

۸۱۳

۱۳۰۱
۱۳۰۱
۱۳۰۱

۱۳۰۱
۱۳۰۱

بازدید شد
۱۳۸۲

بازرس شد
۲۶ - ۲۷

کتابخانه موزه و مرکز اسناد - شورای عالی

۴۷۴

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب: جل برسان
مؤلف: قطب الدین تباری
موضوع: شماره قصه

شماره ثبت کتاب: ۶۳۵۹۹
۲۱۱۱

تغییر فرست شده
۴۲۶۵

بازدید شد
۱۳۸۲

بازرس شد
۲۶ - ۲۷

کتابخانه موزه و مرکز اسناد - شورای عالی

۴۷۴

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب: جل برسان
مؤلف: قطب الدین تباری
موضوع: شماره قصه

شماره ثبت کتاب: ۶۳۵۹۹
۲۱۱۱

تغییر فرست شده
۴۲۶۵

بازدید شد
۱۳۸۲

بازرسی شد
۲۶ - ۲۷

کتابخانه موزه و مرکز اسناد - اسرار شورای عالی
۴۷۴

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب: حل مسائل
مؤلف: قطب الدین لاری
موضوع:
شماره ثبت کتاب: ۶۲۵۹۹
۳۱۱۱

شماره ثبت کتاب
۴۲۶۵

۳۹۲- حل المسائل في معرفة الطالع واحكام النجوم لقطب الدين عبدالحی الاری
مرتب علی اثني عشر فصلا وخاتمة اوله: لا يزال باب خبرت ورايحاب بصيرت
پوشيده ومستور غانده الدرعيته ج ۷ ص ۷۴.

هدایا
کتاب حل مسائل
بر اسم الله الرحمن الرحیم

بعد صلوات سبحانه و الصلوة علی زینة و سائر اللات الاجلّة
بر اباب عزت و صاحب بصیرت پیشیده و ستور نماید که تقدیر حق تعالی
قطب الدین ابن عربی محبتی لاری و فقه الله التمام المکی و برین
از تالیف خود عقده مجوم و تصنیف کتاب شرح اسما یلین در اعتقادات فایز
شد یکی از فضلا و آنکه در هر دو ان شریق و تحریف لیسیم بصاحت بمعنی
بر تالیف سائل و تحریر مسائل و در قول او بسج وجه تما و ز جایز نمید آ
بلکه مثال و اجربیدات گفت تا جمده ستار ترا بیت فعل بر ارضی
من و عقال از بروز ناطقه باز کنم و بموجب **فظم** ان انما نانا دل علینا
بعد ما الی انما یک کار و جهان کند و صدق حدیث نبوی لا ینقی الا و قد
تلت در منصبه ظهور از لیکت گوشت که امکان گفتار است بگو بر ارباط
گرفت که پین ابر و رسد بکم هر دو زبان در کشی این بی بصاحت

از دور اسما و طاعة بطریق و شاد در هم می آید استورت کوزم که بطریق
طریق روان سازم و از به مقوله علم در چیز بیان آرد آن یار مرافق و هم
لغت در این اوقات اکار بر نماند و اعلی هر دو کلمه بیشتر در طالع سنه از ستاره
حالات از تو استغفار نماید و آنکه از سوال طالع حکم رانده اکثر بروق سوزا
انده چون که کتاب عمده در این باب است آورده و اگر از آن کتاب که کشف
و تطویل و تکرار کنی و خلاصه در زنده از اثبات کنی و بعضی سوالات که اگر بر
مان کرده اند و حکم رانده بطریق شرفان هم ساری مستحق غلام بجزوی
درین دست که این اوصواب دانسته شروع در آن نموده از حضرت کرد کار
توضیح بر اتمام استند نمود این کتاب را بر حد سائل مرسوم است و
مقدمه در هزاره بابی فائده تربیه و دو مقدمه است و در بیان بعضی مسائل
که واجب قبل از شروع در این علم بدانند و آن است که در هر از ده فصل
فصل اول در بیان سائل و سوال غنه و طریق سوال فصل دوم
چون چند نفر یک طالع سوال کنند حکم آنست **فصل سیم**

اگر چند نفر یک طالع سائل و عدم آن و اندو عدت بجای دلیل سنه **فصل ۴**
در بیان صورت استخراج ضمیر **فصل ۵** در پید کردن دلیل که ضمیر از آن
استخراج توان کرد **فصل ۶** در پید کردن ضمیر **فصل ۷** مقدمه
کلیه در استخراج ضمیر **فصل ۸** در بیان نسبت بوزن از ده کلمات
فصل ۹ در بیان ابتدای حاجت کار **فصل ۱۰** در پید کردن
و در آمدن حاجت **فصل ۱۱** در بیان وقت موافقت حاجت **فصل ۱۲**
در استخراج حقیقی با جمل در دلیمای طالع با جمل در دلیمای
بیت با جمل در دلیمای بیت سیم با جمل در دلیمای بیت چهارم
با جمل در دلیمای بیت با جمل در دلیمای بیت با جمل در دلیمای
بیت با جمل در دلیمای بیت با جمل در دلیمای بیت با جمل در دلیمای
بیت با جمل در دلیمای بیت با جمل در دلیمای بیت با جمل در دلیمای
در ذکر بعضی سائل متفرقه کجی متفرقه بر این کتاب **مقدمه** در بیان
بعضی سائل که در وقت قبل از شروع در این علم بدانند مستحب بر هر از ده

فصل فصل اول در بیان سائل و سوال غنه و طریق سوال بدانند و چون
از تدویر علم خود آن بعد که بدلائل طبی و تجربیات و تیسر در کلمات که در اول
قبل از وقوع آن و اکثر بر وقوع بصیرت و بعضی در کلمه خطا و بعضی با هم بر این است
بر بجز در میان امکان نماند و چون در امکان این فرج نوبت مستند دانستند حکم
را ندان نوی بر تجربیات طالع اشخاص انسانی بدلائل طبی و در کانی همان چنان
مانند که اگر کسی بجهت مضمی جزوی سوال کند از خیم او در انقضای
طالع کند و سیر او که در وضع احوال با جزوید و از اطلاع اصد و دسته حکم کند
و بر زکات احکام بیان بدین طریق حکمها رانده اند و ما نیز حکمها کرده ایم و اگر
از وقت بغفل راه پرسائل کسی است که بجهت حاجتی از خیم او سوال
مان است که سوال از زبانه اوست و طریق سوال آنست که یکشنبه روز خیار
استند باشند هر که محتجب رسند کمال نمانند و بعضی گویند همی که
در خاطر خطو کرد و اگر سوال کنند قصوری ندانند تا اول اول است باید که
ساعت در وقت روزه و چندین در هم کنند مگر که احوال خود بخوبی

در اتقان نزد نخست زود در وقت رات است که انقباض است که چون
در این وقت در وقت ارتفاع و طالع صعبی در او محتمل باید که حفظ
و مسالت و ضعف و کسرت که کلب جنب باز رسد تا حکم از خطا شود و در
روضه المیثان گوید که خطای اساندر اکثر از است اینست تمام و صافی کند
و شود باشد و بطریق قنوت و تجربه به پرسد از اینکه خطا حکم است و
خطای محتمل کمتر از است که الت ارتفاع و قیاس درت باشد که
بر کوفت میماند که در وجه کلمه کند و اگر در وقت زوال باشد محتمل
ناتر باشد که در وجه مانند که ارتفاع در طالع تفاوت بسیار است و اگر
قوة سندان و سخاں سادی باشد پس عاجز باشد و عرق نماند که در وقت
طالع دلیل است و بیان دلیل سئل عنه و چند بار این تجربه کردم
و محسوس از وقت محرم حکم رات باشد **فضل** در بیان آنکه اگر خیزد
بیک طالع سئل کنند بد آنکه چون سالان جمع شوند و محتمل ارتفاع
بیش و طالع رات در او هرگز که بود سئل سائل اول از طالع

گوید و سائل هر چه از این وقت محتمل است که در این وقت در وقت
روضه و لغایه التعلیم گوید سئل اول از طالع جواب گوید و هر چه از
و طاعت سالی سید محرم و در وقت سالی چهارم از این گوید و چون به
رسد ارتفاع تازه بگیرد که مکنج بود که خداوند خدا و صورت بگردد و در
بروج نیز تغییر باید و در برینس که به جواب سالی اول از طالع و هر چه از
و سیم از این سیم و طاعت سالی چهارم از این سیم و طاعت سالی پنجم
از این سابع و طاعت ششم از این سیم و طاعت هفتم از این چهارم
و طاعت سالی ششم از این سیم و چهار خانه که طالع نظر نماند و از طالع
ساقط اند از آن حکم نماند **فضل** در بیان آنکه محتمل که در آنکه سالی
امکان ممکن است و مدت بقای دلیل سئل عنه و چند بار این تجربه کردم
است یا نه بگو در ماه اگر سفر از تبریع باشد با طالع عطا بود و سئل سائل
بود و دیگر سئل در طالع و صاحب طالع اگر در آن طالع که کوی سیم است
سئل است صاحب طالع و وی قابل پذیرفت بد آنست یا نه بعد از آن
سئل در وقت است و اگر از این دلایل هیچ وقت سئل سائل در وقت

و در سالی احتمال محتمل است که در بعضی وقت محتمل است در بعضی
باید سئل از ضمیر کسی دیگر است که در آن کفر است و لا ینک باید تا در خطا
کنند و حکما گفته اند که در خطای دلیل سئل عنه قدر یکدیگر است و بعضی گفته اند
در قدر یکدیگر است و بعضی گفته اند که قدر یکدیگر در آن سئل است که دلیل بود
و مشورتی بود و طاعت و صاحب روضه المیثان گوید که سئل سائل از این
و مدت بقای دلیل سئل عنه چند است که آن طاعت روزه و ایستادگی باشد
آن وقت سئل و فادان است که آن **فضل** در بیان طاعت استخراج ضمیر در آن
بر سه اصل است اول طاعت ضمیر که سالی روز در این طاعت آن کار باشد که
ضمیر کرده است آن اینست منقطع نشود تا آن وقت که از سیم پرسد و اگر سه شنبه
روز در آن اینست باشد بهر که قمر از وقت ضمیر تا وقتی که از سیم سئل میکند
هر یک که تمام سیر کرده باشد پس حکم آن در وقت آید و بجای طالع اصل قیام
ناید هر چه محتمل بی وقتی طالع وقت باشد محتمل بودن آید و سیرت
هائزه که در وقت طالع که اگر سئل پرسد و در سیم پرسد سئل سائل
سابع طالع سمسو باشد که اگر سابع و چهار سیم و سیم سئل سائل

لند و ضمیر نماند بیرون است چنانکه بطلیموس در صد کلمه میگوید که اکثر ما کیون خطا
لیحتمل اذا کان اسبغ و صاحب روضه المیثان سئل سائل از این اصل و استی
بد آنکه دلیل سالی و سئل عنه و دلیل طاعت و عرف سید باید کرد
تا ضمیر در آن گفت و دلیل در ضمیر است و خواه که نه باشد **فضل**
در سید کردن و دلیل ضمیر از آن استخراج توان کرد بعد از آن که طالع
سلام کرده و خواهم طالع را سئل است داشته و کواکب را در حتم خوف
روشته و سیم الغیب سیم که تمام آسوده سلام شده باشد و جزو است
و استقبال مقدم بدست آید و هر چه سئل بر درجه طالع دانسته سببی
و سئل بر درجه طالع آنکه اگر است که در آن درجه سئل داشته باشد و
بر اندر چه ظاهر باشد یکی از نظر سئل سائل و باید تغییر دانسته بهر چه
که اگر است که در صورت طالع در وقتی باشد یا در سئل از خطا سئل سائل
و کواکب که در سئل سائل پس چنانچه این مقدمات سلام کردی بد آنکه دلیل
سائل صاحب طالع است اگر در طالع باشد یا ناظر طالع و یا سئل سائل

دید طالع بجا بله بختی باشد ضمیر از بخت و داوری باشد و اگر بخت بود ضمیر
از بخت کار بود و اگر بخت بود از بخت ضمیر از بخت باشد و اگر بخت بود
از بخت ضمیر از بخت بود و اگر بخت بود از بخت ضمیر از بخت بود و اگر بخت بود
ضمیر از بخت بود و اگر بخت بود از بخت ضمیر از بخت بود و اگر بخت بود
و اگر بخت بود از بخت ضمیر از بخت بود و اگر بخت بود از بخت ضمیر از بخت بود
مانند از بخت بود و اگر بخت بود از بخت ضمیر از بخت بود و اگر بخت بود
و بخت بود از بخت ضمیر از بخت بود و اگر بخت بود از بخت ضمیر از بخت بود
یا آنکه دید بخت بود و ضمیر از بخت بود و بخت بود و بخت بود و بخت بود
باشد تا هم اگر طالع شتری بود یا در ضمیر از بخت بود و اگر بخت بود
که بخت بود و اگر بخت بود از بخت ضمیر از بخت بود و اگر بخت بود
ضمیر از بخت بود و اگر بخت بود از بخت ضمیر از بخت بود و اگر بخت بود
افتاب در طالع بود و سوال از زوال ملک در هر دو طالع بود و سوال از بخت
و مادر بود هم اگر افتاب در هر دو طالع باشد سوال از بخت بود

چند بار گفته شد اقبال نظر کن که استوار بود در طالع و در ضمیر بود
و در ضمیر هم استوار کدام که بخت است و اگر بخت باشد در بخت
آن نگاه کنند هر جا که بود ضمیر از آن بخت بود و هم خداوند هم استوار
و خداوند استوار اول باید دید که کدام فرزند بود در طالع خانه بود سوال از بخت
آن خانه بود هم هم نظر کنند در هر دو طالع تا در کدام بود و در چه
و کدام استوار بود و اگر بخت بود در طالع بود و اگر بخت بود در طالع بود
آن استوار بود و اگر بخت بود در طالع بود و اگر بخت بود در طالع بود
نظر کنند به استوار بود در طالع بود و اگر بخت بود در طالع بود
اقبال فرزند استوار باید داشت و در هر دو طالع بود و در هر دو طالع بود
و در هر دو طالع بود و اگر بخت بود در طالع بود و اگر بخت بود در طالع بود
ضمیر از آن بخت بود و اگر بخت بود در طالع بود و اگر بخت بود در طالع بود
بلکه دید طالع تا کدام که بخت است اگر آن که بخت بود در طالع بود
یا سوال بخت اندر طالع باشد ضمیر از آن بخت بود و اگر بخت بود

بصفتی فرزند بود

بخت بود

باشد با ملک اگر صاحب سوال زن باشد و صاحب طالع در زایان بود
از زوی ساختن بود و اگر صاحب طالع در هر دو طالع بود و اگر بخت بود
یا اینها هم گفته اند که در صورتی که بخت باشد که در طالع بود
مردت که در طالع بود و ضمیر از آن بخت بود و اگر بخت بود
و این بسیار بود است در طالع بود و اگر بخت بود در طالع بود
کرد و این نیز بخت بود و بخت بود و بخت بود و بخت بود
بلکه تا هم که بخت بود و از طالع طرح کنند هر جا که بخت
ضمیر از آن بخت بود و اگر بخت بود در طالع بود و اگر بخت بود
طالع و از طالع طرح کنند هر جا که بخت بود و اگر بخت بود
طالع سوال تا در هر دو طالع بود و اگر بخت بود در طالع بود
ماه بر بخت شده باشد و از آن کوکبی که در وقت سوال ماه بر بخت است
یا منتظر خواهد شد طالع کند آنجا که بخت بود و اگر بخت بود
روفته بختی که دید از بخت ضمیر از بخت بود و اگر بخت بود

و مانند نمودار بطلیموس باید دانستن چه اگر در طالع بود و اگر بخت بود
استقبال در وقت شهور و دید بخت بود و اگر بخت بود در طالع بود
از در بخت افتاب تا در بخت طالع بود و اگر بخت بود در طالع بود
افرا از بخت طالع بود هر جا که بخت بود و اگر بخت بود در طالع بود
چند دانستی که گفته اند که از بخت است نظر کنند تا بر آن خانه استوار
لیت چنانکه اگر سوال از آن باشد استوار بود و اگر بخت بود در طالع بود
اوردن و از او دید دانستن و بخت بود و بخت بود و بخت بود
حال آنکه که بخت بود و اگر بخت بود در طالع بود و اگر بخت بود
در هر دو طالع بود و اگر بخت بود در طالع بود و اگر بخت بود
صاحب کفایتی تسلیم بیان میکنند و در این همه و اگر بخت بود
بدانکه دلایر ضمیر از آن بخت است اقبال بختی تا در بخت بود
قابل تدبیر صاحب طالع قابل تدبیر است و در بخت بود و اگر بخت بود
استوار بود در طالع قابل تدبیر است و در بخت بود و اگر بخت بود

۹ قابل تدبیر است و قابل تدبیر است و قابل تدبیر است و قابل تدبیر است
طالع باشد مقدم بود بر قابل تدبیر طالع و اگر قدر صاحب طالع هر دو در تیزی
برابر باشند قدر مقدم باشد بر صاحب طالع و اگر تدر در مکان خود
مقبول بود قابل تدبیر وی است و هر چه مقدم بود بر طالع که ناظر باشد
بطالع و اگر آن ساله را که همه روز جمله دلایلش سرده اند بدان سبب که در
همه احکام بهترین و تالیح نیزین است از وی عظیم است و صاحب است و تمام
عظیم است و در دلایل ضمیر و حشر است و در اثر برابر تدر است
مضمون که صاحب طالع نیز باشد بدانکه هر دلیل از این دلایل بر تدر
ملاکت است از این جهت و اسباب و اخراج ضمیر خیا که بجز و قابل تدبیر
صاحب طالع و قابل تدبیر است و هر کوی که در طالع باشد صاحب
است و صاحب هر یک از طالع بر این ضمیر دلالت کند بر اینها که
این که اگر خداوند است و در واقع تدبیر صاحب طالع و این حشر به طالع
و مکان صاحب طالع بر اسباب ضمیر دلالت کند و قابل تدبیر تدر قابل

و قابل تدبیر است و قابل تدبیر است و قابل تدبیر است و قابل تدبیر است
بشک در مشن خود چنان است که طالع سالی میستیم در هر خبری
بشع سلطان پانزده درجه و در اول خبر در به کاشم هر آینه تدر در شکل
مشک است پس دلیل حسن ضمیر است و بیت کاشم و چشمش بر جا
در بخت دلالت کند و کاشم بر نسل و چشمش ضمیر سالی از این حشر است
و چشمش خداوند هر یک طالع است و هر یک دید مال و زمین و ماست پس
سبب ضمیر سالی طلب مال است با ماست است و اگر قابل تدبیر تدر است
خوف است و شمار از جهت غلبه هر تدر بر اعدا است و اگر قابل تدبیر
مستری است خوف شمار از جهت عدل و انصاف میان مردمان
و اگر صاحب باشد خوف شمار از جهت ثبات و بقای فائده آنها قدیم و بر
از دین بنا کار باید دارد و مانند کند بدان سبب که نیت خوف جاه و کثرت
طلب ثبات است هر که در تدر است و دلایل حسن ضمیر است و چشم میان است
موافق بود استخوان ضمیر است که در چشمه در طالع تدری بود قابل

تدر تدر قابل تدبیر صاحب طالع همه تدر تدر تدر و اگر میان اینان گفت
بود اگر تدر مقدم است و دلیل حسن ضمیر باشد و اگر اختلاف در حد
تفاضل و در این جهت که استلال ممکن است و در اسنات خود
بطالع اجتماع یا استقبال مقدم بر وقت تا کدام جابز از تدر است
احتمال بر آن جانب کند و چنان دان که آن طالع طالع سالی است از اعلم
فصل در بیان مستجابات تدر است از زده کانه طالع طالع اقل
و دلیل کند در سرنال بر آنچه دلیل است در ولادت و بزاد است از آن بزرگ
از کثرت است که طالع دلیل آغاز کار است و ظهور کند و یادتی جا
و افزونی است و دلیل داد بسته و باز آمدن غایب و همه جهان با ۲
و دلیل بر او است و در صورت خانه و برادران هم و دلیل خبری است که
و جای کج و جابز وی و در دید و در پستان که مکان وضاع و عمار و پورا
و مکان ها دلیل خبر رسول به به در شوره و حشر و جاههای
هر کس است بدست از دین مال کند که همان و دعوت و احوال فرزندان

و دلیل حقیقت و کارگران و فادمان و سبب کمال و کثرت است
و چرک و دروغ و کینه و منق و مجور و دهر و زندان و بیماری و دلیل
غایب است و شکست و حرکت و کج و معق است و فرود آمدن از زنها
و کم شده و خرید و فروخت و میان ۸ دلیل خوف و خطر و میراث و چیزی
شده و میان و خصم و همی ۹ دلیل کاری که گشته و کاری شکست و خبر
در سرنال و سحر و کج و خواب بین ۱۰ دلیل صاحب طالع و تدر است که
و چرک و تدر است ۱۱ دلیل مال و امیت و صارف و مالی و معین هر و تدر
و در تدر بر کمال و چشمه و تدر و ۱۲ دلیل کاری که گشته است و کج است
و عصیان و جنبش و بدگمانی و حقد و کینه و حسد و خصامت و حشر و حشر
فصل در بیان دلایل استیاد و عاقبت کار مانند دلیل استیاد
کار طالع و صاحب طالع مالد که در وقت باشد و تدر و تدر است
و خداوند است چنین طالع ناظر باشد و دلیل عاقبت کار بر چه است
و صاحب و خداوند خانه ماه و اگر تدر است و تدر است و صاحب

سهم کسسه که بر سر کلاه و دندانها تا ماهه که هر دو قرص باشند اول انکار
و آخرش هر دو یک چرخ و اگر ماه قرص باشد و صاحب خانه ماه ضعیف
اول ماه خنجر و آخر تا به شو و اگر بر یک ربع اول انکار تا به و آخر وقت باید
و اگر ماه و صاحب خانه ماه هر دو ضعیف بود اول و آخر انکار هر دو بد بود مفضل
در دشت رو شدن حاجت و آنچه بر آن نقلی در حدیثین صمیم
بیرون رود که اگر پرسند خوش حاصل بد آن بانه و حاجت تمام شود
بانه آنرا از دست کبک کند آتسرم صاحب طالع اسم حاجت
و حاجت خوش است و خوش بهر بی مدلول وی است چنانکه بار کرم
بسر هر گاه که یکی از این سه کبک است و تمام باشد حاجت وی
تمام که در هر گاه تمام باشد حاجت وی حاصل نیاید و اگر وقت
شهادت حاجت حاصل آید و تمامی وقت سر در شهادت هفت عزت
آ قبول وی در مکان خود ۳ انصاف و شکر و شکر در وقت تمام انصاف
وی بصاحب طالع از وقت تمام انصاف و بسدی از نسبت آن شده انصاف

انصاف وی بکوبگی معقول و انصاف از خانه خود بخراف خود بسدی و دند
۱ انصاف وی بصاحب طالع در طالع بازر طالع و اگر نام است و بزرگ
تیمه است و در نفع است ۱ انصاف وی بسدی که او را قبول کند و دند
۲ انصاف وی بکوبگی در نسبت کسب انصاف وی در نسبت خود یا در نسبت
خود بکوبگی در زاید اسم انصاف وی بصاحب حاجت ۳ انصاف بکوبگی
در نسبت حاجت خود بدون در طالع یا در وقت معقول یا انصاف بکوبگی
در طالع ۴ بدون وی در نسبت حاجت ۵ بدون خداوند خانه و در وقت
۱ انصاف وی شکر در سر یا در حدیثین و غیره و اگر تا سر وقت
صاحب طالع هم هفت نفع است آ قبول وی در مکان ۳ انصاف وی
به صاحب حاجت ۳ انصاف وی بسدی از وقت در نسبت بسدی
انصاف وی در نسبت خود یا در وقت خود بکوبگی در وقت انصاف وی
بکوبگی بسدی در نسبت حاجت یا قبول انصاف وی انصاف وی بسدی در
طالع ۱ انصاف وی بسدی از نسبت خود یا در وقت تمام است و بزرگ

و غیره نمیه است شکر و نفع است ۱ انصاف بسدی از وقت بسدی انصاف وی
از نسبت خود یا در وقت خود بکوبگی در زایل ۳ انصاف وی از نسبت خود یا در وقت
خود در نسبت حاجت بسدی ۴ بدون وی در نسبت حاجت ۵ بدون وی
یعنی خداوندی در وقت خود بدون وی در وقت تا سر وقت صاحب حاجت
در وقت ۱ انصاف او بصاحب طالع ۲ انصاف او بسدی در طالع ۳
اگر نام است و بزرگ نمیه است چهار عزت آ قبول وی در مکان
خود ۴ نقد نور و جمع میان صاحب طالع و ستر ۳ انصاف بسدی از نسبت
حاجت ۴ بدون وی در طالع و بزرگ این مقدمه کلیه دانستی بعضی
از عقدهات جزوی در میان رو شدن حاجت میان کنیم بدانکه اگر خداوند
طالع در خانه حاجت خوش بود و خداوند حاجت و خوش در خانه طالع باقی
نماند و دلیل آن است که هر دو یک کسب و حاجت و خوش که دلیلان محقق شوند
یا باطل که خداوند است بجهت ضعیفی ایشان و اگر دلیلان سابق بود و لیکن
از میان ایشان ستانده بود که نور کسب انصاف بسدی بکوبگی حاجت بود اگر در

گرد پس اگر نفع شکر بود در وقت مردی کینند و در او که در وقت
بسدی بود بدست مردی که کار روا کرد و اگر ناقص از دوستی بدلیلان
نکرد و حاجت روا کرد و باستانی و اگر بدشمنی نکرد و بدشمنی و در نفع
روا کرد و اگر هیچ ستاره نبود که نقل نور دلیلان کند اگر ستاره
هست که نور را جمع کند و دلیل کند که حاجت وی میشود و در وقت
شخص از خبر ستاره که نور دلیلان جمع کرده بر آنکه که با کرم
از ستاره و سخوت و ستانی و دشمنی و اگر نظر هر دو دلیلان باقی
یا جامع از هر خبر بود حاجت روا کرد و رضای هر دو اگر یکی بدوستی
نکرد و دیگری بدشمنی روا کرد و رضای آنکه دلیلان بدوستی همی نکرد
و رضای آنکه دیگر روا کرد و بدشمنی نکرد رضای هر دو روا کرد و
و اگر از این که با کرم هیچ بود حاجت روا کرد و اگر هر دو
دلیل بودند بستاره که اندر بهبوط بود حاجت تبا کرد و اگر یکی
از این دو دلیل کسب بود حاجت بزرگ تر بود و مغایله و خداوند حاجت

کسش بود خداوند متعال را از انکار بلا و سختی هر چه برسد
 بر تو منکر شود و ندانی که حاجت روا شود یا نه اعتبار بر این دو قسم و قدر او
 خانه یا زودتر قسم کس اگر خداوند باری تو در طالع بوجو مقبول یا مستعدی ای می
 کند و نشاندند طالع بوجو یا اندر مدی بوجو مقبول حاجت روا کرد و اگر
 بکلاف این بوجو حاجت نباشد **فصل** در بیان وقت روا شدن
 حاجت چنین دانسته باشی که حاجت روا میشود و خواه بدانی که کدام وقت
 حاجت روا میشود پس بدانکه کار که نام خود بر تو نام خود یا باه یا سهل
 بعد از طبیعت حاجت بیشتر عمر برانند و در طالع و در وقت است و
 و بعد از روز و شب و دلیل ماه و سبب و دلیل که هر چه است که بماند
 ماه روز کار نام کرد و معنی بود که نشاید که نام خود مگر باها چنین است
 آتش روزی در آن و معنی است که سال تمام شود و چنین در وقت است
 و آنچه بدین مانند پس چنین خواهد شد که بدانند نگاه کنند بر وقت
 هر روز و دلیل که هر روز بر وقت است و می باشد نام و از روز حاجت روا

روا کرد و اگر از زمان ایشان در حاجت بوجو بداند که خیر است هر
 در چه روزی که کند اگر بوجو منقطع بوجو هر چه سوگنا کند و اگر بوجو
 در چنین باشد هر روز بر سال می کند اگر بوجو ثابت باشد
مثال سوال کردند که حکم بندر عباس بجهت حاجتی بوضعی بود
 عالی نوشته حاجت روا و نامی بانه ارتفاع گرفتیم و طالع بدین است
 چنین بیان صاحب طالع و صاحب حرفی و صاحب حاجت متعارف بوجو در وقت
 بنی الدلیل ز غنا و تعب بداند که بدایه مذکور در صورت همین طالع نوشته
 بوجو که حاجت بر آن کفایت کند که چنین بوجو ثابت بداند هر سال حاجت
 بر آید و چنین شده و اگر هر روز و دلیل در آن ربع بود که از طالع است تا
 و هفتم مدت روا شدن حاجت روز بود و اگر از آن ربع بوجو که در هفتم تا دهم
 است مدت بوجو و هم چنین از طالع تا چهارم و اگر از ربع است که از چهارم
 هفتم مدت سال بود و اگر در وقت سستی یک یا دو است
 ستان در طالع بوجو چنین بجا نگاه طالع رسد حاجت روا کرد

۵۰	۵۰	۵۰	۵۰
۵۰	۵۰	۵۰	۵۰
۵۰	۵۰	۵۰	۵۰
۵۰	۵۰	۵۰	۵۰

که حاجت رفقا را از آن که در حاجت ایشان رکت کرد و اگر دو دو هرگاه
 که راه از یکی و دلیل بر کرد و بدید و دیگر میزند و چنین دلیل است که حاجت روا کرد
 کند و بان بیت کند و در ماهه بجا می خورش آید از هر که که در دیدن ماه بدور
 خلقت بچند که در پیش بر دیدن و جایگاه حاجت و لیکن بر روا شدن
 حاجت و چنین مقدم تر در این حصول حرفی می قسم است صاحب طالع و صاحب
 حاجت بیان معنی که یا کرد و دیگر که که بکب رایج و دلیل باشد اشکاه است
 روا شود که مستقیم کرد و اگر در وقت بوجو و فال نگاه کنند که برفت
 و اگر در حال ضعیف بود و قادر حال وقت خود بود و اگر در راه بود و قادر و بدین
 و اگر در وقت و در خاطر باشد و قادر حاجت بوجو و در وقت سستی است
 آید و در وقت سستی در وقت خاصه و در وقت مثال در روز هفتم و هشتم
 رجب الا اول سال است سوال کردند که بنده کان خلاصه هفتم میسر است
 که در ملک فارس بدین زمان است طالع فی اما معنی خان بر مرکب و نصیحت
 و حالت او در فارس بود حاجتی داشت بنو ارباب علوی همان نیز در وقت سستی

طالعی بجهت روا شدن حاجت سابق الا تقارب بعضی بدگاه کیتی
 پناه داشته یا حاجت را بوقتی مدعی بنده کان خلاصه هفتم و هشتم
 صکار رسو بانه ارتفاع گرفته شد و زانیکه طالع بیان صورت شد
 بعد از دلایل و استخراج حکم بر آن شد که در روز یکشنبه بر وقت سستی
 رستم از جانب اب ای همان نیز رسد و حاجت حضرت علامه روا
 شود و احکام آنکه بوجو نوشته در روز هفتم بداند که در آن زمان است
 که در زندگانی و طالع بنده و صدق و کذب نوشته بر خود ظاهر است و در
 روز یکشنبه ۲۴ رستم در آن سستی رسد و مژده هجرت سوزد
 رسانید ایشان و فایز در راه بر تیرت روا شدن حاجت سابق الا تقارب
 در خدمت حضرت علامه بودند که طالع سستی نوشته شده بود که بنور
 طلبی در احکام بنور هفتم آنچنان بوضاحت نوشته بود و معنای
 این که در روز یکشنبه ۲۴ رستم رجب الا اول سال است که در آن زمان
 و بعد از آن بوجو آرزوی است که در آن زمان فرخ کردند و سستی این

بصاحت کشف و جزئیات لیس نام و اب ملامی بود نظر ایشان از نمودن
فصل ۱۲ در استخراج جزئی پنهان خیریت و رسیدن حال
وی از نخست برای امتحان و اگر آن بودی که بطریق در شماره الفلک
تجزیه کردی مادر این معنی سخن نگفتی بدان که صلاحیت استخراج
مداخرازه وجه یک لکه جزئی را محض است هر یک لکه دل سال بدان
مکملان نیست و سال برای استخراج اینست و عثمان که در شمال بودی چنان
از به صمیمه متأثر بودی بر است با چشم در حال سوال و تأثیر خرم تا نیز
است و نیز قوی بی تأثیر قریب است و تأثیر قوی معتبر است پس بیکر اگر سطح
منقلب است دلیل خیریت اگر سطح در حدین است دیدن تایت اگر سطح
ثابت بود در حدین تایت پس اگر سطح غیر ثابت است دلیل آنکه کبریت
که بر تایت کشف و همین طریق از آتش و ضعیف و باکی و ثابت و منقلب
نیز باید دید که بیک دلیل یکبار آنرا که نظر در اقسامها و
سخت و استخراج را هر یک یکدیگر معلوم کند و در همه مکرر و آنچه هموار است معلوم

فصل ۱۳ در استخراج جزئیات لیس نام و اب ملامی بود نظر ایشان از نمودن
فصل ۱۲ در استخراج جزئی پنهان خیریت و رسیدن حال
وی از نخست برای امتحان و اگر آن بودی که بطریق در شماره الفلک
تجزیه کردی مادر این معنی سخن نگفتی بدان که صلاحیت استخراج
مداخرازه وجه یک لکه جزئی را محض است هر یک لکه دل سال بدان
مکملان نیست و سال برای استخراج اینست و عثمان که در شمال بودی چنان
از به صمیمه متأثر بودی بر است با چشم در حال سوال و تأثیر خرم تا نیز
است و نیز قوی بی تأثیر قریب است و تأثیر قوی معتبر است پس بیکر اگر سطح
منقلب است دلیل خیریت اگر سطح در حدین است دیدن تایت اگر سطح
ثابت بود در حدین تایت پس اگر سطح غیر ثابت است دلیل آنکه کبریت
که بر تایت کشف و همین طریق از آتش و ضعیف و باکی و ثابت و منقلب
نیز باید دید که بیک دلیل یکبار آنرا که نظر در اقسامها و
سخت و استخراج را هر یک یکدیگر معلوم کند و در همه مکرر و آنچه هموار است معلوم

باز کردیم در استخراج صمیمه و بدین باب که هر یک از سطح جزئی از این
دلیل نیاید یعنی اگر تایت کشف از حدین طالع یا حدین یا حدین است و
قابل تدبیر بود و جز در حدین است و اگر نظر مستقیم بگفته نیاید جز در حدین
که سخن در اقسامها باشد شاید از این سخن گفتن و از این سخن گفتن
و ممکن است که چیزی باشد در حال وجود خویش که هر یک باصل
خوفناکه و اگر یکی از این سه دلیل باید دید که حال هر جزئی از تایت مکرر
پس از تایت پس از طالع و صاحبی که پس از این و صاحبی که پس از
قابل تدبیر هر یک است این است که دیدیم هر جزئی است یا جزئی است
یا جزئی است آن و اگر یکی از این که طالع نامش باشد جزئی از
جزئی است هر طالع باشد و اگر نباشد از جزئی است هر قابل تدبیر
وی بود و اگر قابل تدبیر بود از جزئی است هر جزئی است وی بود و آن جزئی
بطریق است که از صاحب طالع باید جست همچون نیکو که سیاه
رنگ و اینک و آن و امثال آنکه باشد و حکمای هند که بید بیکر

باز کردیم در استخراج صمیمه و بدین باب که هر یک از سطح جزئی از این
دلیل نیاید یعنی اگر تایت کشف از حدین طالع یا حدین یا حدین است و
قابل تدبیر بود و جز در حدین است و اگر نظر مستقیم بگفته نیاید جز در حدین
که سخن در اقسامها باشد شاید از این سخن گفتن و از این سخن گفتن
و ممکن است که چیزی باشد در حال وجود خویش که هر یک باصل
خوفناکه و اگر یکی از این سه دلیل باید دید که حال هر جزئی از تایت مکرر
پس از تایت پس از طالع و صاحبی که پس از این و صاحبی که پس از
قابل تدبیر هر یک است این است که دیدیم هر جزئی است یا جزئی است
یا جزئی است آن و اگر یکی از این که طالع نامش باشد جزئی از
جزئی است هر طالع باشد و اگر نباشد از جزئی است هر قابل تدبیر
وی بود و اگر قابل تدبیر بود از جزئی است هر جزئی است وی بود و آن جزئی
بطریق است که از صاحب طالع باید جست همچون نیکو که سیاه
رنگ و اینک و آن و امثال آنکه باشد و حکمای هند که بید بیکر

دو بار است و باقی بطلان سخنان دلیل کند بر چیزی که بر کسی دیده و بسته
باشد پس هر چه از آن کمتر بود حکم بر آن کند و جنبی اگر بر یکان که در کار
مرد و عطار در بر جهای آبی بود و جنبی بعد و بسیار بود و اگر در بر
مستمر یا عطار و دیگر و جنبی از یکی فروتر است ترک یا چیزی
بر بسته و اگر بود یک چیز است و اگر جنبی بعد در خانه های منقلب
دلیل کند که از هر از جنبی است که در برج ثابت باشد در از باشد و اگر
در برج منقلب بود که در برج استی بود آنچه بر یک در بود و
و اگر در برج با بر یک باشد بر یک طرف بود و جنبی که گفته اند صاحب
سهم است و دلیل سخن جنبی است به جایگاه گفته که تا دلیل از کتاب
برج بود اگر منقلب بود و دلیل کند که در میان جابه بود چیزی که ثابت
نداده است به این ماند و ثابت در جایگاه هر که از جانی نکرد و در
رنگان باشد و در جنبی در سوراجی یا هر ای باشد و در این رنگ
ماه اگر ماه از جنبی بود آنچه بود و از جنبی تا چهار دو بار

میان بود و در چهار تا آخر آنچه که در دیگر که در دیگر بسته
نمادی جنبی فوق الارض متصل استاره اناری شرفی تسقیم
در از اسرار آن و جهت چیزی بود و باطل است و اگر بکلف این
باشد که جنبی بود و جنبی است و در سبب عتبات یا بسته استاره
اند و عتبات چیزی موجب بود و جنبی است و در سبب عتبات یا بسته استاره
و جنبی نه موجب بود بلکه جهت است و از سبب عتبات یا بسته استاره
و در طالع اندر سبب بود و باطل است و ساقط است بود اگر آن باز بر
نظم کتاب آسم و معتمد است و سبب عتبات یا بسته استاره
سخن که نیم فابل در دلیل استی طالع بر شرفی و در دلیل
بر عتبات بسته و بر سبب عتبات یا بسته استاره
بر سبب عتبات یا بسته استاره
و سبب عتبات یا بسته استاره
دلیل عتبات یا بسته استاره

ماقت در زمانه آثار کار رنگ بود و جنبی بود و اگر یک جنبی است اول کار بود
و جنبی است اگر در جنبی است و در کار باطل است و جنبی است و اگر یک جنبی
ثابت باشد اما از کار جنبی است و اگر در جنبی است اما از کار جنبی است
کند و از کار جنبی است و اگر در جنبی است اما از کار جنبی است
بود و اگر در جنبی است اما از کار جنبی است و اگر در جنبی است اما از کار جنبی است
که زاننده باشد و باقی است و باقی است و اگر در جنبی است اما از کار جنبی است
از سبب عتبات یا بسته استاره
این بود و اگر در جنبی است اما از کار جنبی است و اگر در جنبی است اما از کار جنبی است
یا سخنان تا فریبند و باقی است و اگر در جنبی است اما از کار جنبی است
بنگینا بود و اگر در جنبی است اما از کار جنبی است و اگر در جنبی است اما از کار جنبی است
خداوند است و جنبی است و اگر در جنبی است اما از کار جنبی است
از آن جنبی است که در جنبی است و اگر در جنبی است اما از کار جنبی است
کرد و دلیل است که در جنبی است و اگر در جنبی است اما از کار جنبی است

یا خواهر بویست و در هر یک باشد و جنبی است اما از کار جنبی است
انضم برادران یا در سخنان یا از جنبی است اما از کار جنبی است
از باقی خانه حکم باید را اند چنانکه اگر جنبی است و اگر در جنبی است اما از کار جنبی است
به و جنبی است و اگر در جنبی است اما از کار جنبی است
دلیل ما فابل است و جنبی است اما از کار جنبی است
سلطنت است اگر در جنبی است اما از کار جنبی است
جابه و شرف است و اگر در جنبی است اما از کار جنبی است
باشد از طالع دلیل کند که خداوند سبب است و اگر در جنبی است اما از کار جنبی است
شده و باقی است و اگر در جنبی است اما از کار جنبی است
که سبب است و جنبی است و اگر در جنبی است اما از کار جنبی است
از طالع دلیل کند اندر آن جنبی است و اگر در جنبی است اما از کار جنبی است
در جنبی است و جنبی است و اگر در جنبی است اما از کار جنبی است
جنبی است و جنبی است و اگر در جنبی است اما از کار جنبی است

اندرون باشد و خداوند خاندان دیربوی نافرود و دیگر کند که خداوند مسئله هم
مصرف بود و هم سوره و اگر دلیل اندرون باشد اما خداوند خانه
اش نافر باشد بوی دیگر کند که خداوند مسئله معروف باشد تا نزد
مخال سوره نباشد و اگر دلیل اندرون باشد و لیکن قریه هر دو دلیل باشد و
صاحب خانه دیربوی نافر نباشد و دیگر کند که سائل بداجل و خیس باشد
و اگر در وقت باشد و در هر دو برنج ششم دلیل کند بنده و یا بنده زاده است
و اگر دلیل در هر دو هم هر دو دلیل کند که سائل از جنس برسد
و اگر دلیل در هر دو باشد و ساقط از طالع و صاحب خانه دلیل بدلیل نافر
باشد و دیگر کند که سائل به جرح بی نسبت معروف نباشد و بدحال
بود و اگر باین همه حال که با کردیم سندی نافر باشد و دیگر کند که سائل را
روزی از رنج دست خویش بیاید و روز بروز و اگر بخشی نافر بود دلیل
کند که سائل بدحال بود و بدشواری روزی روز بروز بدت او شود
و در پیش بود و اگر دلیل کوچک متعجب بود که انگوب در آهراق باشد

باشد و در چشم باشد و دلیل کند که فرزند سائل چار باشد و چشم سائل
از آن رکب ز است و اگر انگوب که دیربوی متصل است برنج هفتم
محرق بود و در صاحب معتسم باشد و ولات کند که از بیماری ران
عکین است و اگر انگوب که دلیل بوی متصل است در هر دو محرق
باشد و دلیل کند که چشم دی از زبان مال است اگر سائل سائل کند
که چرا چند سائل از جرماتی است بلکه بخداوند طالع و باه هر کدام که در وقت
باشد انگوب دلیل گیرند و اگر هر دو ساقط باشد پس دلیل طالع در
کن بدان طریق که بار کفتم مستور بود و طالع دلیل باشد و بگزار
درجه دلیل تا درجه طالع پس اگر دلیل در برج ثابت باشد و ان برج
و تد باشد یا میل تد هر دو درجه را سالی حکم کنند و اگر در برج هجرت
باشد هر دو درجه را سالی حکم کنند و اگر در برج منقلب بود هر دو درجه سو
روزی حکم کنند و در این میان چشم شماره درجه بخش بر سینه
بقاطعی رسد صاحب مسئله بیمار شود و اگر بخین بدان درجه نافر باشد

بیم بکاف بود و اگر سندی نافر باشد بدان درجه باز کرد و از بیماری و
اگر سندی از وقت باشد یا بایل لوند و از چشم پاک و ماه سنج بود دلیل کند
بر درازی عمر سائل مولد و اگر بخشی باز بپیت و با سخت است صاحب بود
یا در هر دو ماه و ماه سنج بود دلیل کند که سائل را عمر اندک مانده باشد
انگاه از درجه دلیل حساب کنیم تا درجه بخش و هر دو سالی حکم کن پس
اگر ضعیف یا در برج منقلب بود و ماه سنج یا ساقط باشد از طالع هر دو در
ر و روزی حکم کن و اگر سائل سزا کند که چرا چند سائل از جرماتی است بگر که
دلیل از کدام کوب مصرف است حساب از درجه کوب مصرف تا درجه
و دیگر شماره هر دو درجه سالی حکم کن و اگر بدین درست نکرد بگر بدان
کوب مصرف که اندر کدام برج است اگر در طالع باشد سالی اولی
انگوب حکم که مال کند شده است و اگر در زایل بود حکم بر آن کن که سالی
ضرای کوب که عمر مولود کند شده و اگر بدین درست نکرد بگر تا دلیل
اندرا ن سنج که است چند درجه رفته هر دو درجه سالی حکم کن و اگر کسی سائل

سائل کند مرا عجزه نوزاد بدن اگر ضعیف یا بی سنج و چنین دلیل کند
بر کاتی عمر سائل سنج است که نوزاد که صاحب معتسم بر دلیل نافر باشد
و سالی که صاحب گفته در طالع مسئله نخواهد بود و ما نیز در اینجا ایراد داریم
مثال طالع مسئله باقیم و در سنج اندر وی راجع و صاحب طالع اعطای
و مصرف از رنج میرنج و رفته با آهراق و ماه ساقط و خداوند طالع بیزیت
با آهراق پس خداوند طالع را عمر اندک باشد و هر چه مشتری ابطال نافر
است و بخداوند طالع نافر بخش که نیم در این آهراق چهار کرد و لیکن
نیز در از آنکه درجه صاحب طالع تا درجه آفتاب شش درجه است پس
لو نیم شده ماه خداوند مسئله مانده از هر کوب که در رنج هجرت است
و اگر آهراق او در برج ثابت میشد بکفتم شش سال دیگر زنده ماند و اگر
برنج منقلب بود مشتری نافر بود و بکفتم شش روز بماند و از سالی
احوال خود پس سید طالع که در نیم بپنور است سستی بر درجه طالع خواهد
چون طالع بپنج شصت خانه و چهار شصت شرف و کوهکات و بعد از

و چون در خانه نخواست مضاعف ساختیم بیت سهالت شد و برنج سه
سهالت و اسه و دیگر یک اوکت پس دلیل در این صورت عطا هو باشد
پس نظر کردیم که سائل در این خبر غریبیت یا نه چنانچه در خانه نخواست
و استیم که خبر غریبیت و احتمال گذشته او کجایی غله نژد و چنانچه متصل
بطهارت است و عطا هو صاحب طالع و ولایت که مافی بحر ممتنع است
و چون در طالع او است و راجع تطهیر کند در کارها و ظاهر و زبان بیند
این مع و شری و در سفر شفته خوری کشد و بیماری پیش لید بود
و که صاحب نسیم است و در طالع است و بیماری او از نزدی خوشک باشد
و بیماری بطلان انجامه باب است در ولایهای بیت هر یک اگر سائل
سؤال کند از مال اگر متصل باشد بسدی و ممانده بود و زاید و نظر
بود و بطلان مال باید و دلیل هزلت باشد و اگر نخوس برده باشد و اول
وقت گرفتن باشد دلیل باشد که روز بروز دولت سائل فوت کرد
و اگر کلب که دلیل باقی بود و دل صاحب هم و هم است و ممانده و ممانده و ممانده

اگر در طالع بود بجهت خویش مال باید و اگر در هم بود کلب مال باید و اگر در هم
بود از برادران و سفر نزدیک مال باید و همچنین تا امر از زده خانه طالع
و اگر صاحب طالع کیری شاید خانه است که سترلی باشد بر طالع چنانکه
بگری که در کدام خانه است مال از آنجا باید و چنانچه دلیل نیز است
کمان همچنین نگاه باید و است چنانکه سترلی بود از راه زنده و روح
زده و سیم باید و اگر زنده بود و از زنان و کوه کمان و کارمان زاید و باید
از زنده و هم است و نیز غافل نشود که ایشان بود و روشی و توانگری نهاد
تمام است پس اگر هم است و تصدیر شد بنشین و شتری و از آن خان
شش و شتری ساقط باشد یا بعضی از اینها در شرف باشند و ستم
و هم است و در وقت باشد و ولایت بر تقای هزلت و جمع مال بسیار
که زدی بفرزدان دی رسد از شتر بلخی کید اگر صاحب هم است
سهم است و ممانده باشد در شمال مال بسیار جمع کند از خانه آن وقت
و زنگان با خود را اگر شو ممانده و ممانده کید اگر خداوند هم در طالع

باشد و قوی حال از بسیار جای مال که در کندی رنج و اگر خداوند اطلاع در هم
بود مال بروج و قوت است آورد و اگر سدی در بروج هم باشد یا صاحب
دی بسدی ناظر باشد بدستی دلیل بود یا قوت مال و بهر آن بود که سائل
ایشان قبول باشد پس اگر آن سدی ناظر که باکر و هم ممانده باشد دلیل کند
که مال بسیار باید و بد آنکه بر جهانی که دلیل سعادوت بود و زان سبب
عزیزت است چنانچه این بر جهان است و صاحب طالع در این جز
باشد یا قوت کلب نیز در این بر جهان باشد و ولایت بر آنکه سائل
سراف کنند و بخشند و بودا بر جهانی که تراکری دهد و زان سبب
و جدی و بر جهانی که مال دهد و باز ساند و زان سبب میزان و دلو اگر این
بر جهان ضعیف باشد و نوسان ولایت بر تنگی معاش و رفیق آنچه در
دلت باشد و اگر ستم باشد ولایت بر تراکری و سعادت اما
این بروج که مال دهند و باز ساند سترطان و عزیزت است
اگر پرسند که این مال ممانده چند مد باشد بگر و صاحب طالع

هر کدام قوی تر باشند بقوت ذاتی یا بعضی دلیل عد و مال باشد پس
اگر در جایگاه بد باشد یا در هر طبعت در ممانده باشد یعنی مثله
عطیه صغری خود چشند و اگر در مثله خود بود این عد یعنی عطیه صغری
را در دهن کسب کند و اگر در شرف بود در صد کسب کند و اگر در خانه
خوب بود اندد یعنی عطیه صغری بود هزار مرتبه کسب کند و همچنین است
هائیس هر کجی که ولید بود و اگر در مروت یا عد و مال بقدر عطیه
صغری او بود و اگر در مثله یا در شرف خود باشد بهر طبعت
که مذکور شد و اگر دلیل راجع باشد آنچه بدینمه از آن کم کند و اگر
مخرف بود هیچ نیابد و اگر بعد از شش چهارده در هر بود و ثلث آن
کم میکند و چنانچه سندان ناظر بطالع باشد زیاد کند و نظر بخان
کم کند و چون اینها معلوم شد اگر پرسند که این مال از چه بگذر حاصل
اید اگر سدی که صاحب طالع بر ناظر است اگر در طالع است یا هم
آن مال از دست رنج خویش است پس اگر آن بروج آتشی بود مال

از تجارت باشد و باقی بران قیاس مکنیم که در هر جمیع هم سدی باشد و نیز
ناظر باشد از جای سدی بنگر کند و مطلع اگر ناظر بودیم اسما را یا ماه
یا بگذراند هم اسما را یا بیشتری دید که مال باید در آن مال بر او چه
پایه که تمام اسما را از آن بود یا بیشتری خوش بدین حرف و سخت
اگر سزا کند که جنسی میفروشم رواجی در او یک است اگر ترس
زاید از ترس و سود و اول است و فوق الارض دلیل برای در اول کار است
و اگر مال غیر بر خلاف نیست دلیل برای و از زانی است **فروشگاه**
مال به تجارت از هر تجارت دلیل از عطا میاید بیرون آید و از وقت
وانی و حوضی و حل میاید و او ترس همچنین چیزی صامد بود در شملها
وزاید بود در روز و در پس اگر مال کجایی فرستند بهمه تجارت
ناید قی طبع و اول نظر که بطاعت و ترس و در جبهه فانه در جبهه فانه
یازدهم اگر قمر بشار و متصل بود از عهد پال بود و در شرح از صفهان
بعود و هر بقر ناظر بود یا در جبهه فانه یازدهم دلیل بر یادی بسیار

شدن مال بود و تجارت اگر قمر صاحب بیت المال متصل بود از هر خمس
بری باشد همین علم داد و اگر بر خلاف این باشد دلیل برای و نقصان
بود اگر پرسند که این واق شود یا نه اگر صاحب طالع و صاحب هم متصل
باشند دلیل بر نیست و اگر در برج مستقیم طالع باشد زاید در
نوز و شش و ستان بر ناظر باشد بهر چه که خود شود یا در بهای و
سود کند اگر پرسند که این بخش نگاه دارم یا نه و ششم اگر صاحب
طالع و قمر قوی و نیکو مال باشند و متصرف باشند متاع نگاه باید داشت
و در غیر این حال باید فروخت اگر پرسند که این متاع بسود فروخته شود
یا نه این صاحب صاحب طالع و صاحب هم ترس هر کدام که وقت
عیس باشد و کی دلیل است پس اگر دلیل از ساقط میروند کند
یا یکی متصرف باشد که در وندید یا در شرفی باشد و دلیل است که
فروخته شود اگر در مال وند باشد میان بود در سوسه و یک و اگر دلیل
در وند با مال وند باشد ساقط شود یا یکی متصل شود که ساقط باشد

دلیل کند که در سخن فروخته شود مستحکم اگر پرسند که بیان مال او چه است
و از چه جای باشد بنگرید آن کرب که دلیل بر حق است یعنی خدا
هریم از کدام پنج سخن میباید یعنی از کدام خانه سخن باشد بیان مال
سائل از آن برج باشد که سخنند روی بود پس اگر سخن از مطلع
بود یا خداوند طالع باشد دلیل کند که بیان مال سائل از کجایی باشد و اگر
سخن از هر هم باشد یا خداوند هر هم سائل مال خود برست خوف تلف
کند و اگر ستم بود از برداردان و خواهان و سفر نزدیک تاه شود و اگر
سخن در طالع باشد یا خداوند چهارم بود بیان مال از سبب بود و اگر بنا
دیده بیان قیاس مکنیم **مسئله** اگر خواهی که برانی که نفس استانی
بدست آید یا بشداری اگر طالع متصرف بود دلیل مال استانی هزار آیه
اگر دلیل مال از روز و شب شرف و ساد باشد اندر مراجع خود دلیل
که سائل در مال بسیار فرزند و اگر دلیل مال اندر شود بعد با مغزنی باشد
دلیل کند بر اندک مال نگاه باشد که دلیل مال مقبول نباشد چیزی را نکند

باشد و دید که سائل روزی بیکله صادر تواند کرد و چون سخن بر دلیل مال
ناظر باشد بنگرند اوت که اندلیل باشد بر سائل سائل بسیار است
مسئله اگر کسی سزا کند که در از آن سلطان روزی و بیانه بنگرند
طالع و بگذراند وسط آسمان اگر بیکله که اتصال مقبول داشته باشد مثال
از سلطان یا از غیر سلطان مالی باید و اگر دلیل طالع بگذراند وسط آسمان
اتصال نباشد بنگر بیکله کی که زایشان و نقل کند که جمع دید کند که مال
باید از سلطان پس اگر این نیز نباشد بنگر اگر در وسط آسمان کرب
سدی باشد و دلیل طالع باوی متصرف باشد مال باید از سلطان اگر
غیر آنها باشد که مذکور شد از سلطان مال نیاید **مسئله** بدان که قمر
بعد از استس تا خود در جبهه شمالی صادر زاید بود از نور در جبهه تا در جنوبی
صاعد ناقص بود و از نور در جبهه تا در شمالی باطن ناقص و تا نور در
بدن جنوبی باطن زاید بود **مسئله** چون عظیم از پیش که هر کس
که دلیل مال بود در عطف صفای خود مال دهد بلکه سکه شامی مکنیم

خطیته صغری افتاب مذکرات و خطیته صغری سبب طلوع و غروب
 در خطیته صغری مشتری هر روز و خطیته صغری مریخ با برده و خطیته
 صغری زهره هفت سال یک و خطیته صغری عطارد هفت سال است و چون
 در هر باب شماری چند از اینها از اول گفته شود که در آنجا از کلماتهای دیگر
 استنباط شده در این باب نیز از آن کسب میشود در روز مریخ
 بیستم شهر رمضان مسئله استرال کرده یکی از اجزای که مال است
 منم زیدمانه از اسطلاب نفع گرفته شد ارتفاع قریب است
 درجه در جنوب بود و درجه بر نقطه ارتفاع وقت گذشتیم از روی
 اسطلاب آنکه طالع بدین صورت است چون مشتری و خدانه هر دو در طالع
 و در برج خویبر و باج و دیگرند که مال باید و غیره میان مریخ و مشتری
 که صاحب طالع و در هر یک نظر هستی تمام از این نفع باید بداند از آن
 نگاه کردیم که چندند و باید که نیم از جنبه اعتبار است در مکان خود خطیته
 و نیست و در فغانه خطیته صغری عطارد و در هر روز که دریم

در خطیته صغری مشتری	در خطیته صغری مریخ	در خطیته صغری زهره	در خطیته صغری عطارد
در خطیته صغری زهره	در خطیته صغری عطارد	در خطیته صغری مشتری	در خطیته صغری مریخ

کردیم بیست هزار کردیم پس مگر کردیم که در این سال نیست تا آنکه بیست هزار
 محمدی باشد خواهد یافت **باب ۳۲** در دیلهای عیت سیم اگر از
 برادران پرسند نگاه مریخ سیم و ماهش و صاحبان نخله عیت سیم
 و اتصال ایشان بیکدیگر و بودن که صاحب کس سیم در طالع ایشان اگر
 اینها که عیت سیم سید یا سیم باشند و بعد بیک نظر هستی بوده باشند دلیل
 کند بر صلاح حال برادران و موافقت با یکدیگر و اگر کس باشند یا خوش
 یا محسوس سیم باشند دلیل کند بر سلام و خوشی میان ایشان و اگر
 بیخ سیم در چندین باشد و در کس که چند باشد و دلیل کند برادران
 از یک پدر و مادر باشند و هر کس که بران کس بود دلیل برادر بزرگتر باشد
 پس اگر پرسند که حال برادریم چیست بگو اگر سیم سید باشد حال برادر
 بگو باشد و جدا باشد اگر کس باشد بیخ و بران زده بود و اگر سیم
 که کس بود اگر صاحب سیم زده بودی سیم سیم است و محرق و باج و تحت
 نشانی نبود و در هر طرز حال برادر بزرگ بود و اگر صاحب سیم در او بزرگتر

باشد و معقول خداوند در آن باشد در میان مردم سوره باشد و اگر بزرگ
 یا سندی کند او سیم نامش باشد برادر سائل را سادتی رسیده باشد و سائل
 دیده و اگر خداوند سیم در شرف برادر سائل را باه و منزلت زیاده باشد
 و اگر صاحب سیم در چشم برادر سائل یا در زده باشد دلیل کند که برادر سائل در سبب
 پس اگر در آن برج را محرق و یا محسوس سائل باشد برادر سائل را
 نزدیک باشد و اگر کس صاحب سیم سائل باشد در سیم برادر
 سائل در آن سفر بخار بود و اگر کس در هر روز سائل از سبب
 دشمنان میان زده باشد یا در زندان باشد مسئله اگر پرسند که
 از برادر یا از خواهر امیدم بر آید یا نه بگو دلیل طالع و صاحب سیم است که
 اتصال یا جمع الزم یا نقل الزم داشته باشد دلیل کند که امید بر آید و اگر
 جز این باشد بر نیاید و دیگر بگو صاحب یا زده است که صاحب سیم نامش بود
 به نخلت و تشکیک امکان محبت بود پس اگر صاحب خانه سیم
 و یا زده است هر روز منت بود از خواهران فراید بسیار بود و امید سائل

باشد و اگر هر روز که برادر برادران فایده یا بر مسئله اگر پرسند که
 برادر با من در است یا نه بگو بخدانه طالع و فقر یکی از این صاحب سیم
 سائل باشد نظر هستی میان سائل برادرش هستی و موافقت باشد
 و اگر بر شمی سائل باشد هستی میان برادران نباشد و اگر صاحب طالع
 صاحب سیم اتصال باشد بگو اگر صاحب سیم بطالع اثر باشد بنظر هستی
 دلیل کند که برادرش سائل را در است و او در سیم یا بمقابل بگوید
 بطالع برادر سائل از او شنیده او و دیگر بگو صاحب سیم اگر کس
 باشد خداوند از طالع باشد یا در سیم هر یک سائل را از برادر سائل
 رسد وزن برادرش خیال وی کرد و اگر خداوند سیم سیم ستاره کند
 باشد در طالع باشد یا در هر یک و محرق نباشد سائل را از برادر سائل
 رسد چنانکه سائل سائل حال برادر خود سیم بجهت هستی و نفع از نفع
 گرفته و از اسطلاب طالع معلوم مخصوص طالع این بود چون
 سیم بر چندین بود معلوم شد که برادر است صاحب سیم سیم

در خطیته صغری مشتری	در خطیته صغری مریخ	در خطیته صغری زهره	در خطیته صغری عطارد
در خطیته صغری زهره	در خطیته صغری عطارد	در خطیته صغری مشتری	در خطیته صغری مریخ

و صاحب سیم چون سعادت و در هر یک تا حدیست که ضعف نیز در هر یک خواهد بود
و چنانچه صاحب طالع قمر بیکدام صاحب سیم متصل است و صاحب سیم بطالع
ناظر نیست برادر سائل سائل نیز هستی داشته باشد و نه در سیم سیم
الکاب مسئله عبت و سیم سیم که در مسئله اول دلیل است باطل است که در سیم
مسئله سیم است ناظر است بر سیم و سیم سیم و سیم سیم است دلیل است
که که ای محبتی داشته باشد برادر سائل سائل و سیم سیم و سیم سیم سیم
سیم سیم سیم سیم که سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم
بدوستی بر سیم سیم برادر سائل سائل از روی سیم سیم سیم سیم سیم
رخل در هر از سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم
مراجعت تا سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم
نظر و سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم
ایشان فایده بود از راه دیگر بوداری چنانکه سیم سیم سیم سیم
پرسند که یکی از سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم

و انفعال سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم
دوران سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم
و اگر سائل و انفعال سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم
ناظر سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم
و یکری صغیر سائل را جای بهتر از سائل است و اگر دلیل باطل سیم سیم
سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم
سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم
سائل را جای نگاه داشتن بهتر است پس اگر دلیل که خداوند طالع باشد
یا ماه یا خداوند سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم
باز سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم
مسئله اگر سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم
ان اگر سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم
سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم

و این هرگز مسئله هر صدق و خبر و کذب اگر در صاحب طالع در طالع بود و در سیم
هر دو بود و یکی از آن هر دو که یکی که در سائل است باشد متصل نبوده است
بود اگر در صاحب سیم یا صاحب طالع از روی سیم سیم سیم سیم
بیزیر مقبول بود این خبر در وقت و بیشتر که که در خبر چهار است
تا در وجه طالع صاحب طالع سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم
بود تا در طالع سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم
باشد و باید دانست که در سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم
در هر ماه که در سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم
او در اصل کار فایده دلند پس اگر دلیل خبر سیم سیم سیم سیم
یا از کوکبی که در سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم
خانه که سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم
بجور از حراق و رجعت و نظر سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم
باطل بود و اگر خداوند طالع در سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم

کس ظاهر شود و اگر خداوند طالع سیم سیم سیم سیم سیم سیم
دیگر از سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم
و سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم
خبر است بود و اگر در طالع سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم
ناظر سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم
سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم
بود و اگر ماه از عطا سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم
و اگر ماه سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم
چون در و ان سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم
بود و اگر طالع سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم
مسئله هر صدق و خبر و کذب سیم سیم سیم سیم سیم سیم
انکه که بعد از استماع خبر نظر کن بطالع و سیم سیم سیم سیم
در سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم

صد بود نبات بسیار بود اگر تمدان شرقی بود با تمدان نبات و نفع
 بسیار بود اگر تمدان شرقی بود با تمدان نبات و نفع
 بخش این تمدان از تریس یا مقابله یا سفارنه ان سنا ترا افست
 پس اگر ان بخش ز صد بود افست از اسیب از تمدان با ازیب بود اگر
 از تریس بود افست از بی ابی بود یا از کرمی و اگر در هضم بود نبات
 و بخش باشد در ان ضعیف نبات که بود و نفع محصل کم در هضم اگر در هضم
 گوئی باشد بنکر که بود و نفع هضم اگر هضم کم که اندازان ضعیف
 نبات بود اگر بعد از ان ضعیف نبات بود انگاه بنکر به سنج چهارم اگر
 در ان سدی باشد اگر ان باشد و اگر بخش باشد خواب بود و اگر در
 سوجی گوئی بنجه باشد بنکر اگر صاحب سراج سراج ناظر باشد اگر ان
 باشد و الا در ان باشد مسئله اگر پرسند که ان ضعیف بود ان
 یا نه و اب دلو بود که متصل است یا نه بنکر اگر سنج چهارم بخش بود
 ضعیف بنکر متصل بود یا نه بنکر پرسند بود و فرار و نفع در ان بود اگر کرم

برنج سوجی فاکو بود در زمین نمودار بود در زمین نرم نمیشد زراعت بود اگر سنج چهارم
 مای بود آن صفت بر مرغ بود و یکت نبات شد و اگر سنج سوجی ابی بود آن
 زمین آب خیز بود یا در حوالی آن آب باشد مسئله اگر پرسند که ان
 خانه بود قوی بسیار است یا نه بنکر بدان که گوئی که ان در وسط آسمان بود
 عطیه گری وی بنکر که چینه است بعد در سالی صدرم شمار بهای ضعیف
 قدر بود و اگر انکه که در وسط آسمان است در شرق باشد بعد از ان
 صغری او هر سالی در یک درم علیه جمع کن قیمتش همان باشد و اگر
 در منطقه خوف باشد بعد هر سالی از سالی صغری است درم هلالی
 چند آنکه شود قیمتش همان باشد و اگر انستاره که در وسط آسمان
 در مهورط بود سوجی باشد بنکر که در افق وسط آسمان و از وسط کن همچنان
 که گفتیم بنظر آنکه خداوند در وسط آسمان ناظر باشد بنظر او اگر
 ناظر بود همان سالی صغری در سالی که به هر سالی طارده درم
 قیمت آن ضعیف باشد و در این باب مثالی نیز گوئیم **مثال**

در مای و اورد	در مای و اورد
در مای و اورد	در مای و اورد
در مای و اورد	در مای و اورد
در مای و اورد	در مای و اورد
در مای و اورد	در مای و اورد

سالی سوال کرد که بخارسم که خانه بنجرم ان کار بر آید و چون بنجرم بنجر بسیار
 باشد یا نه حالات که میان کن طالع وقت گوئیم در ان طالع در ان صورت که گفتیم
 که ان خانه کوچک است و در یک و در ان سالی که گوئیم در ان سالی که گفتیم
 که در وسط است و در ان سالی که گوئیم در ان سالی که گوئیم در ان سالی که گوئیم
 با در خانه و در ان سالی که گوئیم در ان سالی که گوئیم در ان سالی که گوئیم
 که گفتیم در ان سالی که گوئیم در ان سالی که گوئیم در ان سالی که گوئیم
 و بنجرم نقل گوئی بخش است که گفتیم در ان سالی که گوئیم در ان سالی که گوئیم
 روز بود که در ان سالی که گوئیم در ان سالی که گوئیم در ان سالی که گوئیم
 و از ان سالی که گوئیم در ان سالی که گوئیم در ان سالی که گوئیم در ان سالی که گوئیم
 از ان سالی که گوئیم در ان سالی که گوئیم در ان سالی که گوئیم در ان سالی که گوئیم
 و بنا گفتیم در او زده هزار دینار که ان یک صد و بیست و پنج بود بنجرم
 این سالی بنا در کفتم که گفت بنکر که ان سالی که گوئیم در ان سالی که گوئیم
 طالع گوئیم عطا بود در سالی که گوئیم در ان سالی که گوئیم در ان سالی که گوئیم

در سالی که گفتیم در ان سالی که گوئیم در ان سالی که گوئیم در ان سالی که گوئیم
 بنجرم در ان سالی که گوئیم در ان سالی که گوئیم در ان سالی که گوئیم در ان سالی که گوئیم
 خود او و بنجرم در سالی که گوئیم در ان سالی که گوئیم در ان سالی که گوئیم
 رفت و بنجرم صاحب طالع و صاحب طالع که عطا بود در ان سالی که گوئیم
 ستری است بعد سوجی و صاحب طالع که عطا بود در ان سالی که گوئیم
 و نیز خداوند به نعمت است ستری و لیکن قبول بنجرم از ان سالی که گوئیم
 در سطرط دیگری نیست که گفتیم احتمال داس که ان سالی که گوئیم در ان سالی که گوئیم
 بر آید و دیگر نشا و خبر که گفته بود همه صدق آمد در ان مقام از ان
 شایع بود مسئله اگر پرسند که ان سالی که گوئیم در ان سالی که گوئیم
 طالع از بنجرم که گفتیم که بر تو ظاهر بنجرم بنکر که خداوند طالع که گفتیم که خداوند طالع
 احتمال داس که ان سالی که گوئیم در ان سالی که گوئیم در ان سالی که گوئیم
 بعد در سوجی بود و با صاحب طالع باید دانست که ان سالی که گوئیم در ان سالی که گوئیم
 ان سالی که گوئیم در ان سالی که گوئیم در ان سالی که گوئیم در ان سالی که گوئیم

ایشان قبول بود که از این سبب بر این ناظر باشد
و فرمایند سبب اتصال بود آن سبب بر این مسئله در اجاره طالع
دلیر بر سبب سبب متناجر و در دلیر میل اجاره و صاحبان هر یک
دلیران سبب بر این سبب سبب استاده و صاحبش اگر مقبول و سبب بود
بطالع ناظر دلیر منفعت در اجاره کردن و دیگر چیزها همچون احکام سبب
ضیاع است مسئله در عاقبت کار اگر برسد اندر این کار که سبب
این بگونه باشد مگر اگر در سبب که برسد باشد در اجاره و محرمی و از هر طرف
سبب عاقبت کار بخوبی و سعادت باشد و اگر در سبب که برسد بود و سبب
و سبب بود و اگر در سبب هیچ که سبب مگر اگر صاحب سبب بر این ناظر باشد
و محسوس بود عاقبت کارش بخوبی بود و اگر صاحب سبب بر این ناظر باشد
مگر بدان سبب که صاحب سبب در دست است اگر خداوند سبب و کمال باشد
و ناظر بصاحب طالع یا صاحب سبب عاقبت کارش بخوبی بهتر از
اول بود اگر خداوند طالع و کمال بود خداوند فانه اش ضعیف اول

اول بقول کارش آمد و قیاس سبب و اگر صاحب طالع سبب سبب بود و صاحب سبب
خوبتر و پس بگردان و صاحب طالع ماه اگر هر دو سبب باشند اول کار خوب بود
و قیاس خوب بود اگر ماه محسوس و خداوند فانه ماه سبب است که اول
کار بد بود و اگر کار خوب بود و در این باب نیز ضمایم که نظم کردیم که اول
از عاقبت کار خوب است که در سبب طالع بر خیر است سبب نگاه کردیم در سبب
که سبب بود سبب نظر کردیم که خداوند طالع در فانه عاقبت عاقبت کار خیر از آن مگر
که خداوند طالع در کمال است و خداوند فانه اش نیز خود است و اول
لغته سبب سبب سبب مسئله اگر سبب سبب است که اندر این کار که سبب
باید باشد یا نه بگر صاحب طالع و ماه و خداوند فانه عاقبت کارش را
در بر جای ثابت یا بی دلیل باشد بر بایداری لیس کار و اگر در سبب سبب
بعد از این بایداری باشد و زود عاقبت از زمان کمال بر شتاب زده کی بود
از انکار و اگر در این بایداری باشد در سبب سبب سبب عاقبت کار
سبب بود مسئله در حال بر این سبب چهارم و خداوند سبب و سبب در حال

مشتری و با سبب سبب چهارم و دلیل حال بود چون در اول باشد
در کمال دلیل کند بر سبب سبب و نظر اول است بدان نیز دلیل حال بر این
بود و اگر سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
دلیل ملاک حال بر این بود و خداوند سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
و خداوند سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
بکاتب در اول سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
دل بر تو بود و اگر بر خلاف بود طمع باید بریدن و اگر در اول بود سبب
در میان ایشان اندک طول باشد و زود بصلاح آید و اگر در اول
بود هرگز با سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
برسد که در اول سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
بیدار بود از سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب

است که بر سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
فرزند بود و سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
و اگر سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
بود و اگر در طالع سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
و سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
باشتری نظر و ادعای مشتری در خانه های نیک بود سبب سبب سبب
و اگر صاحب طالع در چهارم بود یا در سبب سبب سبب سبب سبب
فرزند باشد بکنیز بنا خیر و اگر صاحب طالع سبب سبب سبب سبب
باشد و در طالع سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
فرزند شود و اگر طالع سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
طالع محسوس باشد دلیل کند که فرزند ایشان بسیار باشد و اگر در اول
سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
و اگر در سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب

با تمام سوال کند که اگر فرزندیت یا نه بطریق که در سزا سابق ذکر کردیم
نظر کنند هکسکه اگر زن یا نحو بر سوال کند که فرزند که نشسته
عبدلین است یا نه بگو اگر خداوند طالع محوس باشد و او سزا
در سزا مرد باشد عبدلین است و اگر سزا زن بود او صاحب طالع
محوس بود و او نیز محوس بود و صاحب هفتیم سعه باشد عبدلین
باشد تا همیشه در سزا زن و شوهر ماه و نزه دلیل نند و اوقاب
دلید می باشد اگر سزا زن بود خداوند طالع دلید زن بود و خداوند
هفتم دلید می باشد و صاحب هفتم با ماه و نزه دلید زن باشد پس
بگو اگر دلیل بر وضعیف باشد عبدلین بود و اگر دلید زن وضعیف
بود عبدلین باشد هکسکه اگر سوال از ابستی کند که خداوند
طالع و خداوند هفتم و قمر کی از اینها در چشم باشد تا تیر سزا بود
که اندر وندی بود یا خداوند طالع معتبر کنی معتبر شو یا قابل تیر
قمر سزا سعه بود دلیل بود بر ابستی و اگر خداوند هفتم در طالع بود

است اما خاصه که خداوند خانه فرزند وندی بود بر ابستی درنت بود که
خداوند چشم در مقارنه محس باشد نیز از آن نشسته اگر صبح اوجرت و
محوس در مقارنه محس نباشد باز با تمام سزا و اگر صاحب چشم محس
باشد بجز یاد خانه باشد که وضعیف باشد طلیعت برنت فرزند و قمر
و خداوند ساعت نیز ترکیب سازد در این باب اگر قمر غلبه بود باشد و باطل
بود برنج دلیل بنا هر فرزند بود انت من و همچنین اگر برنج بر نهر ناظر باشد
و نهره در جایگاه بد باشد خاصه در عرت لیل سقا حد است و اگر طالع
برنج درخت بد بود یا در طالع که کب سعه بود دلیل است که در شکم دو
فرزند بود اگر صاحب طالع و صاحب چشم و ماه هر سه قریب باشد حکم بر
تمام شدن فرزند هکسکه اگر سزا چشم سزا دیده بداند که در
حد است اگر سزا که فرزند در شکم است که خداوند است در مقاب
چشم و سزا صاحب است هر کدام که از ترکیب مضر است دلیل
بود اگر اضراف از مقارنه بود بگاه بعد از تیر سزا ماه یا سزا بود

و اگر اضراف از تیش تیر بود چهار ماه بلخ ماه بود و اگر اضراف از تیش
بود هفت ماه بود و دیگر بگو که از در بر ج هفتم تا خداوند خانه هفتم
و جلید کن و هر سزا در بگاه بود و هر چه از زنده سزا که باشد هر در سزا
بگو در صاحب سزا که هر چه در سزا که ماه و روز جوان قدر است که
بچه در شکم مادر است هکسکه اگر سوال کند که چه در شکم است
یا نه بگو که این از من است چنانکه خداوند میفرماید **و يعلم ما فی الأرحام**
این دلیل واضح است که غیر از خدا کسی دیگر نداند و اما بطریق سزا و اضراف
در این باب حرف گفته اند و بنجان است در مثل از برنج غنی و استهرا بگو
یرونی متابعت و پیروی کرده اند و قانونی ساخته اند و کوی که نام جفا
نظام تیری تبارک است این انداخته اند این را چند کلمه گفته اند
پس اگر پرسیده که این بچه نر است یا ماده بگو خداوند طالع و خداوند چشم
اگر در برنج نر باشد بچه نر باشد و اگر در برنج ماده بود دختر باشد باز
بگو بطلح اگر سزا قمری بود فرزند باشد و اگر معربی بود دختر باشد

باشد و دیگر بگو که روز زنده صاحب خانه ماه تیر ماه و در برنج طالع بردی
یفرای و از طالع سزا سزا بگو که اگر سزا در برنج نر باشد پس بود و اگر در برنج ماده
باشد دختر بود و شب در سزا که یک نند تا در جفا صاحب خانه ماه و در برنج طالع
بود برنج از طالع بگو که دیگر از اینها صاحب طالع و صاحب چشم است که در برنج
نر باشد نر باشد و اگر در برنج نر بود تو بگو که کی در برنج نر و کی
در برنج نر بود بگو بگو تا بگو نام طالع است حکم از کی کن هکسکه
اگر پرسند که ولادت بر روز باشد یا شب بگو طالع و صاحب طالع
ساعت قمر و کوی که در طالع باشد اگر کوی از اینها که قمر باشد با همه برنج
نهار بر سزا ولادت بر روز واقع باشد و اگر در برنج شبی باشد شبی باشد
و اگر شبی در برنج نهاری و شبی در برنج شبی باشد هر کدام که قمر باشد
حکم از آن باشد و نیز باین هم نگاه کن بگو از در برنج نر و جفا صاحب
چشم و در برنج طالع بردی افزای و از طالع بگو که کی برنج نر و اگر
برنج نر است بر روز یا شب باشد و اگر برنج شبی است شبی است و در

باشد مسئله اگر رسیده که چنانکه گوید بنگر که ماده پنجم یا بافت
یا برنج یا صابون پنجم یا کفایت وقت وضع عمر باشد و اگر او شب
یا برنج از صابون پنجم در بوی بنگر صابون است و ماه تا که قرآن کنند
یا صابون پنجم از وقت وضع عمر باشد و هر وقت که رسیده پنجم و الله
اصالح کند وقت ولادت باشد یا هر وقت که تسبیح پنجم در بوی بنگر
رسد ولادت باشد و در این باب نیز شالی که پنجم هشاد است علی السلام
که در که حمد در ام یا نه ارتفاع کفیم و نویکی طالع بین رسد چون
خداوند خانه پنجم در خدمت در طالع است و قدر و در غایت ولایت
که حمد باشد و چون تسبیح از زهره منصرف است بنظر تیسر کفیم
که کینه نامه است پس پرسید که ز باشد یا ماده پنجم خداوند طالع در پنجم
بود و خداوند پنجم نیز در پنجم طوع کفیم در هر باشد پس پرسید که بار نام است
یا نه پنجم صاحب پنجم در زهره بود و حسن صاحب طالع در حوض پنجم
ولیکن قدر در و نه تا بر بوی در بر بوی حمد داشت که نیزه او است

س ۱۶	ط ۵	د ۵	ک ۵
ط ۵	د ۵	ک ۵	س ۱۶
د ۵	ک ۵	س ۱۶	ط ۵
ک ۵	س ۱۶	ط ۵	د ۵

و در روی میزان داشت که افق او است کفیم محمد است که وضع عمل وقت
مخولان شود و پنجم در بر بوی طالع و نیزه طالع شود احکام است
امه مسئله اگر رسد از رسد اول کنند بر آنکه خداوند پنجم و الله
رسد است و قرآن از او ان که یکی که خداوند پنجم و تسبیح پنجم
معنی او پنجم بوی پس پنجم خداوند طالع و تسبیح پنجم پنجم است یا بی
بان حکم کن که رسد بمقصد رسیده و اگر منصرف یا بی حکم بر انصراف
رسد کن و اگر خداوند پنجم یا تسبیح طالع آیند و بعد از آن رسد
باشد و در این نیز شالی که پنجم هشاد است در روز هر شب است سوال
و نمود نواب صفی طالع که شایع بنهر رفته که باز از ارتفاع گرفته شد
و طالع بین طری صورت یافت پنجم منصرف بود شتری و تسبیح
راجع بود کفیم ترا بست نهمه و از شهر برود آن آره پس پرسید
که کی خله آره نگاه کردیم بر نه که صاحب طالع بود ناظر بود طالع
و تسبیح در شب شب یک تن بری استل میشد کفیم نامه است

س ۱۶	ط ۵	د ۵	ک ۵
ط ۵	د ۵	ک ۵	س ۱۶
د ۵	ک ۵	س ۱۶	ط ۵
ک ۵	س ۱۶	ط ۵	د ۵

در شب خواهد آید و چنان شد مسئله یعنی شالی دیگر رسد که حکم از رسد
او فرستاده بود شیراز او شیراز فرستاده که در عرض شده یا نه و نیزه شالی
بیاید و یا نه ارتفاع گرفته شد و در غیر اصاب بر مقطره ارتفاع گرفته شد
و از در وسط طالع پنجم رسد شد کفیم که پنجم از صاحب
منصرف شده رسد از رسد که بوی باز گرفته شد و از آنکه صاحب پنجم
طالع است کفیم که رسد آره یا در این روز خواهد رسیده و چون شتری
در طالع است بوی کفیم در لا توقع خواهد کرد و بجای دیگر خواهد رفت
و این سوال در روز هر شب پنجم است هر چه شهر رمضان المبارک است مسئله
بود وقت عصر در سوال از نامه و مکتوب چه کینه نامه آره باشد و نامه
که بداند در این نامه چه نوشته شده قبل از خواندن و از پیش که آره بنویسد
طالع در دست کن پس در طالع کفیم و بعد خداوند طالع و از آنکه که در رسد
منصرف است دلیل آنست است که نامه فرستاده دان که کفیم قریبی
پرسید و خداوند پنجم بعد از آن است بوی که نامه بدو نوشته باشد و جایگاه

تسبیح و طالع و بعد از آنکه وی نامه است اگر نیک عمل باشند و نیک است
و اگر نیک باشند بر عکس است و نگاه کن که در کدام خانه بوی طالع که جز از
ان جنبش بود چنانکه در تسبیح سلطان و تسبیح لایحه و بیاری و پنجم
قر بنظر هر سستی طالع بود در نامه خرمی باشد و نظر دشمنی مخالف آن
بود و بنگر ماه اگر از رسد یا ماها اتصال و انصراف برنج بود با مقابل
و بعد بوی که اندر آن نامه سخنان بزرگ بود و نیز بنگر ماه از کدام است
منصرف است اگر ماه از رسد منصرف بود و در همان رسد بوی آن رسد
سلطان آره باشد یا از رسد بزرگ آره باشد و اگر ماه از رسد منصرف بود
از کسی بمقدار آره باشد و اگر ماه منصرف از اصاب رسد سلطان
آره باشد و اگر از رسد منصرف بود در میان رسد عیار از رسد
آره باشد و اگر ماه با عطا رسد رسد یا در طالع بوی آن رسد
حدیث رسد رسد و بوی و صلاح و دیگر بنگر ماه و عطا که همیشه
دلیل نامه و جز آن رسد هر کدام که اندر رسد یا ناظر رسد

بطلان الملک و بعد از آن نامه بود و انگاه بنام کبریا که در هیچ کس هم بود از طالع یا پنج
هم بود از خانه حملش اندر آن نامه حدیث مال بود و اگر در هیچ کس هم بود از
طالع یا از خانه خویش اندر آن نامه حدیث حسنی بود و در ادوی و سفوف
و اگر دلیل اندر طالع هیچ چهارم طالع یا از پنج چهارم خانه خویش بود اندر آن
نامه حدیث ثانی و پدر و خانه و زبان بود و نامه از کسی آید باشد که لایق
در کبریا باشد و اگر دلیل از پنج چهارم در هیچ کس هم بود از طالع یا از خانه خویش
بود آن نامه از فرزندان آید باشد یا از کسی که بجای از فرزندان در
آن نامه حدیث ثانی و طریقه بود و اگر دلیل در هیچ کس هم بود از طالع یا از
ازین بود و در هر یک از اینها بود برین یا از ترک و فدا باشد و کم شده
بود و اگر دلیل در هیچ کس هم بود در نامه حدیث برات بود و مال برین بود
و خوف از کسی و گشته باشد و اگر اندر هیچ کس هم طالع خویش بود اندر آن
نامه حدیث مال برات هلاک شده بود و اگر دلیل از پنج چهارم بود نامه از

از درستان بود و در آن نامه حدیث بند و بیخ و سفوف بود و اگر دلیل
اندر هر کس هم بود از آنکه بود در آن نامه سخن سلطان و اهل ملک
بود و اگر دلیل در هر یک از اینها بود از طالع یا از خانه خویش نامه از هر کس هم بود
و قدر و قیمت و اندر آن نامه سخن باشد که نیکو گوی و امید که در
از آن نامه آن نامه بر آید و اگر دلیل در هیچ کس هم بود از طالع یا از خانه
بود یا از خویش و یکدیگر با آن است که ماه و بیخ است و بدان
ست که ماه از دست صرف است اگر این درستان یکدیگر ناظرانه
به تملیک و بیخ است آن نامه از هر کس هم باشد و اندر آن نامه خبر نیکو
فی و از هر کس هم باشد و در هیچ کس هم از هر کس هم بود و بیخ است یا بیخ که
از مقابل بود حدیث سفوف بود و همان ماه و طالع بود اگر در هیچ کس
بود هر در آن نامه سخن باشد که غمناک که در اندر آنکه یکی از این
سخن و دیگری سخن بود اندر آن نامه سخن باشد که نیکو گوی
و یا غمناک کند و در این باب نیز شایکی بودیم و این مثال از هر یک از اینها

هشتم و نهم **مسئله** طالع سلطان هشتم و خدایه در ماه و صرف از
آفتاب و متصل ششتری و دلیل کند که نامه از هر دو و بازاری از آنکه ششتری
بریز شمع آفتاب است و اگر ششتری و شمال بود کیفیت که نامه بر ششتری است
و چون ماه و طالع اندر خانه است درستان است نامه از دست است
بسو ششتری است و اندر آن نامه امید و طی است و از آنکه ششتری و طالع
دلیل کند که این نامه سودی آید است و زمانی آید نیکو که بایستد و فاکند
و هر که بگوید بد را بود زیرا که هر در یک خبرند و از آنکه عطا بود برین
نحوست است بر ششتری بسو و از آنکه طالع بر پنج ششتری است و جهت
برای آنکه بگوید و آنچه شریف گفته در مسئله رسول اعاده و بگوید طالع شد
چون از آفتاب صرف است کیفیت این نامه از سلطان است و چشم
ششتری است کیفیت بجان معجز ششتری و آن عالم لار است و چشم
قر در چشم نامه است که در بر ششتری و خدایه در نامه و عطا در و ده هفتم
بلای زهره و طالع است که در نامه سخنها بود و به باشد و از زمان بزرگ بود

رسیده باشد و با دلوزنی بزرگ این بطلان صادر باشد و دیگر از زلف بر سینه
که نامدر نامه آورده حقیقت از آنکه طالع نوشته شد با بیخ در دل
حیت ششتری و خدایه ششتری و بیخ است و ششم و هفتم و ششتری
که از صاحب ششم سفوف است دلیل است بر حرف ششم و هفتم و ششتری
مراتت و چهارم و هفتم و آن که کرب که قرار از صرف است و این
عشره فقر و صاحب نامه فقر و فاقه است بر ماه پس همه دلیل است است طیب
از نعمت چنانکه معالجه کردن و دار و حلق از ششم و خدایه ششتری و نذر
و نوز و سفوف دارد و از هر یک و از خدایه ششتری و هم آید و در ک از ششم
و خدایه ششتری و ششتری که از هفتم و خدایه ششتری و اندر این دلیل آفتاب کن
و در حقیقت بر ششتری و نوز و ششتری و ششتری و ششتری و ششتری
چشم طالع دلیل برین چهار بعد از طالع کرب که بود و صاحب طالع و شمال
بعد آن چهار ششتری با بد و اگر بر خلاف این بعد چهار در از ششتری و پنج
و ششتری و دولت بر طالع بیار کند و اگر در این مال کرب که باشد با نوز

برنج خوش بود آن بیمار را در پنج مرتبه دیدند است اگر آنجا که کبک بود
دلالت است بر آنکه کبک خوش بود بر کس برنج چهارم دیدم او در او باشد
و اگر در آنجا که کبک بد بود بر کس برنج هفتم است اگر شغال کند که چار
از چه علت است بکبر برنج ششم که کدام کبک در او است اگر در او بود
و شتر را بر تپه شدن تراخ و سنج از جن و تپه و شش از رسول و سر
بود و زهره از غنچه و عطسه از خفقان و سحر از سوخته و رفته بود
مسئله اگر پرسند که ماله در علت از چیست اگر صاحب طبع در آن
بانی علت از بسیار خوردن است و اگر در سیم بانی از جانی بلند افکاره
و اگر در چهارم بانی از جانی کاه رسیده باشد و اگر در پنجم بانی از بسیار
و تراخ در آن است و اگر در ششم بانی از سوختن داده باشد و اگر در
هفتم بانی از تنگ و کشکوک بافتان و انباران که خند اگر در هشتم بانی از هم
در شش دیدن باقی در نهم از بسیاری روزه و در دهم از خوف
پارشا یا از شرم یا از کرم او اگر در یازدهم از کمترین مار و عقرب و جانی

و جانی افکاره و در چهاردهم از بند و زمان بود مسئله اگر سرد
در طبع باشد برین صحت باید و اگر سرد در سیم باشد برین طبع است
و با سالی صحت باید و اگر شش در سیم باشد با سیم خوش باشد طبع خط
بکند پس قول الطیب باید که است و قول طبیب دیگر باید که است چنانکه بطریقی
در حد کله کویه اذ ان كان السابغ وضاجه محسبان و قنا
من تعليل فاستبدلوا الطيب اخر و اگر سخن در وسط
تساوی بود دید است بر تپه حال چار و پنجاه نکان کار از گوشت و اگر در
وسط است ساه سحر بود و چار و او اندک آنرا فیه کینه مسئله
اگر پرسند که چهار برین ازین بعد یا از زبان نطق و سحر که دید
تن است و صاحب طبع شش و صاحب طبع قمر که دید بر دست کس اگر
طالع یا قمر خوش یا به سخن یا طریقه برین برین بود و اگر صاحب طبع یا
صاحب طبع قمر خوش بود برین برین بود و اگر هر دو خوش برین یا یکشان
ناظر برین برین برین و چنان هر دو برین مسئله اگر خداوند خانه

سخن از این باشد بیمار پنهان باشد اندر این و اگر عارضه ششم فوق الارض
باشد چار در ظاهر باشد مسئله اگر کسی پرسد که این چهار
دکدام انعام است بدان نمک را که از او صرف شده و صاحب طبع
اگر باقی برنج چهار از سوختن کردن و سینه بود و اگر میان بود بیمار از ششم
و کوه بود و اگر در او برنج باشد بیمار از تپهها باشد و اگر این دلیلها در طبع
همدیشه بیمار از سوختن و رخ بار باشد و اگر در برنج فر باشد چار
از سوخته و کوه و آنچه بگردان عارضه بود و اگر در برنج برنج باشد
بیمار از سوختن و انباشان و بارز باشد و اگر در سوختن سلطان باشد
بیمار از سوختن و پستان و شش و روده باشد و اگر در سوختن
بیمار از سوخته و پستان کینه باشد و اگر در سوختن سینه باشد
بیمار از سوخته و کله و جگر درون و صحر و سخن باشد و اگر در نیران باشد
بیمار از سوختن و شش گاه نثر بر سوختن و لغوه باشد و اگر در سوختن
بیمار از سوخته و کوه و حوضه و مثانه و میان ران بود و اگر در برنج

برنج و شش بر چهار از سوختن و اصحاب و افغان از بار حیوان و پستان
و چار بار و اگر دلیل در برنج چه بود چار از سوختن و همه اینها از سوختن
اگر دید برنج در سوختن چار از سوختن قنای بار و افغان کجای بود و اگر دلیل
در برنج سوختن چار از سوختن کشتان بار و شش سوختن بار و غیره
و در کتب طبع و عاقل دانند که این نیز فعلی بود در واقع برنج افغانی و قنای
مسئله اگر پرسند که این چار از سوختن بار است یا از سوختن
بکرم خداوند طالع و بدان که کب که ماه از سوختن شد اگر شش بی باشد
چار شد و اگر مغزی باشد چار برین بود مسئله اگر پرسند
که این چار مرد است یا زن اگر در برنج مذکر باشد سوختن است و اگر
در برنج مؤنث باشد زن است و اگر معالیه کبک کبک یا مؤنث باشد
زن باشد و اگر کبک و کبک شش می باشد مرد است و اگر مغزی زن
مسئله اگر پرسند که این چار برین سوختن بکرم صاحب
طالع و باه و بر ج طالع اگر پرسند و بر سوختن شش و صاحب طبع

از مقابل عطا که نوس است و مقابل انبیا که بر آن بعد که این بار کلام
 بود پس نوس است که بدین که این بار که یکم در نگاه کردیم تا ماه که دیدیم عطا
 با عطا که آن کند دیدیم که در شازده روز دیگر قرآن میگرد که نوس شازده
 روز دیگر از عمر جا ماند و اسم او که در مثال دیگر طالع میزان یا خیم و صاحب
 طالع نیزه بر شمع است و اثناب هم اسم او که از خانه چهار روز قبل
 اندر وقت کفتم خیم از چهار است و نوس است که بدینیم که این چهار کفیت
 یا خیم صاحب طالع در روز دهم کفتم این چهار بنده است یا بنده نفعه
 و لیکن از آنکه بنده شرف است و گوید شرف و دلیل در وقت که نوسیم که این
 چهار صاحب است از آن که در نوسه باقی است که نوسیم که این چهار صاحب
 است و از آنکه عطا در وقت معان نیزه از زهر در وقت از آنکه
 میخ از ماه مصروف است و از عورت است که نوسیم این چهار صاحب است
 و از آنکه صاحب طالع اثناب نفعه که نوسیم که این چهار صاحب است و شرف
 رسید پس نوس است که بدینیم که این چهار صاحب است یا نفعه که نوسیم که

تا ماه نوس میگرد یا نوسیم یا نوسیم چون نوسیم دیگر که نوس است
 شرف است و دیدیم که نوسیم چهار بنده است و نوسیم که نوسیم که نوسیم
 روز دیگر که در صاحب طالع از نگاه کردیم متصل بر خیم از نوسیم که نوسیم
 میان نیزه و نوسیم درجه مانده چهار روز دیگر چهار بنده است و در او
 نگاه کردیم و چهارش و شرف و نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم
 مصروف نوسیم و شرف میبویست و میان نیزه و شرف است که نوسیم که نوسیم
 کفتم هفت روز دیگر چهار بنده است مثال طالع دیگر که نوسیم که نوسیم
 و صاحب طالع در طالع اندر شرف است دیدیم که این چهار صاحب است
 و چون ما را در حجب نوسیم از اثناب مصروف و اثناب در خانه نوسیم که نوسیم
 که این چهار از فرزندان ملک باشد پس نوسیم که بدینیم که از آنکه این چهار
 نگاه کردیم صاحب طالع تا که متصل نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم
 عطا و نوسیم چهار درجه است و میان ماه و نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم
 دیدیم که نوسیم پس چنین کفتم که این چهار از فرزندان است نوسیم که نوسیم

که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم
 در این نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم
 نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم
 از آنکه نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم
 که این چهار نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم
 کفتم از خوف سلطان یا از زهر که این چهار نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم
 در این نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم
 طالع نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم
 پس بر نوسیم که این چهار بنده است یا نفعه که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم
 شرف و نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم
 عاقبت و صاحب طالع بر نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم
 صاحب نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم
 و از آنکه صاحب طالع نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم

که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم
 در این نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم
 نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم
 از آنکه نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم
 که این چهار نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم
 کفتم از خوف سلطان یا از زهر که این چهار نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم
 در این نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم
 طالع نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم
 پس بر نوسیم که این چهار بنده است یا نفعه که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم
 شرف و نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم
 عاقبت و صاحب طالع بر نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم
 صاحب نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم
 و از آنکه صاحب طالع نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم که نوسیم

دو سال	دو سال	دو سال	دو سال
دو سال	دو سال	دو سال	دو سال
دو سال	دو سال	دو سال	دو سال
دو سال	دو سال	دو سال	دو سال

این سخن بود گفتیم که این چهار بر یک است گفتند که در وقت که باشد نگاه کردیم
رضی در طلوع و وقت و در وقت بود در پنج در ساعت بیست و سه که گفتیم
که روز سیم بام بقا خواهد رفت بعد از آنکه این مقدار است که گفته شد
گفتند که این بار با بر قدیم و در وقت صبح مؤلف است بعد از سه روز بام
بقا خواهد شد است و اگر سیم در سکنند طلوع سنبله نمیدارد از این جهت
اول نام نبرده که از طلوع سنبله حقیقت بر خوف طایر سازند
مسئله که بحیران غیبی بر که اگر پرسند که ما خریدیم یا نه
بنگردد که صاحب طلوع در طلوع شد و بعد با سعه باشد محبت یابد و اگر
در ثانی بعد بر اطباء مال بسیار کشند تا علاج کند و بهتر باشد و اگر در ثانی
بعلا تر شود و در سراسر مریض و مطلق کشد بعد از آنکه در صاحب
طلوع و مقدم باشد پیدا که در طلوع از خانه خود و فرزندان و اهل
بیت خود که شفا یابد و اگر در سیم باشد بگیرد و اگر در چهارم باشد
اگر سکنند شفا یابد و اگر در پنجم باشد اگر در جبهه بماند بعد از آن

خانه رخصت شفا یابد و اگر در این پنجم بود شفا یابد و اگر در روز ششم باشد
در بند میردی **اللَّهُ اعْلَمُ** مسئله در سوال از بنده اگر از بنده
پرسند که او کار فروخته بخود بهتر بود یا نه بنگردد بجاوند طلوع او شد
مفتم تا کدام قدر تربیت اگر خداوند طلوع قدر تر باشد نگاه داشتن بهتر
و اگر خداوند طلوع در سیم باشد آنکه خرید بهتر باشد پس اگر پرسند که این
بنده خرید شد یا نه اگر صاحب طلوع یا سمر در ششم باشد یا صاحب ششم
مستقل بود صاحب طلوع یا صاحب ششم در طلوع باشد خرید شد و اگر
کسر پرسد که این بنده من خرید و فروخت شد یا نه بنگرد ماه و صاحب ششم
که این هر دو که در بنده اند چون بیان بصاحب ششم یا سیم تر خریدند که
که این بنده فروخته شد و دیگر آنکه اگر ماه یا صاحب ششم باشد بجاوند
نهم بپوشد و یا بگوید بپوشد که در سیم یا سیم یا سیم یا سیم یا سیم یا سیم
شده و اگر ماه یا صاحب ششم بجاوند طلوع نکرد و فروخته شد و اگر
مسئله اگر بنده پرسد که از دست این خواهد فروخته شود یا نه

بنگردد که خداوند طلوع یا ماه باستان بپوشد که خداوند وسط آسمان باشد یا نه
که در وسط آسمان باشد آن بنده فروخته شود و اگر ماه بجاوند طلوع
یا بجاوند و سیم بپوشد یا بستان بپوشد که اندر وسط آسمان باشد و در
شده و اگر ماه بجاوند طلوع غالی است بر بند روز کار و روز بانه فروخته
شده و اگر سیم بپوشد و بستان دیگر احوال بجاوند وسط آسمان کند
فروخته شود پس از روز کار و روز بپوشد مسئله که چند بنده پرسد
که خزینه بود که کند یا نه بنگردد خداوند طلوع و راه که هر دو که در بنده پرسند
بود و خداوند وسط آسمان و دلیل صاحب بنده پس اگر خداوند طلوع یا
خداوند وسط آسمان ناظر باشد یا نقد انور یا جمع انور از طلوع
و مقابله و از میان بیان قبل بگوید دلیل بود که خداوندش بر حرم بود
انفوی کند و پنج اوضاع مریضه و ایندیش بر نیاید اگر قبل و اتصال هم
از طلوع و مقابل بود سعه کرد و لیکن معلوم است که در از صاحب
بیشتر و اگر اتصال از نظر هر سعه و دلیل کند که بنده انفوی بود و اگر

و اگر میان ایشان قول بپوشد و اگر خداوند پرسد که بنده سعه انفوی
صاحب طلوع دلیل پرسنده و او در صاحب طلوع یا ماه و دلیل انفا بنگردد احوال
ایشان و حکم کن بنگردد شرح کردیم مسئله اگر پرسند که اگر بنده پرسد
آید یا نه و بگوید بنده یا نه اقرار و خداوندش خانه ماه و صاحب وسط آسمان
دلیل پرسنده بود و صاحب طلوع یا ماه دلیل پرسنده و اگر ماه با فایب بپوشد
در آن برج که سست که سینه باز آید و اگر ماه بجاوند خانه اش بنگرد یا بجاوند
وسط آسمان بپوشد که سینه باز آید و اگر ماه مصرف بود از سعه و استقلال
بود بخشی که سینه را بنگردد و صاحبش از سعه شسته باشد و بنا بر این
و اگر ماه بجاوند طلوع بستانه بپوشد و سعه بپوشد و سعه باز آید و اگر طلوع
سینه سعه بود و سعه بخش که سینه بپوشد که بنده و اگر ماه بجاوند طلوع از
بخش صرف شد و بخش مستقل و اگر سینه اندر سعه بپوشد و اگر ماه بجاوند
طلوع در سعه بپوشد که سینه بپوشد که سینه بپوشد و اگر ماه در سعه بپوشد
بپوشد و اگر سینه بپوشد که سینه بپوشد که سینه بپوشد و اگر ماه در سعه بپوشد

مخوف از آید بطبع خوش اگر در طالع خوش باشد و در هشتم است که گفته اند که در آن
 کوفت و اگر ماه مسرف باشد از سده و هیچ کوب انتقال نداشته باشد اگر
 توان کوفت و اگر ماه مسرف بود از سده و انتقال نداشته باشد که گفته
 بکنند و اگر ماه مسرف بود از سده و انتقال داشته باشد که گفته اند که اگر
 در وسط است اما کس بود با خداوند وسط است اما و با خداوند خانه قمر
 و یا اقیانوس محض بود صورت بده برسد و اگر اقیانوس با خداوند خانه قمر
 در ربع هفتم بود خوشی در ربع هفتم بود خداوند بده بود و اگر در حقیقت بده
 بودند نیاید و اگر ماه در ربع هفتم بود خوشی در هشتم بود بده بود و اگر در
 خانه ماه در ربع ششم بود خداوند خانه اقیانوس بود بده بود خداوند بده بود
 بده بود و اگر ماه در ربع ششم بود خداوند خانه ماه از ربع منفصل و طالع
 منفصل که گفته اند باز آید و اگر ماه اول ربع بود و در بخشان بر سر است و اگر
 بود اگر در آخر ربع بود دیگر گفته اند که بده بود و اگر ماه اول ربع بود و خداوند
 ساعت در وقت که گفته اند از شهر مسرف برود زفته باشد و آن کوب که

در ربع متصل است و آن کوب که صاحب طالع در ربع متصل است اگر این هر سه در
 طالع یاد او در صاحب طالع در وسط است یا یاد او در اقیانوس یا یاد او در
 صاحب طالع القمر باشد که بگوید از شهر برود زفته باشد و اگر این هر سه در
 در یاد او در اقیانوس باشد نزدیک شهر باشد و اگر ساقط باشد از شهر برود
 زفته باشد و بدان جهت باشد که دید و آن ربع باشد و اگر دید که گفته اند
 طالع باشد که بگوید در وسط شرق باشد در شهری و اگر در اقیانوس باشد
 که گفته اند در بیرون شهر بود و اگر در یاد او در ربع شرق بود در حواله آن
 دیگر که سواد بر این قیاس کن و اگر ربع غیر از شهر برود زفته باشد و اگر
 ماه در ربع شرقی بود از طالع که گفته اند در شرق زفته باشد و اگر در ربع جنوبی
 جنوب که مرغی است و عرب و شمالی است و شمال زفته باشد شمال که آن
 گفته اند است **مثال** که طالع ربع بود و خداوند شتر و ماه مسرف
 از شرقی و متصل با اقیانوس از آن که ماه اول ربع است اول بار است که گفته
 و از آن سبب که طالع ربع هفتاد است می نماید که گفته اند بنده از آن

سبب که ماه خداوند طالع است و در وقت است و دیگر گفته اند که گفته اند در شهر برود
 برود زفته اند و از آن سبب که ماه از شهر مسرف است و با اقیانوس است و دیگر گفته
 که زوجه باز آید بطبع و بدان سبب که خداوند خانه شتر است و ماه از شهر مسرف
 و شتری است تقیم و دیگر گفته اند که گفته اند خوش خلق باشد و اگر
 که بدانیم که ناکل باز آید نگاه کردیم که ماه که خوش کرد که ملامت باز آمدن
 بود پس زنت مذهب در ربع هفتم است ربع ماه و دیگر گفته اند که بر روز هشتم ما را
مثال دیگر هم او گوید طالع سوت و خداوند طالع شتر از ربع هفتم
 بدان سبب که اندر ربع بود و خداوند طالع نیز اندر ربع زاید است و آن
 ماه بطلا سوت از ربع هفتم و دیگر گفته اند که گفته اند است و چند خداوند
 طالع اندر ربع آتشی بود عطا و ماه بر سر است اندر ربع آتشی و دیگر است
 که بر سر شرق زفته و بدان دلیل که ربع آتشی است و دیگر گفته اند که گفته
 یاد رزینی که بگوید نزدیک است پس نگاه کردیم رطل را صاحب بده از ربع وسط
 است اما اقیانوس هفتم است و مقبول است و دیگر گفته اند که خداوند بر سر است

ن باز آنکه و سترده و دیگر گفته اند نگاه کردیم و وقت این کار از اتصال ماه
 در ربع چهارم و خداوند شتر و خداوند خانه هفتیم یا هفتم یا اتصال ماه بطلا سوت
 و عطا سوت بودی هر دو از مقابل و زوجه اندر ربع هفتم و خداوند خانه ماه
 رابع راجع نماید و هفت روز و زوجه تقیم بر سر بود پس بطبع باز آید
مثال هم او گوید که طالع که سینه سلطان یا شتر و خداوند طالع ماه
 و ماه در ربع ششم از کوبی متصل بطلا سوت از مقابل و عطا سوت از مقابل
 پس عطا سوت و دیگر گفته اند هر آن بنده است و از آنکه در ربع ششم و اتصال
 ماه بطلا سوت است و عطا سوت نیز شتر است و دیگر گفته اند که گفته اند زبوی
 مشرق زفته باشد و از آنکه عطا سوت است از طالع و خداوند ربع
 عاقبت ربع چهارم که بگوید و دیگر گفته اند که این که گفته اند است و باز یاد
 زیرا که خداوند خانه ماه نیز از طریق است و خداوند ساعت نیز در ربع هفتم
 است و نیز تقیم است اگر خداوند ساعت اندر ربع هفتم بود
 و دیگر از آن سبب که از آنکه اتصال ماه از مقابل است و دیگر گفته اند

برگردان کریمه و از آنکه عطا شود ما هر یک تا دو به اثناب هم دید که کند کریمه
بسر سلطان هم رعد و از آنکه از اول امر زایل است و به تیره در چهارم
دید که که ثابت این کارها بود از بنیامه مثال از زلف
پرسیدند از کرسی طلوع کرده شد بدین صورت چنین دلیر پرسیدند
اثناب و عداوند خانه ماه وسط است اما بعد از آن بگذریم که در یک پرسیدند
در نایه قوه بود چو که صاحب طلوع است اما در صاحب خانه ماه
هر هر پنج است و پنج در خانه خود چنین صاحب طلوع ماه دید که کریمه بود
و زخم که صاحب طلوع است در میزان در اربع خود بود کفتم کسی باشد
بزرگ و از زمان قدیم باشد چنین در پنج وسط است اما در هر دو
بود کفتم از خوف سائل که کریمه باشد و چنین عداوند سائل خود بود
در پنج زایل کفتم این کریمه از شهر رفته باشد و چون ماه در پنج شمالی بود
کفتم کریمه که یکسان شمال رفته پس پرسیدند که باز آید یا نه نظر کردم
چنین ماه صاحب خانه خود بود صاحب وسط است اما بود کفتم که چنین

ش با رأیه چنین صاحب طلوع ثابت در هر یک پرسیدند و بنیامه صاحب است بعد
از مراجعت کریمه او چیزی زود پرسیدند که باز آید کفتم چهار ماه دیگر
از آنکه فرود است بر سه درجه است و دقیقه هر دو در هر ماه صاحب کفتم
و چون پنج با قمر صاحب بود کفتم هر یکی از این اوقات کند و چون فرود
دم است و روزنه است و به سخت اثناب کفتم که دید هر دو است
هر باقی آن شخص اسوه کند که باید و بخت از این پرسید و چون
کوک کس بود و سر در هر دو کفتم که هر یک از اوقات بنا نهاد و بر است
ناید و چنین که اینها کفتم شد و منفرد که این طلوع مسئله که بخت رفت یا نه
مطلبه عداوند از او پرسید که بود بر بدید که هر دو پرسیدند و در هر دو است
حاکم لار شد و جماعت از قمر لار در خدمت از ارباب سائل که او کرده بودند
و مبلغ بجزان از هر طلب هر یک در خدمت مشا را به تیره باریت شدند
شدند و بعد از چهار ماه مراجعت خود از آنکه از هر دو احکام و سائل
بجای حکم کرده شد سائل آنه و الله محمد بآب است در ویلهایت مفتم

و تا چندین سال در ناشی طلوع و عداوندش و قمر آن کوک که قمر
از هر طرف است در سائل باشد و مفتم و عداوندش و آن کوک
قمر متصل است و دید کس است که از او پرسیدند و اثناب در هر دو است
در نزه دیدن است اگر دلیل سائل در مفتم باشد یا به صاحب مفتم باید پرسید
عنه سائل شده باشد و نوع واقع باشد و حویص از جانب سائل پرسید و اگر
دید سائل عنه و طلوع باشد یا دید طلوع متصل باشد آن نوع واقع شود
بسانی و بی پنج و طلب و حویص از جانب سائل پرسید و هر دو پرسیدند
یا فر معقول بود و ملکت بر تبار و نوسانی کس پرسید کس پرسید بود
نیکان معقول و اگر نزه بدلال بود نیکان زن و هر دو پرسیدند که در وقت پرسیدند
تر باشد و چنین سائل و مستطیل و هر دو پرسیدند که نازل یا ناقط یا باطل بود
مسئله اگر دلیل سائل و دلیل سائل عنه هر دو پرسیدند که جمع شدند بگر تا
کدام کوک نیکان کوک گفتند که باید از ایشان در کوک جمع میکنند اگر
چنین بود پرسیدند ناشی بر آید و اگر نیکان پرسیدند بگر تا نیکان کوک ماه از

از او پرسیدند و از آن کوک که ماه از او متصل است که این هر دو پرسیدند
شوند یا متصل باشند یا ناسخی بر آید و اگر آن هر دو پرسیدند متصل پرسیدند
پس اثناب پرسیدند که هر دو پرسیدند و اگر متصل پرسیدند پرسیدند این هر دو
بر آید و اگر هر دو پرسیدند از ناشی پرسیدند و اگر دلیل پرسیدند که متصل
باشد تا یکی بوجه یا حرق یا در هر دو اثناب کار بر ناید مسئله
اگر خواه که بدانی این زن حویص است بگر تا صاحب مفتم اگر کوک
سعد بود و پرسیدند پرسید بگر تا آن زن حویص است بعد از پرسیدند
یا ناسخی پرسیدند آن زن رشت بود از پرسیدند پرسیدند مسئله
اگر خواه که بدانی این زن نیک حویص است و یا به نیک بگر تا صاحب
اگر در خانه خود پرسیدند و سعد بود از نوات او نیک حویص پرسیدند و اگر
صاحب مفتم اندر نیک سائل و سعد بود و سعد بود ناسخی پرسیدند که نیک حویص است
زن نیک حویص است و اگر از نیک پرسیدند که آن زن نیک حویص است و از پرسیدند
میان پرسیدند مسئله اگر پرسیدند که آن زن کفتم رفته باز

آید یا نه بنگر بکجا و ندان آن گوید ماه از منصرف است بدو معصوم است و آن
گوید ماه بر مصلحت است و بدین است و اگر این ایام هم مصلحت باشند
از نیت و نیتش باز آید بخوشی و اگر از نیت و معاینه و تقارن بهوزن باز
نیاید و اگر آید باید آید و اگر نیتش در اول باشد و در وقت اللیض و زهره
معرفی و بیخ و محرق زن بصلح در آید و پیشان شود و اگر نیتش در وقت اللیض
بود و زهره در وقت اللیض باز آمدن بر شاد و بود و اگر وقت مسئله
نیتش در زهره هر ملاحظه باشد بگویم تا زن طلاق کرد که از او منفعت
نبود و اگر زهره مستقیم چون بر شد هر شلط بود و از یکدیگر جدا کردند
و معصومان خود و خود و حلال است که در وقت اللیض باز به صلح چون
زهره باز کرد و اگر ماه ناقص النور باشد یعنی از چهاردهم گذشته باشد
گند که زن پیشان شود و آشتی کند و اگر ماه غیر النور یعنی از پیش
چهاردهم بود و بدین که زن پیشان بود مسئله اگر خدای
که بدانی که این نیت که شوعه یکدیگر است یا نه بنگر بیدر در زن

زن اگر تیسریس و نیتش هم نکند و بدین کند که یکدیگر را طهرت اند و اگر
از معاینه نکند و نیتش شوند و اگر از نیت نکند یا نه طهرت باشند در وقت
و نیتش مسئله اگر برسد که این زن شهرت مالدار شوند
یا نه بنگر بدو و ملاحظه که در هشتم که دلیل مال زوجه باشد و اگر کسی در
این برجهایابی و بگویم که بعدی ملاحظه باشند یا خداوندان حسب است
بعد و یا معصوم و یا مستقیم بعدی کند بر تو اگر نیتش و اگر برجهایابی
کردیم کن یا خداوندان برجهایابی یا صلح باشند و بدین بر نیتش
و بی نفعی ایشان بود مسئله اگر برسد که کدام یک است
از بنگر بصاحب طهرت اگر در وقت باشد و صاحب معصوم اندر خود دلیل کند
که برسد وقت است و حکم او روان کرد و اگر خداوند طهرت اندر خود
بود و خداوند معصوم اندر وقت دیگر را حکم روان است وقت است
زیرت بود مسئله اگر سوال کنند که زن رفعت
بیرد یا معصوم بنگر بصاحب طهرت رفعت بر نیتش مصلحت شوعه یا محرق

کرد و بدین کند که معصوم بود و اگر صاحب معصوم رفعت بر نیتش یا محرق کرد
و بدین کند که زن رفعت بر نیتش بدان ملاحظه باشد بنگر که در غیر
و اگر در زمانه و بدین نیتش بود اگر در زمانه ملاحظه بود معصوم
بیرد و اگر زن رفعت بر نیتش بود مسئله اگر برسد
که این زن جوان است یا آن است یا نه بنگر بصاحب معصوم اگر در نیت
ثابت بود جز عورت و بنگر بنگر مصلحت بود پاک و اگر در نیت
هر چند بود و سعدان نظر داشته باشند شوهر دیگر که باشد
و یا نیتش که باشد اگر برسد که از آن شوهر زنند و او یا نه بنگر
بگمانه و نیتش که بنگر در آن باشد که نیتش با او داشته باشد و اگر
قره در نیتش هم باشد و بر نیتش مصلحت بود عورت کسی بر آن زن دست
و اگر کرده باشد مسئله اگر برسد که این زن بر نیتش
طهرت او یا نه بنگر بصاحب معصوم در وقت مایل الود است
و نیتش با نیتش بود و اگر در نیتش مصلحت باشد و نیتش با نیتش باشد

باشد مسئله اگر برسد که این زن موشوق چنین و او بنگر
بصاحب معصوم یا کدام یک مصلحت است ملاحظه بنگر که در نیت
زن از شهرت از نیتش کفایت مثالی بگویم مثال نگاه کردیم بدین طهرت
عورت یا نیتش صاحب طهرت ملاحظه و آن اندر وسط است اما اندر طهرت
در وقتیک در جلد طهرت دلیل طهرت اما نیتش در آن ماه مصلحت است از نیتش
و نیتش معصوم است و صاحب مصلحت هم ملاحظه کردیم ضمیر از نیتش جوان
است و از آنکه ماه از نیتش است و صاحب طهرت و نیتش از نیتش
گوینم که این نیتش بر آید سبب آنکه ماه بیشتر بپزند و چون از نیتش مصلحت
شعبه نیتش بپزند و دلیل کند بر نیتش تا چون نیتش از نیتش است
گوینم اول این کا به حال انجام نیتش شوند و نیتش مصلحت است
که در آن کار بر آید پس نیتش که بدین نیتش که این زن ملاحظه شود
یا نه نگاه کردیم بصاحب معصوم و آن بر نیتش است از نیتش که نیتش
در آن زن شهرت کرده است و از آنکه نیتش در مقابل نیتش مصلحت است

یاد برین مرتبه باشد آن نوعی بود و اگر گوی درین زوگی درین ماه باشد
حکم بر آن کسرم قیامت از آن در بدین ماه که از درجه وسط است
ما درجه معزول از درجه طلعت نادره و در آن روز این بر او نوشت
لین و آن درین دیگر بود که مسئله اگر پرسند که
انقضای یابنده نظر آن کرد و بعد از آن بعد از این مقبول است
در دفعه نخست و اگر دیدن محسوس است یا کلبه محسوس یا دلیل در فانه
ششم بعد از فانه خویش در فانه بعد مسئله اگر پرسند
و در مورد و امید است یا نامعروف در با م نظر آن کرد در در
یاد برین قسم باشد و در آن فانه معنی داشته باشد آن در فانه
و در بعد و اگر در طالع یاد برین قسم کلبه محسوس بود یا کلبه در دال و هر دو
و بعضی بود و بعد با مل و بنده بعد مسئله اگر پرسند
در زبده قیمتی بود یا قیمتی شهر را و نظر آن بر وسط است اما اگر کلبه
محسوس بود یا ماسه و وسط است آن کس باشد قیمت کلبه محسوس بود و اگر در

وسط است اما کلبه محسوس یا ماسه و وسط است آن کس باشد قیمت کلبه محسوس بود و اگر
محسوس در وسط است اما بعد از آن فانه محسوس است و بعد از آن فانه محسوس است
باشد و اگر خداوند فانه ماه در عاشر باشد قیمت کلبه محسوس بود و اگر کلبه محسوس
بعد از کلبه محسوس فانه ماه و عاشر است اتصال کلبه محسوس است باشد
دفعه از نخست همان کلبه است و اگر درین حال آتشی باشد و ماه از درین
آتشی باشد و بعد از آن آتش بدون انقضای باشد و هر چه در آن
باشد کلبه محسوس در فانه مال است بر این زمان بعد باشد و اگر خداوند
درین قسم حمد باشد و بعد باشد که آن بر این تعلق باشد در درگاه
مسئله اگر پرسند که در فانه محسوس است یا کلبه محسوس است
و بعد از فانه محسوس یا کلبه محسوس است یا کلبه محسوس است
یا کلبه محسوس است و در فانه محسوس است یا کلبه محسوس است
و ششمی بطالع یا دلیل ساند ناظر باشد یا در فانه محسوس است
و ششمی است و اگر در حفظ خود نباشد لیکن ناظر بطالع است

دلیل بود که در آن فانه محسوس است و باطل است و ششم مسئله اگر
پرسند که در فانه محسوس است و در آن فانه محسوس است و اگر کلبه محسوس
باشد و صاحب طالع ازین پس درین ثابت باشد مسئله اگر پرسند
آن فانه زنده باشد بر آن مرتبه در بدین روز است و اگر محسوس است
تساره نظر او ازین پس این دیگر چیزی در فانه محسوس است و اگر کلبه محسوس
تساره ناظر باشد این علت نداشته باشد و اگر کلبه محسوس درین
فانه محسوس است کلبه محسوس است مسئله اگر پرسند که
دفعه پر است یا همان کلبه محسوس در طلعت و خداوند فانه ششم و آن
کلبه محسوس است که ماه بر متعلق است اگر این بسته در اول برج باشد و شرقی باشد
و در بر باشد و اگر در آخر برج غربی باشد پرسند که در وسط است
غربی باشد و در شرقی دفعه جوان باشد مسئله اگر پرسند
در دفعه محسوس است اما اگر آن دلیل کلبه محسوس است یا کلبه محسوس
کلبه محسوس است یا کلبه محسوس است که در طالع یا ماسه یا در فانه محسوس

چهارم باشد و بعد از فانه محسوس است که اسم کلبه محسوس است
و کلبه محسوس است و در فانه محسوس است و کلبه محسوس است
از ششمی باشد و در کلبه محسوس است و کلبه محسوس است
و کلبه محسوس است و در کلبه محسوس است و کلبه محسوس است
چشم و چشم و در کلبه محسوس است و کلبه محسوس است
سخت سیاه و در آنها بزرگ و فراح کند و بسیار خنده باشد و اگر دلیل
عطا بود و عطا و شرقی باشد و کلبه محسوس است یا کلبه محسوس است
بعد و محسوس بود و کلبه محسوس است و اگر مغربی بود محسوس است و
شک ریش بود و محسوس و بزرگ زبان آور باشد و اگر دلیل است
بعد کلبه محسوس است کلبه محسوس است است صورت کلبه محسوس است
اگر کلبه محسوس است بعد و در شرقی چشم و چشم کلبه محسوس است
و بعد ماه بود کلبه محسوس است کلبه محسوس است است و بعد از آن محسوس
و اگر با هر اتصال بود و در فانه محسوس است و کلبه محسوس است

و نیز که ماه بکلام برتبت دنیوی صورت همان شیخ باشد اگر برسد که دنیوی
کمالا بدت کسی داده است یا نه در وقت خوفش است بنکر از دنیوی
طالع نادر جبهه قد الارض اگر در آنجا کوی باشد بگویند کسی دلع و اگر کوی
باشد کمالا بدت دنیوات مسکله اگر برسد که دنیوی
بگردد اگر دلیل دنیوی چنانچه بارها با کردیم صاحب سیم و هتم متصل
باشد یا بگویند متصل باشد که در سیم و هتم جو یا دیر در آن موضعها
باشد دنیوی از شهر برود رفته باشد و قصد عمارت کرده پس اگر دلیل
دنیوی از شیخ آشی یا شیخ شرقی بگویند دنیوی بکاتب شرق رفته باشد
و بر این قباس کن سایر ارباب و اگر دلیل در دنیوی دنیوی جانی زنی باشد
و در شهر باشد و اگر شیخ هجرتین باشد از شهر برود عمارت در آنجا
و شیخ منفصل بگویند هم اندر شهر باشد و بجای زنی باشد و از جانی بیجا
نقد مسکله اگر برسد که دنیوی دنیوی دنیوی دنیوی
کرده اند بنکر شیخ شیخ اگر سرد در چهارم جو و یا صاحب چهارم دنیوی

بگویند که دنیوی دنیوی دنیوی دنیوی دنیوی دنیوی دنیوی دنیوی
بود و اگر در شیخ شیخ جو دنیوی دنیوی دنیوی دنیوی دنیوی دنیوی
باشد پس بنکر در آن شیخ که خداوند ساست اندر سیم و هتم شیخ چهارم
اگر آن کوی باشد جانی باشد دنیوی دنیوی دنیوی دنیوی دنیوی دنیوی
آتش با سلطان مراب جو و اگر بر جانی جو در زمین بهمان کرده باشد
و اگر بر جانی باشد در صحرا بهمان کرده باشد و اگر صاحب ساست
در وسط آسمان جو در بند بهمان کرده باشد مندر نام و حخته و بالا
ماند و اگر در شیخ هجرتین باشد دنیوی دنیوی دنیوی دنیوی دنیوی دنیوی
کرده باشد و اگر خداوند ساست در شیخ سبیل باشد بجای که بود کتب
و طعام باشد بهمان کرده باشد پس اگر خداوند ساست شیخ یا در خانه
شیخ است دنیوی دنیوی دنیوی دنیوی دنیوی دنیوی دنیوی دنیوی
زهد یا در خانه رطل جو بجای تا یک بهمان کرده باشد و اگر خداوند
ساست مندر یا در خانه مندر شیخ و شیخی نماز در چهارم کوی دنیوی

کرده باشد و اگر خداوند ساست افجاب جو یا در خانه افجاب نماز بجای
باشد که پیدا جو بهمان کرده باشد یا در خانه سلطان جو و اگر خداوند
ساست نهزه جو یا در خانه نهزه جو نهزه جو نماز در جانی بهمان کرده
باشد که زمان جو یا در خانه جو یا در خانه جو یا در خانه جو
جو یا در خانه جو باشد و اگر خداوند ساست عطا جو یا در خانه عطا جو
و عطا جو نماز و دلیلت که در آنجا که کتاب و اطفال جو بهمان کرده اند
و اگر ماه در خانه خویش و خداوند ساست از رتد دلیلت کند که کمالا دنیوی
اندر خانه صاحب جو یا در خانه بدر نهزه باشد مسکله اگر
برسد که این دنیوی اشکار شیخ یا نه بنکر تقریر یا صاحب طالع اگر
اگر بگویند در طالع یا در وسط آسمان متصل است آن دنیوی اشکار شیخ
و اگر تقریر بخشی از دنیوی نماز باشد آن دنیوی اشکار شیخ و اگر
هر دنیوی بدلیل دنیوی نظر نباشد پوشیده ماند مسکله اگر
برسد که دنیوی پیدا جو یا در خانه بنکر اگر ماه بگویند متصل است که آن

آن کوی که از طالع باشد یا در هتم یا در چهارم آن کمالا پیدا جو و اگر ماه بگویند
متصل باشد که از طالع ناطق باشد هجرتین طالع جوید و دلیلت آن کمالا شیخ و اگر
ماه بگویند متصل باشد یا سبیل یا شیخ دنیوی با سانی جوید آید و از شیخ و عطا جو
برشوار و اگر ماه اندر هتم باشد یا بگویند متصل باشد که دنیوی دنیوی دنیوی دنیوی
جوید و از معانه دنیوی جوید نماید و اگر ماه بگویند جوید که آن سرد در وسط آسمان
جو یا در خانه از هتم طالع یا اندر یا در هتم طالع دنیوی پیدا جوید و اگر ماه بگویند
جوید و آن سرد در هتم باشد از طالع دنیوی پیدا شو و اگر صغیره بگویند جوید
و اشک خداوند هتم باشد و بخداوند طالع جوید و دنیوی جوید یا در افجاب
نماز باشد بههم اشاره دلیلت پیدا آن جو دنیوی پیدا جوید اگر نظر نیکس
یا سبیل جو بجای و اگر شیخ و عطا جو برشوار جوید آید و اگر در طالع
بلویم یا در هتم کوی دنیوی اندر خانه مان نیز جوید و نیز ساست از طالع هتم
دنیوی پیدا جوید و اگر افجاب اندر طالع باشد دنیوی پیدا جوید کوی شیخ اگر

دو نوع است در مجموع و از آنکه حد او مال و صدافه ذنب است بر صریح است
 دیگر کند هر قدر که مال یک باشد و از آن سبب که برین از حد
 ساقط اند و هم آنکه در بعضی است ماه یکی بود که اندک سهم آنکه است
 دیگر کند که خود به بیاید هم که او که در حد و صدافه طالع از حد
 افتاد در حد بودی که کفیم که در کتب غریب اند در دلیل دنیوی و دین سبب
 و مثل نزدیک است بر حد طالع پس دیگر در حد بود و از آنکه در حد
 و دنیوی است و از آنکه در حد و دنیوی است و کفیم است و دیگر کند که دنیوی
 که کفیم باشد و دنیوی که ما در حد است و آن همان است میگویند و در حد
 چشم و قن آور و این دنیوی بر حد است که کفیم باشد و هر چه بر حد
 به سلطان باشد پس نگاه کردیم که این کماله و صدافه چه چیز است
 صدافه خانه ما از آن چهارم به ششم و ماه اندک شتر و از حد خانه شتر
 و شتر از حد شتر است دیگر کند که این دنیوی که از آنکه در حد
 بشماره اش است و از حد است دیگر کند که این دنیوی که از آنکه

و از آنکه حد او مال و صدافه است و هر چه ساقط اند و دیگر کند که این حد
 داشته باشد و از آن سبب حد او خانه است و شتر است دلیل که در حد شتر
 دیگر کند و از آن سبب هم اندازه ساقط است و دیگر کند که این جابه شتر
 اوله باشد باز نگاه کردیم که جابه بود که همان کرده اند و دین این از
 حد او ساقط است که از حد شتر است و دیگر کند که جابه بلند باشد چشم
 بام و جره و از آن سبب حد او ساقط است از حد است و دیگر کند که کالاکه
 از خانه بوده اند و در حد و از آن سبب که شتر از چهارم است و دیگر کند
 آنجا که نموده اند آنندان و طبع جبه و از آن سبب که ما در حد از حد است
 و طبع نیز بر شتر بود و دیگر کند که جابه ما در حد شتر است و از آنکه شتر
 شتر به ما در حد شتر است و دلیل که در حد است که شتر در حد از حد
 در حد است که از اول شتر است که شتر در حد است که اول شتر
 در حد است که در حد است که اول شتر است که اول شتر است که اول شتر
 اندازه شتر و در حد است که در حد است که اول شتر است که اول شتر

م	س	د	ر
۴۵	۴۵	۴۵	۴۵
۴۵	۴۵	۴۵	۴۵
۴۵	۴۵	۴۵	۴۵

پس خواستیم که بعد صاحب کلام باشیم و صاحب طالع نیز بود در کفیم شتر
 از دنیوی است و دلیل صاحب کلام نیست بزرگ و بر حد است و جابه شتر است
 که شتر بر این من و در حد است یا با شتر است و از آنکه از حد شتر است
 کفیم که بر دنیوی این من که در حد است و بر حد است و از آنکه با شتر
 در حد است پس خواستیم که جابه دنیوی است یا جابه شتر است
 بطالع ما در حد است بر حد است این دنیوی است پس خواستیم که جابه
 دنیوی است یا در حد است که جابه که در حد است که دنیوی است
 که جابه جابه خواستیم پس صاحب دنیوی است در حد است که در حد است
 بود پس کفیم دنیوی است و از آنکه صاحب دنیوی است که کفیم که دنیوی
 است و از آنکه صاحب دنیوی است در حد است که در حد است که کفیم
 که دنیوی است و از آنکه ما در حد است که کفیم که دنیوی است که دنیوی
 شتر است پس خواستیم که جابه این دنیوی است یا جابه شتر است
 دنیوی است و طبع هر کفیم ما در حد است که جابه شتر است

است پس خواستیم که جابه دنیوی است که جابه شتر است که جابه شتر است
 کند که در حد است و جابه شتر است که جابه شتر است که جابه شتر است
 پس خواستیم که جابه دنیوی است که جابه شتر است که جابه شتر است
 از حد شتر است که جابه شتر است که جابه شتر است که جابه شتر است
 جابه شتر است و از آنکه دنیوی است که جابه شتر است که جابه شتر است
 ما را شتر دیگر کرده و جابه شتر است که جابه شتر است که جابه شتر است
 در حد است این دنیوی است که جابه شتر است که جابه شتر است که جابه شتر است
 در حد است که جابه شتر است که جابه شتر است که جابه شتر است که جابه شتر است
 پس خواستیم که جابه دنیوی است که جابه شتر است که جابه شتر است
 از حد شتر است که جابه شتر است که جابه شتر است که جابه شتر است
 چون حد او خانه ما اندک جابه در حد است که جابه شتر است که جابه شتر است
 در حد است و چون ما شتر است که جابه شتر است که جابه شتر است که جابه شتر است
 صاحب است که جابه شتر است که جابه شتر است که جابه شتر است که جابه شتر است

در قطر پنجم طلوع و خدایش آن لگن که از نصف بود دلیل بر سینه
 و معقم و خدایش آن لگن که بر سینه طلوع و خدایش معقم و معاز و خدایش
 دلگن که در وسط است است ایضا قاضی است چهارم و خدایش خدایش خدایش
 در او سینه لگن قاضی است برنج چهارم و خدایش خدایش خدایش
مسئله اگر بر سینه که بر خضم طفر بایم یا نه بگر اگر طالع صاحب
 هشتم بر سینه باشد سایل معقم و خدایش و اگر سوره است طالع بود با در
 مایل و ناظر طالع و دلیل است طفر این سینه سینه سینه سینه سینه سینه
 هشتم در طالع بود خضم معقم سایل که در در سینه سینه سینه سینه سینه
 و چون یکی از اینان در طالع و دلیل است که خضم معقم سایل که در در سینه که
 خدایش طالع در و در سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه
 باشد بر سینه در و در خضم طفر بایم یا نه بگر خدایش خدایش خدایش
 خدایش طالع در آن و در معقول بود خضم بر سایل طفر بایم یا نه بگر از آن
 دلیل که سوره بر سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه یا خدایش

باحت اشاعه ساقط یا با بطن شد و ضعف طالع بر سینه
 اگر بر سینه که این داور که بر سینه طالع بر سینه طالع بر سینه
 بگرداند ساقط به وسط است اما اگر اتصال بکدام دلیل در او از سوره
 حجاب کند و هر کدام که دلیل بر سینه سینه سینه سینه سینه سینه
 سینه سینه که اگر از سوره سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه
 داکر اندر وسط است اما لگن که سینه سینه سینه سینه سینه سینه
 است دلیل بر سینه که طالع بود سینه سینه سینه سینه سینه سینه
 عمل با سینه کند و اگر آن سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه
 بود **مسئله** خدایش سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه
 سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه
 سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه
 سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه
مسئله اگر بر سینه که میان سایل سینه سینه سینه

خدایش قاضی باشد یا معقم بگر اگر میان در دلیل نظر سوره بود قبول صلح
 اگر دلیل خضم سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه
 در تحت اشاعه بر سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه
 اگر بر دلیل و آن سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه
 در دلیل سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه
 دلیل سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه
 لادن باشد یا بگرداند معقم سینه سینه سینه سینه سینه سینه
 بر سایل باشد و اگر خدایش طالع رابع با معقم با در سینه و اول با برنج
 سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه
 چنین باشد طفر سایل را باشد **مشانی** در از سوره سینه سینه
 صاحب طالع رابع و در معقم و اول و برنج سینه سینه سینه سینه
 سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه
 در سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه

و است و خدایش بر سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه
 دلیل بر سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه
 هر دو سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه
 کفیم در سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه
 دلیل بر سینه که اصل سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه
 هر یک در سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه
 میان سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه
مشانی لادن سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه
 چون طالع است سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه
 و سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه
 او سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه
 در سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه
 سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه

طالع	سینه	سینه
سینه	طالع	سینه
سینه	سینه	طالع

طالع	سینه	سینه
سینه	طالع	سینه
سینه	سینه	طالع

و خداوند نماز و دعا را بپند ظفر روشن بپوشد و ملک برت شمس افسد میماند
 هم او که در طالع حمل و خداوندش برنج در شرف در وسط آسمان اید کند که خداوند
 مستطاب اوقات باشد دلیل روشن زهره با چشم اندر نور و لو که بطنی است
 پس لیل کند که روشن منعیف بپوشد نگاه کردیم با برافون ماه و اتصال در بین
 ما هر امضی با چشم و از زرد منقل با چشم بر زهره پس اید کند که زحل با بر که
 خداوند مستطاب بود و اثر که خداوند مستطاب باشد و اثر که خداوند برنج است و اثر
 با بر که زهره زیرا که خداوند خانه زهره است از آنکه خداوند مائل اید است
 و برنج ثبات و مقبول برنج و شتر ساقط است اندر و اید کند که با بر که
 آن خداوند مستطاب فرزند پس نگاه کردیم بابت این کار برنج ثبات
 سلطان و خداوندش باه با طریقت برنج باقی شهوات او را کردیم
 نظر کردیم بچگونه خانه برنج و خداوند خانه زهره نگاه کردیم زهره شمس کرد و زهره
 با چشم از پس نگاه شمس و حرق برنج و خداوندش کمال و زهره با چشم از پس
 برت روزان یکیند برنج و برنج در کمال پس اید کند که برت ظفر خداوند

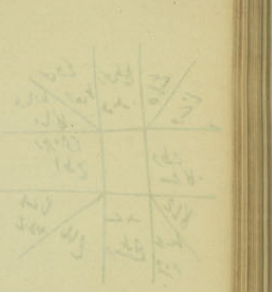
و با بود چون شتر حرق کرد و زهره برنج خداوند اوقات و شتر ملک که دو اید اعلم
 و کالت باه سترال کرد که ذات سترال سلطان به برنج برنج جبر محمد ابن حیر
 کدام تا بلند ارتفاع گرفته شد و زهره که طالع بر زهره شد چنان صاحب طالع بود
 نبود و صبح بود برنج مشک که چشم پس نظر کردیم باه مصرف زهره برنج و شتر
 بود با غاب برنج با شمس بود به شمس و برنج بسیار فرزند اید کند که خداوند مستطاب
 وقت باید از شکر بسیار و چند انصاف ماه اید صاحب مستطاب است و برنج
 در شمس برت دلیل قوت است و چند عطا و صفت چشم در خانه طالع اید
 در مهربان است یقین که چشم برت ذات سلطانی گرفتار باشد و چون میان
 عطا و شتر در روز زهره برت چشم اتصال مشغول از نظر پس دیده
 کفیم در روز رنگه میان ایشان مصروف است و شمس و زهره که شکر و شکر
 پس دیده حوق بر ایشان غلبه کند چه صاحب چشم با طریقت برنج و باطل در آن
 و از آنکه زهره که که شتر حرق در شرف خود باشد دلیل است که او
 یکیند برت و چون بر منقل است با تمام یک چشم این کار بر زهره صورت کرد

طالع	طالع	طالع	طالع
طالع	طالع	طالع	طالع
طالع	طالع	طالع	طالع
طالع	طالع	طالع	طالع

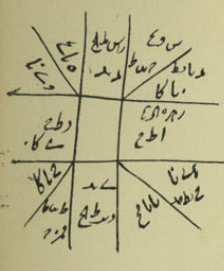
و چون فر منقل است زهره و زهره در وقت حرق و اید است که بینه کان سلطانی
 یعنی کار با این زهره و یعنی کار با بانه و چشم دلیل طالع و مطلق با برنج برت
 جنگ است شمس و چشم میان عطا و شتر برت برت با طریقت از نظر
 پس دیده حکم پس شمس و دیگر چیز که گفته شد روشن طالع اید و اید از
 اید ذات سلطانی است و شمس بهیم یعنی اید بود و محمد ابن حیر سلطان
 عربستان را که گفته بود و محمد سلطان غایت شمس با برنج بود و طاعت
 ملکانه یافت و در ستار از با بر شمس فرمودند و باور زانی داشته اند
 و او را و اید که زهره و چشم زلف همه را زهره برت در برت گفته غلبت باقی
 معقول ایدند و در عزت و حرمت از خود مستطاب
 فرزند که چشم که برت که شرکت با انبار کنیم با طالع اید برت
 و صاحب طالع و زهره که برت از زهره منصف شده بود برنج چشم و صاحب
 و یکی در بر منقل است اید مال تجارت بود و سود در آن و ما که در میان
 ایشان بود برنج چهارم و شمس اید برت کار با انبار برنج که طالع برنج

برنج مشعل بود و ماه اید برنج شمس یعنی آن انبار را باید بر زهره پس اگر
 خداوند طالع بطلان یا خداوند ماه ماه اید برت از نظر حسنی جدا شدن
 با چشم زهره و چشم و جنگ و اید برت باشد اگر ناظر باشد جدا شدن
 با جنگ و اید برت باشد و اگر خداوند طالع بطلان و خداوند ماه ماه از برنج
 و مقابله کرد با همت و اوری از یک دیگر جدا شوند و اگر برنج ماه اید
 هر چند این باشد و انبار زهره این جدا شدن شمس زهره مگر اگر ماه
 شمس باشد یا اندر وسط آسمان که یک چشم باشد و اید برت باشد
 و اگر ماه اید برنج ثابت باشد و خداوند خانه ماه ماه ناظر باشد نگاه اید
 باید از ایشان باشد و با انباشت بود و اگر اندر طالع شمس بود یا خداوند طالع
 سوچ باشد شمس و بد معنی پیدا کرد و اگر اندر چشم شمس باشد یا خداوند
 چشم را برت باشد حکم با ناسازگار خزان از انبار باشد و اگر اندر وسط
 آسمان است باشد دلیل کند ایشان سحر کنند و اگر برنج وسط آسمان
 مشعل باشد و اندر سدی بود یا ناظر باشد ایشان را به بود و یکیند با برنج

و اگر آن سده شتر باشد و ماده شوخ و بسیار بود و در وقت نزدیکی نیز باشد
 و اگر شتری باشد و لیکن در بطبع بود و لیکن شتر همان با ماه و حرمت بود
 و از مال ایشان که بر آن خورده کسی سود نگیرد و اگر از وسط آسمان بگویی شتر
 بگر کند و از وسط آسمان اگر بر وسط آسمان ماز بود و در لیل کند که انباری
 شو بسیار کند و اگر خداوند وسط آسمان ماز باشد در لیل انبار مال
 نمود پس نظر کن ماه دلیل نشان آن که گویی بود که ماه از در صورت است و دلیل
 انبار آن که گویی بود که ماه در فصل است و دلیل شو و در آن ماه خداوند خانه ما
 و دلیل را وقت این است پس اگر ماه از خانه افتاد یعنی با اندر وقت یا اندر لیل
 یا بعد از نورالعد و دلیل کند که شو انبار از انبار بود و اگر ماه مصرف بود
 از گویی فصل بود گویی پس خداوند طالع مقدر باشد آن انبار را نام بود
 و اگر ماه شوید اندر گویی یعنی از انبار اول باشد و شوید در شب که بود که در وقت
 اندر جدول قر و در لیل ثالث بود که شوید در تقویم ملک مال فرایند
 ماز تقویم بملک محفل مامد آید پس دلیل هر دو انبار شتر شکر بلیل هر

مسئله و تقصید اگر صاحب طالع فصل شد مسیله
 بتالی باید و اگر افعال خود بود بشرطی مامد شو و اگر صاحب طالع شو
 بود و در آن مکان بسیار بود و اگر خوش باشد که بود و اگر صاحب طالع
 خوش باشد بسیار باید و اگر شو کمتر باید و در آن باب چند شالی
 بود تا ظهور و اطلاب شد اعتقاد کردیم که در سینه سلطال شد
باب فی دلائل بکت النام من قما فیه من النسا
 اگر پرسند که ثابت زنده است یا زنده اگر خداوند طالع در هشتم و چهارم باشد
 ثابت ل نکت بود و اگر در آن هر دو خوش و حرق یا در سوط یا با بود
 هم وقت بود و اگر فصل بود صاحب هشتم باید آن که گویی در هشتم
 هم پیشه هم چنین اگر خداوند طالع در هشتم بود خداوند هشتم
 در طالع و با آن که صاحب است در هشتم بود یا در چهارم یا ماه بگویی فصل
 شو که زنده است آن گوی زنده باشد **مسئله** اگر پرسند که
 بچشم بر زنده نگاه کن از صاحب طالع و در هر کدام که دلیل بود اگر در فصل بود

هر کدام که خوش بود جانش کشنده بود و اگر دلیل بود با ماه و اگر دلیل
 ساقط بود یا در هر دو آن انبار خابین باشد و آن انبار که دلیل اندر بود
 یا اندر شرف آن بر کولار تر بود و اگر دلیل شتر بی بود چاک تر بود و اگر
 دلیل شتر معزبی بود آن سکت تر باشد و در آن باب طالع کشنده شد یا بچه
 طالع بدین صورت شد چنانچه صاحب طالع است ساقط بود که در سیم پس نظر
 کردیم بقوه مجد او ندان آن چنانچه نظر است بنظر مثلث این حرکت شو و در آن
 باشد و چون وقت هم هست است در میان ماسکونی در مال شریک
 از شریک باشد و انبار نشان بد گویی کند و چنانچه در ربع منقلب است
 دلیل است که آن انبار باید بود و چون زنده در وسط آسمان است و با
 وسط آسمان است و نشان است دلیل است که شو بسیار از آن حرکت
 بهم برسد و چون ماه بد انوار است در آن انبار شو چند پس نظر
 کردیم ماه طالع از در صورت می بینیم و به آفتاب مثل از تقابل دلیل
 که جهت فرخ در آن شریک است و دیگر خبر در آن شریک که هم فصل است

بود مرکبی از کرم و از زنده زود بود و اگر دلیل خوش بود فصل و زعفر
 در شانه آشی بود از جای بلند افتاده بود و اگر در شانه فاک بود شو
 مرده است و اگر در شانه با بود در وسط آسمان از انبار بلند افتاده بود اگر
 در شانه آبی بود حرق شد باشد و اگر از سراج خوش شد با سراج
 در شانه آشی بود از کرم و ملیت صفرا یا در حرب زده باشد و اگر در شانه
 فاک بود از جای بلند افتاده باشد و اگر در شانه با بود از ربع و برقان
 یا بعرب شتر زده است و اگر در شانه آبی بود در آب زده باشد یا انبار
 بر روی آبی بود زده باشد و اگر خداوند طالع حرق باشد و ستر
 با سراج بود مرکب در آن حلق و بریدن اندام بود **مسئله** اگر
 پرسند که ثابت زنده است یا زنده یا در شتر شو بگر اگر خداوند هشتم در سراج
 حرق یا سراج سیم یا سراج هم بود از طالع مرکب و در صورت نفع و اگر
 خداوند هشتم اندر رانجه بود یا در حلق خوش یا در اول طالع کرمش در
 خوش بود پس اگر خداوند هشتم در سراج خوش یا در سراج خوش بود

و اگر در پنج آبی بود کرش از طوبت بود و ماهای مینو بود و اگر در پنج آتشی
 بود صغیر سرخه بود و اگر در پنج بار بود از خون سرخه بود و اگر خداوند
 طالع در وسط است و بود و بمقابله خداوند هشتم کرش از اقلان مای
 بلند بود و اگر خداوند هشتم در هشتم کرش در میان بود و اگر در پنج
 هشتم عشرت بود همان او را زهر داده اند و اگر خداوند اند هشتم باشد
 کرش از شیه و پلنگ و سماج بود و اگر خداوند هشتم در پنج باشد و پنج
 در عقرب کرش از زعفران بود و یا از جرب و اگر از کتاب با پنج
 باشد کرش از خشم ملوک بود و اگر در پنج در پنج آتشی باشد کرش از
 سوختن بود و اگر خداوند پنج هشتم روزه باشد و او خوش باشد
 نانش دارد و در هند و اگر خداوند هشتم عطا بود بود کرش از سب
 بنده گان بود و اگر خداوند هشتم شتر باشد کرش از سبیل بود
 و از بزرگ چنان مرده باشد مسئله اگر خداوند هشتم در پنج
 از دعو سرخه بود و اگر در زهر باشد از دعو کل و اگر در پنج بود سرخه بود از

اگر در دست است بود و اگر در طران بود از سر و سینه بود و اگر در سینه بود از پشت
 که رنج بود اگر در سینه بود از شکم و رنج بود و اگر در میان بود از ان که بود و اگر
 در عقرب بود از انور یا رنج بود و اگر در قوس بود از قوس بود و اگر در جبر بود
 از زانو یا رنج بود و اگر در رول بود از ساقها بود و اگر در دست بود از دماغها بود مسئله
فی المهرات اگر خداوند طالع و قمر هر کدام که قمر تر باشد و بطالع نام طویل
 میراث بود و اگر دلیل که خداوند هشتم متصل بود میراث بعد و طلب باید و اگر
 صاحب هشتم بر دلیل متصل باشد میراث بسیاری باید پس بگر صاحب طالع
 و باه که دلیل بر سنده بود و بخداوند پنج هشتم که دلیل میراث بود و اگر خداوند
 هشتم سنده بود و خداوند طالع یا باه بان طالع باشد یا متصل باشد میراث
 باید و اگر خلاف این باشد میراث نباید و اگر در هشتم ستاره باشد پاره بود
 طالع یا باه بر اتصال بود یا نقل النور یا جمع النور میراث باید و اگر خلاف
 این بود نباید و اگر خداوند پنج هشتم بخش بود و صاحب طالع یا باه اتصال
 داشته باشد بظلمت ادوات بر سنده بود یا بر شکم و معضمت است

بسیب میراث و بیست و هجری نباید و اگر در پنج هشتم کسی باشد ملکش است
 و اگر خداوند هشتم بود و بخداوند هم بود و آن دلیل یا قن میراث بود
 و اگر بر سینه از ثبات است پس بود بهانی بدست آید و اگر از پنج معالیه
 بود بدست را باید مسئله **فی الوصیة** اگر در پنج در دست
 بود یا قمر بر پنج در پنج بود و بیست از زهر بود و اگر طالع پنج ثابت باشد و
 خداوند و در اندر پنج ثبات بود و بیست بر قرار ماند و در این باب مثال بگیریم
 که طالع از آن است **مثال** طالع بر صورت کرشم و سونیم که تا
 بداییم ثابت است یا زنده پس نظر کردیم باه و متصل بود پنج و پنج در دست
 از این گفتیم این شخص فوت شده و چشم بر جهت قمر و مقابله اوقات
 شاهد وقت پس بر سینه که بیست یک چه بود که چشم از کرمی و معناه که بیست
 بعد باشد و از آنکه ماه متصل است پنج و پنج در پنج آتشی چند خداوند هشتم
 اندر سلطان بود و بدست که از دعو سینه از زهر بود و چشم خداوند هشتم در هشتم
 است که اوج خصالت گفتیم در بزرگ و حکمت فوت شد و چون خداوند هشتم در

در هشتم است کرش پس اصل بیان بود **الکتاب التاسع فی**
دلائل الیة التاسع و نافیة من المسائل
 طالع و خداوندش و میدنائل باید که در پنج هشتم و خداوندش از زهر حال
 و سفر و ستم اسماء و خداوند پنج ستم و خداوند سات از زهر سه و پنج
 هفتم و خداوندش و ستم اسماء و خداوندش از زهر آن تا بیکجا که ستم
 و ستم آن مکان العود پنج و ستم و خداوندش از زهر حال و وسط اسماء و ستم
 از زهر حاجتا و دود از زهر و خداوندش از زهر مابقت کار مسئله
 اگر احوال ساغر بر ستم طالع دلیل تن است فو بود و هر حال و ستم فوت تمام
 چهار بابی که اول همه است و چشم حال روشن کرد ستم و ستم
 هشتم ستمی در زهر ستم آنچه در صحبت است و بعد از آن است فرائض و یکی نگو
 و نوشته اند سه و ستم حمد یا زهر نام تجارت و ستم و فانه از زهر ستم
 و زهر ستم مسئله اگر بر سنده که زهر بر سه چشم ستم که راه ستم
 میکند چشم و ستمهای سفر و ستم طالع ستم و واجب کند در ستم ستم

سینه	کمر	سینه	کمر
سینه	کمر	سینه	کمر
سینه	کمر	سینه	کمر
سینه	کمر	سینه	کمر

مفروضه و اگر در ایامی طالع بدیلهای سفر برونه و بد کند که از نهرین برود
سفر کرده و اگر سیم سفر و سندان بود که سیم یا نهم دلیل کند که در وقت
او مال بسیار بود **مسئله** نظر آن که در غالی التی بود چه کند آنکه
مصرف باشد سفر کرده و اگر ماه صرف بود از زحل سبب قرضی نماند و از
شتر بر مال و از زنج بگردد که چنان و اگر مصرف از شمس بود بجهت ایشان
و اگر از زهره مصرف شد از جهت بیان سفر کرده و اگر از عطارد مصرف شد
از نهر علم و تجارت رفته و همچنین اندر اتصال فرکواکب نگاه کرد آن علم کن
مسئله اگر پرسند که مسافر در شب سفر کرده یا روز دیگر بدید که
بسیج و حاجش بی باشد شب فته و اگر نه باشد روز سفر کرده باشد
و اگر مختلف بود علم آن که در نهایت او منافع تر باشد **مسئله**
اگر پرسند که حال سفر در آن سفر جوان باشد سوخته یا میان بنکر که بماند
طالع اگر ماه ماطر باشد از تیش و تیس دلیل کند که اگر سفر کار را
خوبش آید و سفر در مصلو اول کند و حاجت ایشان بر آید و همیشه در

در مسئله احوال سفر بنکر بود که ماطر باشد بعد آن سفر بنکر بود که راه متعلق
کسب بود آن سفر باشد مگر از تیش و تیس سفر خوش باشد و قبل
بیان ایشان که دلیل نیکی سفر باشد و در آن سفر خبر باید بدستوار و بنکر
بطالع اگر خبر یا دل یا میزان باشد در آن سفر خبر بود و اگر کسب از زهره باشد
در آن سفر بیان باشد اگر کسب از زهره و سیم بود در آن سفر بیان باشد
اگر پرسند که در سفر سلسله ماطره بود یا بنکر سیج نهم و سیم اگر در آنجا
کسب بود هم خطر باشد و اگر خداوند طالع یا ماه بان کسب اتصال بود تیش
و تیس دلیل کند که در آنجا آید و سایر یا از زهره و سیم بیان کرد
و اگر خداوند نهم و سیم خوش باشند دلیل خوف و خطر بود **مسئله**
اگر پرسند که در آن در چه وقت برسد پس نظر آن که بخین اگر در طالع باشد
سائره در آن شهر است از شهر تا زمان چند و اگر اندر وسط است آه
بوقت اول بیان برسد و شهر که قصد کرده است و اگر کسب
در چهارم باشد در وقت باز آمدن بیان برسد و عبارتی دیگر اگر کسب

از درجه طالع تا درجه دندان از درجه جنوب تا درجه وسط است اما اگر
اندرین خانها مقبول بود نظر سید بنو سفر بر آید و اگر مقبول نبود یا متصل باشد
خوش سفر بر آید اما نیکی باشد و اگر خداوند طالع را بیج باشد سفر
شوان کرد و اگر صاحب بیج به هم نیز بیج بود هم سفر شوان کرد و اگر
ماه بیکری سلج بریزد و هم سفر نسیاید و اگر ماه صاحب طالع در بیج
مخضوض ولو بیکری سوزد که در طالع یا در دندان از درجه یا در وسط است آه
یا در بیج یا در هم یا در بیج چهارم باشد آن سفر واقع نشود و اگر دلیل کسب
اتصال بیکری داشته باشد از تریج و مقابله دان که کسب از زهره باشد
سفر واقع نشود **مسئله** اگر پرسند که چه چیز سفر میکند
یا سفر کرده بنکر بطالع مسئله سفر اگر ماه مصرف باشد از تریج و مقابله
و سائره ندر از غم قرض کسب سفر میرود و اگر ماه مصرف از بیج بود
که سینه باز میکند و اگر ماه مصرف از عطارد بود و مطامهم خوش
بود از زهره نماند که سینه بود یا زهره یا زهره است که شمس رفیق بود و جلا از نهر

از درجه طالع تا درجه چهارم بود ماطر آن منزل تا آنکه در وقت و اگر خوش
از چهارم تا هفتم بود ماطر در سله باشد و اگر کسب خوش از درجه هفتم تا درجه
وسط است اما بود ماطر در مقصد بود و اگر خوش کسب از درجه وسط است آه
تا درجه طالع باشد ماطر در باز شدن بود **مسئله** اگر پرسند
که سفر بر آید یا نه اگر صاحب طالع یا در طالع باشند یا صاحب نهم متصل
بود یا بیکری در نهم بود متصل باشد و بد است بر آنکه ایشان سفر روی
باشد و اگر خلفه بود که خوانده نفع و اگر صاحب نهم در طالع باشد در آن
کسب در نهم باشد بنکر و با آنکه کسب در نهم است بطالع طالع یا بیکری
در طالع باشد بنکر سفر بر آید یا چارچواست سلسله نماند و اگر صاحب
طالع یا صاحب نهم معادن صاحب طالع بود و مقام باند هم بیج سفر
نیکند و همچنین اگر در چهارم کسب باشد و آنکه کسب در طالع حقی بود سفر کند
مادامیکه آن کسب زمان کسب نکند و بیکر بنکر که خداوند طالع و یا ماه
اگر در چهارم نماند باشد دلیل کند که آن سفر بر آید و چهارمین از درجه

که کند که شد از شیخ و قابل مقارنه بود اگر سفر از نیکت و نیکس بود پیش
آنها صلح رفته باشد **مسئله** اگر پرسند که بهتر چه طایفه سفر کرده
یا اینکه نگر اگر راه اتصال سفر و زحمت و لیل کند در مسافر نسبی شیخ پیران
نماید و بنابر سفر میکند اگر راه اتصال بیشتر بود نسبی بزرگان بطلب مال
رعد و اگر راه اتصال بیشتر بود به نیکت است پس در استان رعد دیگر
بنگر بخواند طالع اگر متصل باشد بخواند هم این سفر را بسبب آن کند و اگر
خداوند طالع بخواند چهارم متصل باشد پرسند به نزدیک دار یا استار
رعد و اگر اتصال بخواند پنجم و هشتم باشد نزد فرزندان رعد یا کسی در کباب
فرزند بود و اگر خداوند طالع بخواند ششم متصل بود نزد سترخان رعد
باید که کان منفی باره یا خریه یا فاهان باقی بر این فیس کند فکر دیگر
بر آن گوی ماه بد و پیوسته اندر خانه خویش بود اندر خانه ما خواند
مسئله اندر سفر بود و خانه خویش رعد بود و دیگر نگر بدان که کرب
ماه بد بود و اگر در هر طالع بود دیگر کند که سائل چیزی کرده بود کسی از آن کس

کس که پرسند است و آن کس که سفر طلبد و اگر راه خالی است خداوند سائل طلب
معاش برود و دیگر نگر گوی ماه بر آن می بود و اگر صاحب شیخ اگر کرب
بر آن کرب خاطر باشد از نظر پرسند آن معاش که خداوند سائل موسی
و بر معاش پرسند ستم هفت در طالع و اگر خداوند آن شیخ با نگر
سبب است نگر دانند از آن شهر یا ستاره و دو شهر سفر شوند **مسئله**
اگر پرسند که مسافر معروف است یا نه نگر این کرب که ماه بود و اگر
اندر وقت باشد آنکه مسافر میشود معروف است و اگر در وقت باشد با در وقت
با جاه و حرمت بود و اگر بیج ثابت باشد و ما بر از حکام بود و اگر پرسند
در سفر بیج مشایخ سبب است دلیل کند که آن معاش سلطان بود
که سفر اول شده **مسئله** اگر پرسند که مسافر در آن شهر است
حاشی بهتر است یا در مقصد اگر در مقصد کرب شد بود اگر کرب ماه
بود پرسند و در مقصد بود مسافر که در شهر که در شهر دیگر است
بهر پرسند و اگر در طالع ستم بود و بیج مقصد کس مسافر را همین شهر پرسند

و سفر نیک باشد و اگر ستم اندر وسط است اما باشد و اندر شهر نیک باشد
مسافر از آن شهر کار نبارت بگر بود پیش از آن دوران شهر
کارش با ما ن برسد و جهت لید و باز برگردد و باقی دلایر در ماست
شیخ آن او هم از آنجا معلوم باشد **مسئله** اگر پرسند که در
زن است یا مرد و پیران یا جوان و چه رنگ و در آن طریق که در با
پنجم در قصه و در عقیم استخوان نایند و در باب سفر نیز سائل گوئیم
مثال از بر آن گفتای طالع جدیم و در چشم نهد و در طالع و در
در ششم و اندر آن یک و در چهار یک در حضرت چهار یک اما لیل
خواند پس لید کند در آن مسافر سفر خواند که در پس نگاه کردیم بخواند
خانه سفر طالع و پنجم و عطا و اندر هزاره یک و چهار یک مایه است
و لید کند که سفر بود و باز نگاه کردیم بخواند ستم ششم و او
نیز هر چهار یک مایه است و هم دلیل کند که سفر بود و باز نگاه کردیم
بر هر دو اندر طالع است و کرب یک و کرب یک و کرب یک و در طالع و لیل است

است و ماه اندر چهار یک لیل یا ششم آن هم دلیل سفر است و باز نگاه کردیم
با اتصال ماه و در هر شیخ و در شیخ رایج اندر خانه سفر و لید کند که سفر خواند که در
سفر کند بیان باشد در سله بسبب سخنان نیز اگر بیج و لید بود است شیخ
نهم دلیل راه **مثالی دیگر** هم او کرب طالع است و پنجم و خداوند
انجاب چهار یک مایه است ششم یا ششم و لید کند که سفر و نگاه کردیم بخواند
خانه سفر شیخ را پنجم از جهت لیل و اندر چهار یک لیل و لیل کند
بر سفر نیک نگاه کردیم ماه او نیز در چهار یک مایه لید کند که سفر پرس
نگاه کردیم بخواند ستم ششم یا ششم که شتری نیز در شیخ ستم است زیرا
که در چه او با ستمی در چه وسط است اما بود بیشتر بود یا در لیل مال بود
در چه است که است در شیخ ستم بود پس نگاه کردیم که رعد بود نیز و یا نه
پنجم مایه سفر و از شتم و ستم شیخ و شیخ بیج هم لید کند
بر بیون سفر و از آنکه شیخ نزدیک است بیج طالع لید کند که صاحب ستم را
این سفر فریب و اگر شیخ در بیج بود که از طالع هر چه سفر بود و در آن

پنج راجعت ایلی کند که بر سده از این سفر خوب بر آید بی آنکه طالع بر آید
مثالی دیگر هم او که در طالع عقب میسیم و نه روز اندر طالع بریز
 نه روز از چهار یک سلسله ایلی کند بر سفر و خداوند طالع اندر و ط
 نسا و نایستیم و طالع ایلی از وسط آسمان و بعد از آن بر سفر چهل ماه اند
 چهار یک بایست ایلی تمام کند لیکن از آن سبب ماه مغرب از یک
 نه روز و طالع از چهار یک سلسله ایلی کند که سفر بر طالع شود
 پس نگاه کردیم که طالع او چون شش اندر آن سفر از آن سبب که سفر از ششم
 است و ماه اندر سبب شرف روز و نه در چه شرف ایلی کند که خداوند سلسله
 را ایلی سفر نیکو باشد و ما جتها سالی رود و از آن سبب که خداوند پنج
 و هم است و خانه آفتاب ایلی کند که خداوند سلسله سلطان باشد و از آنکه
 سفر خداوند طالع سلسله است و اندر ششم است بر سبب پنج و ایلی
 کند که خداوند سلسله بر چه که در زمان آسمان باشد و فرزند از آن
 خوشی خواهد ساخت و بر کردن فرزند بر چه **مثالی دیگر** طالع

قریب ششم از آنکه در بیست طاعت و در تمام ستم آسمان کفتم که غیر از سفر است
 و سهند و آن که سبب خداوند است که در هر خانه باشد غیر از آن خانه بود
 زعفر کرب خانه و ساعدت است ستم و شادمانت کفتم که سفر نزدیک طالع
 و ایلی پس سوال کردیم که این سفر چه خواهد بود بر آید یا نه نگاه کردیم حساب
 طالع و فرمود که ایلی بود در ستم بود کفتم سفر بر آید با اختیار و بهتر حساب
 طالع و آفتاب که در طاعت است ایلی است که این سفر بر آید و در آن
 و سلسله سالی را باز نگاه کردیم که خداوند طالع و ماه اول در رجب نایز بودیم
 کفتم این سفر واقع شود و چهل ماه طالع را به رابع بود بایست کیان
 سفر واقع شود چون نهالت واقع شدن سفر بیشتر بود که بر آن است
 اندر کفتم سفر واقع شود و خواهد شد و چهل ماه مغرب از سفر بود
 کفتم بر ایلی سفر میکند بر چه ششم که بداییم حال سال اندر سفر بود
 چون ماه تا طالع بر چه و سفر کفتم که احوال او در این سفر نیکو باشد و بر
 مراد او باشد و چهل سفر ایلی است که در ستم است و بایست که از آنکه

طالع	سفر	سهم	سهم
طالع	سفر	سهم	سهم
طالع	سفر	سهم	سهم
طالع	سفر	سهم	سهم

احداث نایان باشد پس بر ستم بداییم در سلسله خانه است بای کفتم
 است از آن جهت که ستم است و چهل سفر ایلی ستم است
 نیز خواهد که ستم چه خداوند ستم طالع است و در جو سلسله خانه خود است
 و جامع به روز و چون در ستم از طالع تا در غیر است خانه در سلسله
 بعد و در مقصد پنج بود و پنج در خانه خودش است خانه بنشیند پس
 ستم ستم با بنایم در این شهر حال سالی بهتر است یا آنجا که مقصد است
 نظر کردیم با بنایم در این شهر حال سالی بهتر است یا آنجا که مقصد است
 کفتم آن مکان که بر چه بهتر است از این با نظر کردیم ماه در آن
 سبب که است طالع سبب و در رجب دیگر که فعل کند چه خط و اس
 و فرمود که در خانه غریب در هر ستمه خود کفتم که مقصد بودن
 از شهر چون است و این طالع مؤلف چه خوار شفاع کرد و طالع ایلی
 کرد و احکام وقت جمع مراتب در است **مثالی دیگر** بر ستم
 نایان ستم چهل سفر ایلی از آن جهت که بر ستم سلسله ایلی است

بکند نایان ایلی ستم سوال کردیم از شفاع که نشود و مریت
 طالع باین سبب شد کفتم چون صاحب طالع راجعت با دیگر اول
 بنده کان سابق الاقرب راجعت خواهد فرمود در آن راه بر سبب دو
 و چون شد **مسئله** در قدم نایان اگر پرسند که فرزندم
 نایان است ایلی دیگر کند از ستم و ماه که در ستم است و اگر که ستم ستم
 است نیکو کند از ستم و ماه که اگر که ستم ستم نیکو کند از ستم و با که ایلی
 باشد الغرض اگر نایان ستم نایان باشد نگاه کن اندر اتصال
 و خداوند آن خانه و خداوند طالع که اتصال قمر و ایلی نایان ستم است
 خداوند طالع بر ستم ستم نایان ستم و اگر که خداوند خانه ستم نیکو
 نایان ستم ستم و اگر که ستم ستم ستم ستم ستم ستم ستم
 باز آید و اگر خداوند طالع ستم ستم ستم ستم ستم ستم ستم
 نیکو ستم ستم ستم ستم ستم ستم ستم ستم ستم ستم ستم ستم
 فصل شو نایان ستم ستم و اگر خداوند طالع ستم ستم ستم ستم ستم

طالع	سفر	سهم	سهم
طالع	سفر	سهم	سهم
طالع	سفر	سهم	سهم
طالع	سفر	سهم	سهم

یا بکند از این پنج کرد غائب باشد و اگر دید که یکی بویزد که آن
 لکب غلط یا در وسط است یا غائب باشد و اگر دید که یکی بویزد که آن
 بویزد و خداوند خانه اش از غلط یا وسط است یا غائب باشد غائب
 بزود یاید و اگر از آن شهر فرج و هرون نباشد و اگر دید که یکی
 بویزد که در چهارم باشد یا یکی ساقط بویزد و دلیل بر آمدن غائب باشد
 و اگر دید که یکی بویزد و یکی ساقط بویزد و یکی غلط یا غائب اند
 آمدن باشد و اگر دید که یکی بویزد و یکی ساقط بویزد و یکی غلط یا غائب اند
 و دیگر کند که غائب از آن باشد و غیر غلط یا ساقط یا غائب
 غائب متصل یا بی بکند از غلط یا غائب از آن در میان دلیل
 کند که از غائب غائب نام برسد **مثال** اگر کوئی که در شهر باشد
 صاحب لبح یا صاحب لبح را صاحب لبح غائب بود و ساقط
 و شاهد یاید پس اگر صاحب لبح از شهر فرج و هرون باشد همان مانند
 و اگر صاحب لبح بویزد که در آن شهر غائب کند و اگر صاحب لبح

بویزد سلطان بود یا بر پیشانی یا در زمین کسی که در آن خانه غلط است
 و اگر دید که غائب است بویزد که در شهر باشد غائب است و غلط بود دلیل
 آمدن را کند و اگر هر دو دید که یکی ساقط باشد یا غلط یا یکی ساقط
 و اتصال داشته باشد **مثال** اگر پرسند که غائب که باز آید بگر
 بگر یکی که ساقط بود در خانه هم و باز در هم دید یکی پرسند غائب است وقت
 در غلط و ساقط غائب باید دید که یکی غلط یا غائب است که دلیل بود
 پرسند در آن وقت که اتصال مییابد وقت آمدن غائب است و دیگر بگر
 بکند از آن ساعت ماه هر کدام از آن در غلط یا غائب است یا غائب است
 از آن در غلط یا غائب است از آن در آن کوکب بر اتصال غلط که در غلط است
 و هر دو ساقط است که یکی ساقط است و دیگری غلط است و ساقط
 باشد و هر دو ساقط است که یکی ساقط است و دیگری غلط است و ساقط
 بکند غائب غلط که در آن وقت باشد که خداوند ساقط است و غلط
 دیگر بگر بگوید که آید بتم خداوند غلط است و غلط است و در وقت

خداوند غلط اتصال به پنج است یا اتصال به غلط او و اگر هر دو غلط بود
 و خداوند غلط باشد و وسط است از آن است غائب بود و ساقط است
 آن وقت غائب بود غلط کرد **مسئله** اگر پرسند که غائب
 چهار است یا در وقت بگر بگر غائب چنانکه اگر دید که ساقط
 یا در غلط یا در وقت اتصال باشد بگر غائب است حال چهار است و بد است
 و اگر ماه منور باشد غائب سلامت است و چون پرسند که غائب
 زده است یا زنده بگر بگر دلیل در زیر زمین باشد و خداوند غلط
 بر غلط و دلیل بر حرکت غائب بود چون ماه منور باشد و اگر دید که غائب
 لارض نباشد و اگر در احراق بود یا در وقت اتصال و غلط کرد و ماه منور
 بود و دلیل بر حرکت غائب بود و اگر خداوند غلط است نیز بگر و هم چنین اگر
 دلیل بکند از غلط است بگر بگر ماه منور بود دلیل بر حرکت و اگر دلیل
 در وقت اتصال یا در وقت لارض بود و ساقط بود یا ماه منور
 باشد و دلیل کند که چهار است و اگر دلیل در غلط بود یا در غلط بود

بویزد از غلط است و بگر بگر بویزد و دلیل کند که زیر زمین باشد و دلیل بر حرکت
 غائب بود اگر ماه اندر وسط بود و بگر بگر بویزد و دلیل غائب اندر غلط است بویزد
 منور بود در زیر شعاع آفتاب بود یا ساقط غلط و دلیل کند که غائب
 و اگر دلیل ساقط باشد در غلط و منور بود بکند از غلط است ماه در زیر زمین بویزد
 و متصل بود بگر بگر که در زیر زمین است بگر بگر غائب زده است و اگر ماه
 در زیر زمین بود بگر بگر بویزد که در زیر زمین است یا در احراق است

اندر غلط است دلیل کند که چهار است و دلیل کند که در غلط است و دلیل کند که در غلط است
 قدم غائب نیز شمالی کعبه شعاع که از زلف است دیدم از زلف است
 از غلطان غلط که در زیر شعاع بود بگر بگر غلط است غلط بود
 و بیشتر در وی ساقط بود و خداوند غلط است در خانه غلط است
 در زیر شعاع غلط است و دلیل کند که در ماه از کلام لکب غلط
 است و کلام لکب متصل از آفتاب بود بیشتر که لکب ساقط است
 متصل است کعبه غائب بود یا زنده بگر بگر بکند از غلط است بگر بگر

غلط	ساقط	منور	غائب
غلط	ساقط	منور	غائب
غلط	ساقط	منور	غائب
غلط	ساقط	منور	غائب

کفتم مرا جعت نفعه در راهت چو چشمه فرج بجاوند سیم سیکر و کفتم
گفتند که وقت آمدن چه وقت باشد کفتم آن وقت الیه در وقت
و بعد خداوند طالع برسد و آن در روز چهارشنبه چهارشنبه بخیر از
روز گذشته تاریخ ۲۲ شهر شوال المکرّم خدا خواهد آمد است و
مسئله آنهم خداوندش و نیزه آن ستاره که در زخم
و طالع او هم چهارم باشند و در خواب است و اگر خداوند زخم مسعود
بجو در جایگاه خوش آرام داشته باشد و خوب باشد خواب و در خوشی
و لهد و طرب باشد و اگر خوش بودیم ترک در شود و ریش و بیاید دید
که زخم خانه کدام است و در آن مراح و طبع و لید کند چنانکه
بیخ خون ریختن است و آنست بر جمل و چنانکه بیخ آبی بارندگی
و آب و آن ستاره که در زخم بود همچین چنانکه شتر سبزه آن و مالکان
در خواب دیده باشد و اگر زخم زخم بود باشد او را زخم بر آن است
کن باقی بزنج و اگر آب که در زخم است باشند و آله علم **الباب العاشر**

فی اوله من است السه و ما فی من السه من سنج و هم و خداوندش را با شغل
و هم و قدر الیه بر حال ماران و چون خداوند سله و فرسودند بر نیار
و بجای چو بستن خداوند هم بودیم الیه کند بر مال خداوند ضرر و خوشی را
چه هم چو او بودیم چو بستن قیاس کند که زخم بر آن در باب کفتم
در ملک باید سله در شغل و در شغل و در سلطان و لید خداوند
طالع و خداوند وسط است و آن کوکب اندر وسط است و انساب
بجو چو بستن شمس و خداوند طالع یکدیگر فائمه با قبول الیه بر بافتن
زخم و چو بستن فرج خداوند وسط است و فائمه از وسط چو بستن و بطور
حکم بر خداوند طالع و وسط است و اگر زخم و شمس و مراغه و جمع و شغل
در زخم نظر کن در زخم سلطان اگر خداوند خانه یا خداوند سله یا مروت
نکر و سقیم است بر شمس و لید کند بر بافتن همه و ملاحظه در زخم سیم
یا در چه شمس یا در زخم شمس بر کدام قرتر باشد بر کبر و از طالع چو بستن
و جایگاه او بدان که چون شمس با شتر انبار است آن شغل و هم باید

خسوفها که مراغ استمانه باشد و دیگر چون خداوند طالع و در شغل باشد این
یا بخداوند وسط است و اگر سیم و اگر سیم با شغل بود نام شمس **مسئله**
اگر چو بستن که در شغل و سلطان و در سیم و درم بر آید یا نه بگره است
طالع و در اگر صاحب وسط است و شغل بعد از آن شغل و در وقت
و خلعت و کار سلطان که آید و او بر آید تا بطلب صبح و اگر صاحب
و هم در طالع بود شمس در طالع یا نظر صاحب طالع بود و سلطان و بر
طلب کند و شمس خوشی را بی دهد **مسئله** اگر چو بستن شغل
و در شمس و در آید یا بسالی یا بر نیاید بگره خداوند طالع و بخداوند
وسط است و اگر شمس هم دیگر از سله است شمس بسالی بر آید
و اگر زنج و مغایه باشد بر آید پیش او و در هر صورت باید که راه
مسعود باشد و اگر خداوند وسط است و بخداوند طالع بود و بهتر باشد
و صاحب بسالی بر آید و اگر الیه اندر بروج منقلب باشد آن صاحب
و شمس بر آید و باید بر شمس و باز تباه شود چو خداوند طالع بخداوند

وسط است و متصل باشد و لیک هر روز طالع ساقط باشند چو بستن سله
آن حاجت بر نیاید و اگر صاحب طالع یا نظر باشد بطالع لیکند خداوند
وسط است و نه چو بستن آن کار بر نیاید و اگر خداوند بخداوند وسط است
اتصال باشد لیکند سنج طالع و بروج وسط است و منقلب باشند
و ماه شمس باشد آن حاجت بر نیاید و اگر بر آید تباه شود و اگر صاحب
طالع اندر وقت باشد و صاحب وسط است و ساقط باشد هم چو بستن باید
که راه و صاحب خانه خوش میزد و ما هر اتصال بعد بود و نسد از طالع
ساقط بود و اگر صاحب وسط است و صاحب طالع را نه چو بستن باید
مگر جمع النور و شغل اندر کند و اندر وقت است و اگر خداوند طالع را صاحب
باشد اتصال بود لیکند ماه شمس بود یا خداوند بروج است بمانه خوشی
یا نظر چو آن حاجت یعنی بر آید و بعضی بر نیاید **مسئله** در زخم
اگر شمس کند از الیه شمس یا شمس در وسط است و یا در خانه
یا در شرف خوش بود شمس یا در زخم و دردی بود و شغل از

در پند از نظر تریع و مقابل و معارنه ایلست بر آن سال سلطنت یابی
و اگر شش مسم باشد لانه در رانده خویش ملک باید که از وی
اگر عطا به بیشتر در خانه خویش پند و شتر در وسط اسما ایلست
بر این ملک پس بگر بطل مملکت کسی در از این سلطنت است اطلاق
سندال اگر شش در شرف یاد خانه خود را در او باشد و قورقند
وسط اسما است و صاحب طالع بر نظر ایلست که صاحب سال ملک
کرد و اگر شش برین صفت باشد بگر بطل اگر جهان باشد ملک
و اگر در شش در قدر این حال نیابی بگر صاحب وسط اسما اگر شش
در شش پند و دیگر ملک سلطنت است مسئله اگر پند
کاین در است سلطنت که بار شاه خود بگر صاحب طالع اگر شش
بسی از این آید یعنی شش در وسط اسما بر تیس در
کودکی بود سلطنت برت و اگر معارنه پند بود طفولیت
و اگر تریع پند بود جوانی و اگر شش پند در کولت و اگر مقابل پند

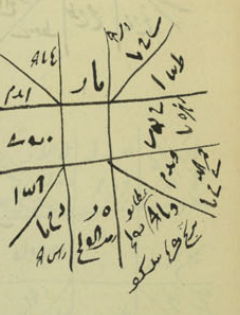
پند بود بر سلطنت کند مسئله اگر پند که در صاحب
حالت چند است بگر بود دولت یا دولت بر تخت نشاند و طالع
الوقت هر دن آن چنانکه در موالید طالع هر دن آزادی انگاه احوال آن
و جان از شیر در ج طالع و جان بختاری دان و احوال ملک و ملک و دولت
و سلطنت از شیر مائز مملوک کن اگر آنها و شیر طالع بمقارنه با تریع
رسد و شش نوی پند و دیگر است بر زمین و اگر شش ضعیف پند قطع
کند و اگر شیر در چه وسط اسما بختان برسد از تریع و مقابل و معارنه
و دیگر کند بر دوال ملک و اگر در آن وقت سعدان ناظر پند بفر تریع
و تیس است بخر است آن در تمام مسئله اگر پند که
حاجبان در بانان صاحب است چند پند بگر صاحب در پند
در الیر حاجبان در دوازه بانان است اگر شش پند یاد او را
باشند دلیل بر قوت حاجبان در بانان سلطان و اگر در هر دو ط
باشند بار موضع ساقط یا تریع منقلب که در پندی باشد و صاحب طالع

و دیگر است ملک و باقی پند همین طریق حکم کن بر اندازه صلاح و
مسئله فی خزل سلطان و عالم هر که صاحب طالع یا صاحب طالع
خوب شوند در اول و دیگر است بر عزال بگر در چه وسط اسما و در تریع
و بشماره هر چه سالگی گیر یا ماهی یا روز را در حیات ملک مستقیم
یا هر حیات ستری از شمالی و هر ساعت در هر ماه یا روز یا روز
شیخ ثابت و منقلب در حیدر مسئله در عالم بعد از آن اگر
پند که بعد از آن حاکم حاکم چه سس پند بگر تریع یا روز که در وی
چه کلب است و صاحبش کینت از عقب او حاکم پند اگر پند که در شش
از آن حاکم که بجه بگر تریع نام و صاحبش و کوبی در در پند مسئله
اگر از حصار پند اول طالع و دیگر چهار و دیگر است طالع و دیگر شرقی
و وسط اسما و دیگر جنوبی و مستقیم و دیگر دیوار جنوبی و چهارم و دیگر شمالی چون
اول و شش پند یا شش در اول پند حصار که او شعور و اگر شش در
وسط اسما پند و شش صاحب که پند بگر تریع سبب آن مصارف آن بگر

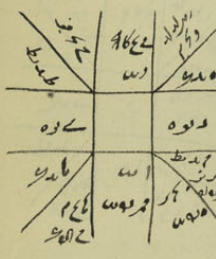
و اگر در اول سعدان پند حصار که او شعور و هر که صاحب طالع
یا در چه و در پند آن روز که او شعور و این باب از مزلت بر آن الکفایه
و غیره امثال یاری است بقدر حاجت در آن جا را در شعور مسئله
طالع مستقیم بگر و در نیم در آن و صلاح و ستم بر طالع و در هر دو سال و چهارم
شکر گاه و کس و صلاح پندیدن و چشم الجبان و ششم پند شش
و شش ششم کشتن و تمام بر شکر و رسولان و پنجمین و هم پند سلطان
شکر یا زهم شش و ظفر و زلو هزاره هم شش و بگر نایدان و پنج سلطان
کمان سعدان شش و معادند ایشان را حال چه که است بر همان قرار حکم کن
مثال از زبان الکفایه طالع و شش ضعیف و معادند شتری و آن
ساقط از طالع نظر که نیم باشد که است پند عطا که یا ششم صاحب
و هم و صاحب سلطنت اند و وسط اسما به نسبت و تریع و در آن و هم پند
نور است و هم خدایه هم شماره شش و دیگر سلطنت که در نیم و از آن
سبب عطا اند و وسط اسما است معقول و دیگر که در معادند مسئله سلطان

مستحق چندین ساند تا چون فوق از زمین است نفع حکومت تواند کرد در این نظر کردیم
 باقی این در بیت چهارم سئل و محاسب و معارضه و مشاهده در بیت نهم کعبه
 مراحتت افق شعوبه بار حکومت برقرار ماند و چنان شد و چون از آب ما
 او سئل طلب نفع از حال نفع سئل که در طالع استخرج شد بدین صورت کعبه
 شد که در این حکومت بر طرف شهران قمر فصل میشود بر طرف در نعل در چشم در قاع
 ضد و تسر در بیوط و مضرف در توان که صاحب طالع و صاحب طوط است اما چون
 قزو در بیشتر که صاحب طالع است زنده دارد و در قول کرد و در این است و حکومت
 از در نفع شد و مثل که در نفعی است با او کند که آن و شاید که بر سر نفعی است
 باشد و بداران که در نفع نیاید سائل را در سئل نفع و در نفع است که طالع کعبه نفع
 اکثر نفع است **مسئله فی التجار** اگر کسی باشد که جزیره از خود
 سوخته کند یا بیاورد که راه فرقی از نفع باشد و سوخته و یا در نفع و حساب
 شمالی و معاهد و اتصال نماید سواره که نیز زمین باشد یا از بیخ زان پس
 دیگر کند و جزیره خواهد که خرید سوخته و یک باشد آنچه و اگر راه در زمین نفع است

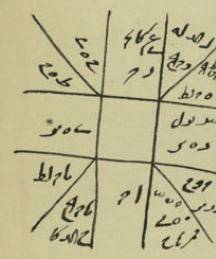

باشد و ناقص از نفع بهاب و جزوی و باطل تا در فصل بلکی و از بیخ زان پس در نعل
 کند که بر سنده آنچه خواهد خریدن زان کند و نیز بگرمان که از وسط است اما
 باشد و اگر در وسط است با او کند که از وسط است اما و در نفع خواهد
 خریدن بگرمان پس در نفع خواهد و وسط است اما باشد بگرمان که در نفع
 اگر بیخ نعل خواهد در نفع و با نفع و با نفع و با نفع و با نفع و با نفع
 نباید خریدن و اگر بخرید آن کند و اگر بیخ نفع خواهد در نفع و با نفع
 تا در بیخ نفع و با نفع است اما در نفع خواهد که آنچه در نفع خواهد بسیار کند
 و در این باب شمالی گفته شود از نفع و نفع است **مثال**
 طالع عرب و بیشتر در طالع و در نفع و در نفع و در نفع و در نفع و در نفع
 از نفع است اما و نفع و نفع است اما و نفع و نفع است اما و نفع و نفع است اما
 و در نفع است که سوخته است و در نفع و نفع است اما و نفع و نفع است اما
مسئله در نفع است اما و نفع و نفع است اما و نفع و نفع است اما
 اگر در نفع است و نفع است اما و نفع و نفع است اما و نفع و نفع است اما

در میان ایشان قبول بود در نفع بر نفعی سائلین بسیار نفع است بسیار اگر
 نفع است بسیار نفع است **باب الحاد عشر**
فی دلائل الیک الحاد عشر و نافع من السائل
 اگر از آن است پرسند بگرمان که نفع و نفع است اما و نفع و نفع است اما
 مراحتت و نفع است اما و نفع و نفع است اما و نفع و نفع است اما
 است بر آید و اگر اتصال از نفع و نفع است اما و نفع و نفع است اما
 یا صاحب از نفع در نفع است اما و نفع و نفع است اما و نفع و نفع است اما
 یا از نفع نفع از نفع است اما و نفع و نفع است اما و نفع و نفع است اما
 و اگر بیخ از نفع است اما و نفع و نفع است اما و نفع و نفع است اما
 از نفع است بسیار نفع است اما و نفع و نفع است اما و نفع و نفع است اما
 است بدش و اگر در نفع است اما و نفع و نفع است اما و نفع و نفع است اما
 پس گردان و در نفع است اما و نفع و نفع است اما و نفع و نفع است اما
 یا در نفع است اما و نفع و نفع است اما و نفع و نفع است اما

نشود **مسئله فی الحاد عشر** بگرمان نفع و نفع است اما و نفع و نفع است اما
 کدام از ایشان که بطل است اما و نفع و نفع است اما و نفع و نفع است اما
 بر آن در نفع است اما و نفع و نفع است اما و نفع و نفع است اما
 باشد میان ایشان در نفع است اما و نفع و نفع است اما و نفع و نفع است اما
 حجت از بیشتر نفع است اما و نفع و نفع است اما و نفع و نفع است اما
 ایشان مداوت باشد و اگر نفع است اما و نفع و نفع است اما و نفع و نفع است اما
 ایشان در نفع است اما و نفع و نفع است اما و نفع و نفع است اما
 نفع است اما و نفع و نفع است اما و نفع و نفع است اما و نفع و نفع است اما
 و در این باب نیز شمالی که از نفع است اما و نفع و نفع است اما و نفع و نفع است اما
 صورت شد ماه کند از نفع است اما و نفع و نفع است اما و نفع و نفع است اما
 در وسط است اما و نفع و نفع است اما و نفع و نفع است اما و نفع و نفع است اما
 بسیار نفع است اما و نفع و نفع است اما و نفع و نفع است اما و نفع و نفع است اما
 و اگر چه در نفع است اما و نفع و نفع است اما و نفع و نفع است اما

ترتیب و چون اوقات طلوع و غروب است بکمال استی و حقیقت
البات لثانی عشر فی راولی لیت الثانی عشر
فناهیة من المسائل چون در آنهم غایت نیست
و در مسائل طالع و خدایندش مستعمل بر در طالع از غلظت و خمر و دلیل
و شستی در از هم و خدایندش و مستعمل بر در طالع در آنهم مستعمل بر کلام
در در طایقه و خدایندش از احوال بهتر باشد و اگر با هم موافق می باشد
به شد از نظر استی ملاحظه و سایر کار در میان افند پس بگرید و از در نیم
اگر در طالع باشد و خوش بود بر لعل و سبب است و شش بسیار باشد و هم
بر در است و مقدر و می باشد و مسائل از رخ خرمون تازه بود پیش
مذکور طالع در در از هم نیم با چهارم نظر نشان و در نیم بود در زمان
و در شش در مسائل استی ملاحظه و استخراج طالع در وقت
سؤال اگر در صورت طالع ماه در نیم ملاحظه رعد زمانی باید و اگر
بمیزر بود و یا باطل بود و رعد زمانی باید و اگر ماه بود یا باطل بود رعد زمانی

زمانه باید و اگر سبب بود و دیگر خدایندش طالع را با بی در زرع است اوقات خدایندش
در سبب و در است که سبب رعد زمانی باید و دیگر خرمون زمانه باید و بیشتر
و اگر در سبب از چهارم مستعمل بود رعد هم چون آید و چون بر آن آید بر در نیم
شعبه با چهارم است پس آید هم چنان اگر در سبب از سبب چهارم بود رعد هم چون
آید و چهارم است و خدایندش رعد هم چون رعد هم چون اوقات خدایندش طالع
تحت الشعاع و دیگر کند که رعد هم چون آید و دیگر بر و با چهارم باشد و اگر با هر
انفال بند بود پس اگر خدایندش از در رعد احوال گذشته باشد و سبب بود
از خوشی کم چهارم بهتر باشد و سبب است و اگر در رعد احوال گذشته
باشد و حرق خدایندش و در یک سبب بود و از زمانی بر رعد
و اگر ماه باشد بر رعد و ملاحظه باشد و دیگر کند که رعد زمانی باید و در وقت
و در ماه باید بود و اگر ماه در سبب رعد هم چون آید و در نیم رعد زمانی باید و اگر
ماه مصرف بود استی ملاحظه و در نیم رعد زمانی باید و اگر در رعد زمانی
و اگر ماه سبب بود در آن سبب بود و دیگر کند که رعد زمانی باید و از آن سبب

چون آید و اگر ماه سبب بود و چون از آنکه خدایندش بود و سبب رعد هم چون آید
لیکن در میان هر دو آمدن شدت و غم سبب و اگر ماه در سبب ملاحظه بود
و بگوئی ملاحظه که در سبب ملاحظه باشد راحت باید و هر دو
آید و اگر ماه مصرف بود رعد هم چون رعد هم چون رعد هم چون رعد هم چون
از زمان رعد هم چون آید و در وقت ملاحظه چندان در زمان
و دیگر سبب کند و اگر سبب بود و دیگر کند بر سبب حال سبب و رعد هم چون
آید و اگر ماه با خدایندش سبب بود و آن وقت اشعاع بود دیگر کند که
سختی و شدت از چوبس رعد هم چون رعد هم چون رعد هم چون رعد هم چون رعد هم چون
فدش بود و خدایندش زمانه با طالع باشد و دیگر کند حال چوبس در
خوب باشد و سبب اگر ماه در وقت سؤال از چوبس در
خوب باشد و در است که چوبس در سبب ملاحظه باشد و لیکن ملاحظه بود
و اگر ماه در سلطان و خدایندش در سبب ملاحظه است و در زمانه و لیکن
عالم سبب بود و اگر ماه در سلطان و خدایندش ملاحظه بود و در سبب ملاحظه

وقت سبب بر زمانه و اگر سبب سبب بود که در چهارم است و رعد هم چون رعد هم چون
از چوبس و اگر ماه در سبب ملاحظه است بر آنکه در زمانه بر زمانه از آنکه خدایندش زمانه
رعد هم چون و نیز در است که بر در سبب که در در زمانه نگاه داشته و اگر
ماه بد بود و بر زمانه چوبس در سبب ملاحظه داشته باشد و اگر ماه در سبب
فدش بود و دیگر کند که سلطان ملاحظه در رعد هم چون اوقات خدایندش باشد و در چوبس باید
و اگر ماه در سبب ملاحظه است با بی الی در زمانه در زمانه است و اگر ماه در سبب
در چوبس با بی الی در است که چون بر آن آید دیگر با بی الی چوبس باشد و اگر ماه
بر رعد هم چون بود و در رعد هم چون بود و در زمانه در رعد هم چون بود و اگر ماه
و اگر ماه شمالی ملاحظه باشد و در زمانه رعد هم چون بود و اگر ماه باطل بود چوبس
فدش بود و دیگر کند که ملاحظه در زمانه بود و اگر ماه در رعد هم چون بود و سبب
بود و دیگر کند که چوبس ملاحظه کرد و در زمانه رعد هم چون بود و اگر خدایندش طالع
سبب بود و دیگر کند که چوبس باید و اگر ماه در وقت سؤال از بی الی ملاحظه ملاحظه
و دیگر کند که چوبس در زمانه بود و اگر ماه در رعد هم چون بود و سبب ملاحظه بود و دیگر کند که

اندوید بهد ویرانده **مسئله** اگر انجوب در خم پرستند خج اول
 جوب در خم است و اگر خج بصاحب ثانی عشر متصل بود ویرانده در خج
 بهد و اگر اتصال از خج و معالیه معارنه بود عقوبت است تر بهد تا
 در اول بهد و اگر اتصال از ثلث و ثلثیس بود سهل تر بهد و از خج
 و عقوبت ویرانده بود و اگر حرکت الیه از خج باز صاحب ثانی عشر
 از خج قوس بود ویرانده بر تار یا نه معن و اگر کبابی خج خج شد و خانه
 خویش بهد ویرانده بر تار و جوب در خم **مسئله**
 اگر پرستند که جوس که از زمان بیرون آید بگر بخواند طلوع ماه اگر
 هر چه در بیض نام برسد با یکدیگر که در بیض زایل بود بپزد و الیه کند که در وقت
 بیرون آمدن کرم وقت بهد که کرب از خج زانم نقل کند بیض مایل
 یا صرف شوند از کرب که در بیض زانده شد و بگر بخواند طلوع ماه اگر
 در بیض هانوزم بهد یا از بیض و در انرض یا از بیض ششم بود هر ماه و الیه
 از ان بیض بیرون آید یا از این بیض بپزد و در آن صد از چهار کربان باشد

به شد آن روز در وقت اتصال است یا شتر بیج دیگر از زمان بیرون آید در آن
باب مثالی گفته شد مثال از تزلزل پرستند چون صاحب طلوع
 شتر بود و جوب شتر آمد انیم که در زمان ماند یا نه بیرون آید بیست نظر
 کردیم ماه صرف از بیج و متصل میشد بطلوع کفتم دفعه بیرون آید از آنکه
 ماه در بیض مطلب است معان در طلوع و در بیض مطلب میکند بیکدیگر چون
 ماه در خانه خف کمال فقه است الیه کند و بر است بعد از انراج که چند در یک
 در بند ماند و حاش در بند بیکدیگر بود و بیست فصل شتر بگر که در بیض زانده است
 و ماه نیز در بیض زانده است کفتم الیه بر است که در بیض بیرون آید بگر که بیست
 که بخر یا شتر بهد تا چون عقوبت است در است اصناف است نام نام او
 رند و دیگر خج که بیست بود هر آید و آنچه بزرگان در این باب تجربه کرده اند
موانع بیوسته مسئله اگر از خوف بیست پرستند اگر صاحب طلوع بیست
 بهد و در از بیست بود و قمر نیز با بیست و الیه است بر خوف بیست و بیست
 و بیکدیگر آید یا بیست و اگر کوس صاحب طلوع یا بیست نام پرستند از ان بیست

مطلوع	و	مطلوع
مطلوع	و	مطلوع
مطلوع	و	مطلوع
مطلوع	و	مطلوع

و ترس سخت تر بود و اگر کوس نام پرستند با بیست و خود در زمان بیست
 و سلاط کند و اگر کوس نام پرستند و در سلاط باید و اگر صاحب طلوع در وقت
 بیست و کوسی از ان بود نام پرستند خطر بهد **مسئله** اگر از شتر
 خرمن پرستند اگر قر یا صاحب طلوع متصل شد بگر که در بیض بیست بیست
 بود ویرانده بر این ستر که در بیض بیست بود و بیست متصل شوند
 و معقول و سلاط و سلاط الیه رفتند بود از بیض و جوب آن جوان کرب است
 کند **اللہ تعالیٰ یعلم بالصواب خاتمة** در ذکر بعضی
 مسائل مشرفه بخبر مشرفه بر آن کتاب ستر با بر بیض از هزاره خانه ط
 آن کرب بود که در خط معنی بود از انهم باز معنی در مقدمه و فصل ششم اگر
 اناب خط پیش از یکی بهد انکه شهرت یا از بیست از ان مقدم دارند
 و دیگر از ان شریک و اگر هیچ کرب خط معنی کرب که در آن خانه بود
 او ستر را دانند و اگر در آن خانه ضعیف بهد و اگر کرب بیست
 در کرم بیست نباشد آن جزو مثال جوبیت است بیست بیست بیست بیست

آن اگر کرب بود صورت طلوع بیست بیست و انی یا بعضی وقتها و انی
 است که صاحب طلوع در طلوع یا صاحب شرف یا صاحب بیست یا صاحب
 بیست و صاحب بیست طلوع از طلوع بهد و همچنین صاحبان حرف بیست
 در بیست و صاحب شتر در صاحب بیست یا صاحب بیست یا صاحب
 طایفه یا صاحب شرف در بیست و همچنین صاحب بیست در بیست و صاحب
 خاص در بیست و صاحب آن اگر کرب که بیست و انی و انی از طلوع سلاط بود
 ابراز او را بهد تا گاه بهد که چند ستاره بر شتر بهد و در مقدمه
 دارند و باقی را شریک در انصلاحت است از ان که بیست بیست بیست
 در بیست و در جبهه سلاط باطله سگر و در وقت سحر بیست کرب در وقت
 بیست بیست یا صاحب بیست و بهتر و در انما است و بهتر و در انرض
 و او ابراز بیست باطل کند که رایج و محقق است **قبول آن**
 بیست بیست بیست بیست بیست بیست بیست بیست بیست بیست بیست
 بیست بیست بیست بیست بیست بیست بیست بیست بیست بیست بیست

و صاحب خط آن اتصال از آنکه قبول کند اگر چه بظن ادوات باشد و بدان
 نزاع کسی ناپسند است از آنکه او یا از جانبی از جایها را و غیر او زند
 و مقید است که شتر و شمس در نه و مطلقا قبول کند با اتصال چون
 در بیت با شرف باشد و غیره قبول کند با اتصال چنانچه هر شیخ که باشد
 و بخش که هیچ خطی که یکی را قبول نکند مگر بیت با شرف در قبول و این
 است مثال گفته شود طالع شخصی اول سنبلا و شیخ در باره و در جمله کارها
 اگر چه از اول در آمده در دره و طراد و شتر نیز از است و شتر و شیخ
 در جبهه و شمس که در فاعل و خفوت هم بیشتر است اگر چه در انزل و در آن
 در هر دو در جبهه است بدان سبب که در شرف خفوت هم بیشتر است
 اگر چه در وضع خفوت است و کواکب دیگر از طالع ناقص اند بدان سبب
 در دره و در جبهه نیز نور از شتر نقل میکند و شیخ میدهد و شیخ در دره
 و در آن است شیخ فتر بیشتر است و از آن سبب که فاعل شیخ نیز بیشتر است
 پس نیز که در او فتر است پس شتر که در او ضعیف است و این مثال نیز

د	ه	و
ز	ح	ط
ث	ج	ب
ا	ی	ک

و قابل تدبیر و نقد است **نقل النوا** است که کوهی بزرگ کوهی
 کران رو سفید و هنوز نام از مصرف نشد باشد کوهی دیگر بزرگ پس
 نور کوه اول و ثانی دهد و اگر چه آن هر دو کوه را یکدیگر ساقط باشند
 و این باشد اتصال بود میان هر کوه در صورت طالع اینترت با اینها
جمع النوا آن بود که سطر و ستاره با بیشتر یک کوه ملوی
 اتصال کنند و آن ملوی جمع نور است آن کند همچنان کند که سقیمت
 یک یک دیگری بویزد و هم چنین جمع است که یک ستاره بدو باشد بیشتر
 یا آنکه هر یک یک بویزد پس نور است آن جمع کرده شود **قابل تدبیر**
 آن باشد که کوه بزرگ و کوهی کران رو سفید و آن کوه کران رو سفید او
 باشد چنانکه ماه نظر کند بیشتر پس شتر قابل تدبیر باشد و **و علی**
هذه القیاس سایر الکواکب مع از هر کوهی بود اول
 آنکه ستاره ساقط از طالع استاره بویزد که او ظاهر باشد بطالع نور س
 مع کرده باشد و هر کوهی است که کوهی ضعیف باشد چنانکه در اول

باز به خط شیخ با حرق باشد پس نظر کردیم که کوهی بدو بویزد و در خفوت هر کند
 و فاعل قول نکند و این مثل شخصی باشد که بگوید در ماهه بوعطی با حقیقی
 و شخصی دیگر خواهد که او شتر یکی کند او و شرف و کند و این ضد قبول
 بود دفع قوت است که کوهی در خط خویش بود و کوهی دیگر او
 پس صاحب خط او قوت دهد و اگر هر دو در خط خفوت باشند هر یک
 فاعل خفوت یکدیگر و هر چنانکه در دره طان بود و نه در دره و از این قوت
 گویند و از این الیه و سی میان هر کس از هر طرف فاعل نام شدن
 کار را دفع طبیعت است که کوهی در خط کوهی بود و در کوه
 در خط آن کوه دهد یکدیگر پس هر یک طبیعت خفوت یکدیگر است
 و از او از تعلات و طبیعت است و در سندان مابعد کلان او از این
 اوضاع دیگر باشد **اختلاف و اتفاق اعتدال**
 اختلاف از هر دو جهت است چنانچه از جانبی و سدر و شمس و در ماه
 و چون اتصال اوقات با شرف است سطر به هم پیوسته است و اختلاف سفید

چون آب در شرف و اتفاق بخلاف اختلاف است و اعتدال چنان بود که
 شیخ بر صند بویزد و از نظر تلیت یا تلیس از جهت شیخ طبع سر در نعل و
 اعتدال افند و هم چنین کرد شیخ را از نور در نعل و چون بر معارفه با شیخ
 با معانی برون بخراید چونکه آتش در زیر آب نمی بااید آتش فزونی
 است شیخ اعتدال خفوت و خفوت فتر کرد در **انتکات است**
 هر کوهی سبک و کران رو سفید و هنوز بزرگ که سبک است فاعل کوه
 سبک و شیخ شود یا اگر کوه کران رو سفید شود و اتصال نام کند و این
 الیه سکن خمد و شیمانی از کار و آن است سندان بند **اختلاف**
 است که کوهی از او اندر شیخ کوهی بویزد و شیخ کوهی بویزد و در آن
 شیخ و فاعل آن کوه ضعیف باشد و در آن باشد که آن کوه شیخ باشد
بعده اتصال آن کوه بود که در شیخ آید و در او شیخ شیخ
 کوهی بویزد و شیخ شیخ بویزد و در آن کوه ضعیف بود و شیخ شیخ
 آن بود که کوهی در شیخ آید و در آن شیخ کوهی بویزد و در آن شیخ

جدول اول		جدول دوم		جدول سوم	
1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30
31	32	33	34	35	36
37	38	39	40	41	42
43	44	45	46	47	48
49	50	51	52	53	54
55	56	57	58	59	60
61	62	63	64	65	66
67	68	69	70	71	72
73	74	75	76	77	78
79	80	81	82	83	84
85	86	87	88	89	90
91	92	93	94	95	96
97	98	99	100	101	102

جدول اول		جدول دوم		جدول سوم	
1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30
31	32	33	34	35	36
37	38	39	40	41	42
43	44	45	46	47	48
49	50	51	52	53	54
55	56	57	58	59	60
61	62	63	64	65	66
67	68	69	70	71	72
73	74	75	76	77	78
79	80	81	82	83	84
85	86	87	88	89	90
91	92	93	94	95	96
97	98	99	100	101	102

جدول اول		جدول دوم		جدول سوم	
1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30
31	32	33	34	35	36
37	38	39	40	41	42
43	44	45	46	47	48
49	50	51	52	53	54
55	56	57	58	59	60
61	62	63	64	65	66
67	68	69	70	71	72
73	74	75	76	77	78
79	80	81	82	83	84
85	86	87	88	89	90
91	92	93	94	95	96
97	98	99	100	101	102

جدول اول		جدول دوم		جدول سوم	
1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30
31	32	33	34	35	36
37	38	39	40	41	42
43	44	45	46	47	48
49	50	51	52	53	54
55	56	57	58	59	60
61	62	63	64	65	66
67	68	69	70	71	72
73	74	75	76	77	78
79	80	81	82	83	84
85	86	87	88	89	90
91	92	93	94	95	96
97	98	99	100	101	102

وقت		مقدار					میزان				
روز	ساعت	۱	۲	۳	۴	۵	۱	۲	۳	۴	۵
۱	۵	۱۰	۲۰	۳۰	۴۰	۵۰	۱۰	۲۰	۳۰	۴۰	۵۰
۲	۱۰	۱۰	۲۰	۳۰	۴۰	۵۰	۱۰	۲۰	۳۰	۴۰	۵۰
۳	۱۵	۱۰	۲۰	۳۰	۴۰	۵۰	۱۰	۲۰	۳۰	۴۰	۵۰
۴	۲۰	۱۰	۲۰	۳۰	۴۰	۵۰	۱۰	۲۰	۳۰	۴۰	۵۰
۵	۲۵	۱۰	۲۰	۳۰	۴۰	۵۰	۱۰	۲۰	۳۰	۴۰	۵۰
۶	۳۰	۱۰	۲۰	۳۰	۴۰	۵۰	۱۰	۲۰	۳۰	۴۰	۵۰
۷	۳۵	۱۰	۲۰	۳۰	۴۰	۵۰	۱۰	۲۰	۳۰	۴۰	۵۰
۸	۴۰	۱۰	۲۰	۳۰	۴۰	۵۰	۱۰	۲۰	۳۰	۴۰	۵۰
۹	۴۵	۱۰	۲۰	۳۰	۴۰	۵۰	۱۰	۲۰	۳۰	۴۰	۵۰
۱۰	۵۰	۱۰	۲۰	۳۰	۴۰	۵۰	۱۰	۲۰	۳۰	۴۰	۵۰

وقت		مقدار					میزان				
روز	ساعت	۱	۲	۳	۴	۵	۱	۲	۳	۴	۵
۱	۵	۱۰	۲۰	۳۰	۴۰	۵۰	۱۰	۲۰	۳۰	۴۰	۵۰
۲	۱۰	۱۰	۲۰	۳۰	۴۰	۵۰	۱۰	۲۰	۳۰	۴۰	۵۰
۳	۱۵	۱۰	۲۰	۳۰	۴۰	۵۰	۱۰	۲۰	۳۰	۴۰	۵۰
۴	۲۰	۱۰	۲۰	۳۰	۴۰	۵۰	۱۰	۲۰	۳۰	۴۰	۵۰
۵	۲۵	۱۰	۲۰	۳۰	۴۰	۵۰	۱۰	۲۰	۳۰	۴۰	۵۰
۶	۳۰	۱۰	۲۰	۳۰	۴۰	۵۰	۱۰	۲۰	۳۰	۴۰	۵۰
۷	۳۵	۱۰	۲۰	۳۰	۴۰	۵۰	۱۰	۲۰	۳۰	۴۰	۵۰
۸	۴۰	۱۰	۲۰	۳۰	۴۰	۵۰	۱۰	۲۰	۳۰	۴۰	۵۰
۹	۴۵	۱۰	۲۰	۳۰	۴۰	۵۰	۱۰	۲۰	۳۰	۴۰	۵۰
۱۰	۵۰	۱۰	۲۰	۳۰	۴۰	۵۰	۱۰	۲۰	۳۰	۴۰	۵۰

روز	ساعت	۱	۲	۳	۴	۵
۱	۵	۱۰	۲۰	۳۰	۴۰	۵۰
۲	۱۰	۱۰	۲۰	۳۰	۴۰	۵۰
۳	۱۵	۱۰	۲۰	۳۰	۴۰	۵۰
۴	۲۰	۱۰	۲۰	۳۰	۴۰	۵۰
۵	۲۵	۱۰	۲۰	۳۰	۴۰	۵۰
۶	۳۰	۱۰	۲۰	۳۰	۴۰	۵۰
۷	۳۵	۱۰	۲۰	۳۰	۴۰	۵۰
۸	۴۰	۱۰	۲۰	۳۰	۴۰	۵۰
۹	۴۵	۱۰	۲۰	۳۰	۴۰	۵۰
۱۰	۵۰	۱۰	۲۰	۳۰	۴۰	۵۰

روز	ساعت	۱	۲	۳	۴	۵
۱	۵	۱۰	۲۰	۳۰	۴۰	۵۰
۲	۱۰	۱۰	۲۰	۳۰	۴۰	۵۰
۳	۱۵	۱۰	۲۰	۳۰	۴۰	۵۰
۴	۲۰	۱۰	۲۰	۳۰	۴۰	۵۰
۵	۲۵	۱۰	۲۰	۳۰	۴۰	۵۰
۶	۳۰	۱۰	۲۰	۳۰	۴۰	۵۰
۷	۳۵	۱۰	۲۰	۳۰	۴۰	۵۰
۸	۴۰	۱۰	۲۰	۳۰	۴۰	۵۰
۹	۴۵	۱۰	۲۰	۳۰	۴۰	۵۰
۱۰	۵۰	۱۰	۲۰	۳۰	۴۰	۵۰

جدول الحکما و اتصال القمم الکواکب الذریح

Table with 2 columns: 'تسلیس و تیکت بر این عمل' and 'تسلیس و تیکت بر این عمل'. It lists astronomical observations and calculations, such as 'مخاربت بر این عمل از زمین ان', 'مخاربت بر این عمل در وقت طلوع', and 'مخاربت بر این عمل در وقت غروب'.

Table with 2 columns: 'تسلیس و تیکت بر این عمل' and 'تسلیس و تیکت بر این عمل'. It lists astronomical observations and calculations, such as 'مخاربت بر این عمل از زمین ان', 'مخاربت بر این عمل در وقت طلوع', and 'مخاربت بر این عمل در وقت غروب'.

Table with 2 columns: 'تسلیس و تیکت بر این عمل' and 'تسلیس و تیکت بر این عمل'. It lists astronomical observations and calculations, such as 'مخاربت بر این عمل از زمین ان', 'مخاربت بر این عمل در وقت طلوع', and 'مخاربت بر این عمل در وقت غروب'.

Table with 2 columns: 'تسلیس و تیکت بر این عمل' and 'تسلیس و تیکت بر این عمل'. It lists astronomical observations and calculations, such as 'مخاربت بر این عمل از زمین ان', 'مخاربت بر این عمل در وقت طلوع', and 'مخاربت بر این عمل در وقت غروب'.

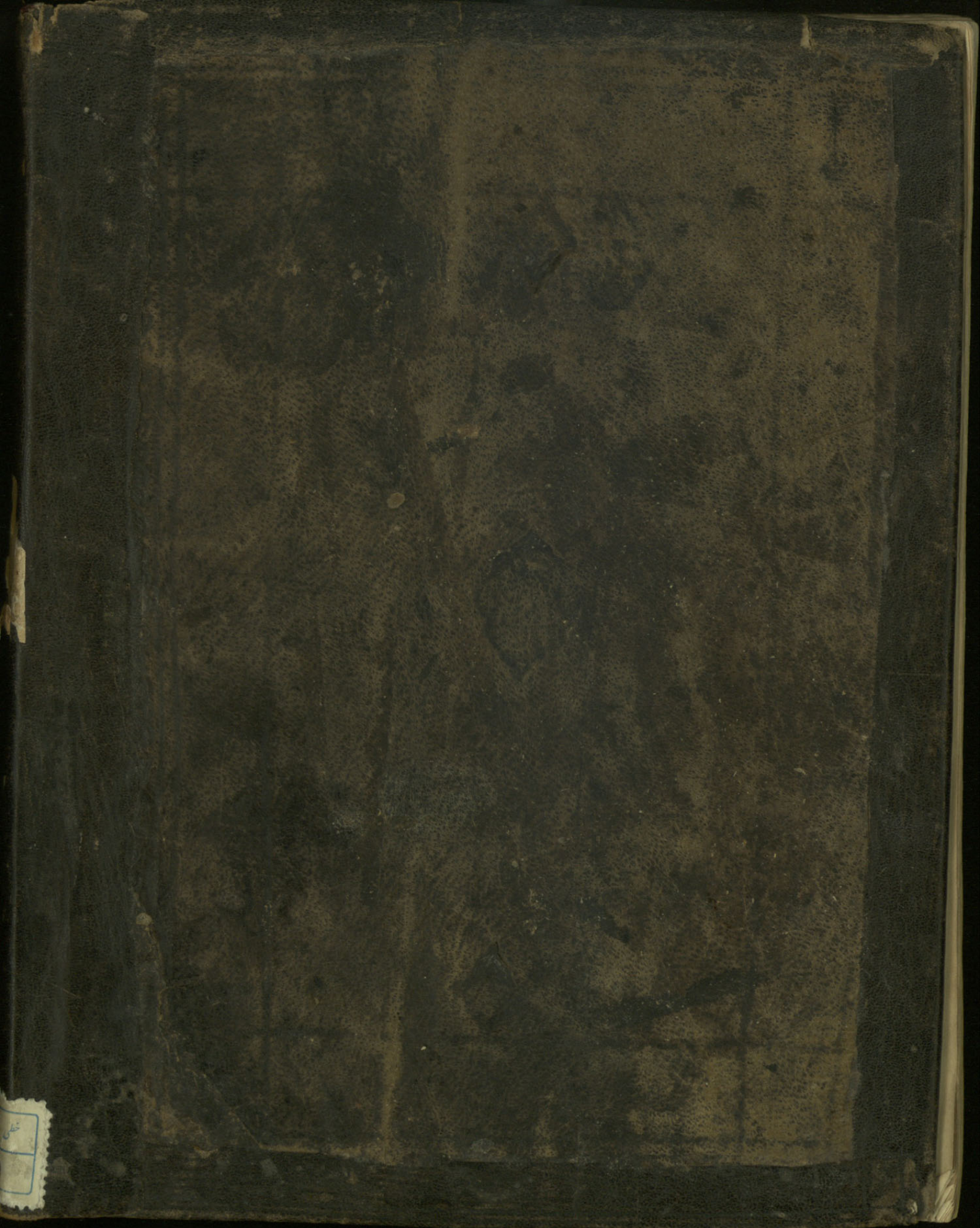

۱۲۱ ورق

تخلص